

Giới thiệu Hỏa Thái Thái Tử Gia

Hỏa Thái Thái Tử Gia của tác giả Uyển Văn là câu chuyện giang hồ và những lời đồn đãi về Dạ Tu La, liệu hẳn là ai và võ công như thế nào mà ngay cả thánh thượng cũng muốn được gặp hẳn ???

Mười năm trước, có một người lạ mặt đã xuất hiện ở trong cung. Mọi chuyện kỳ lạ đã bắt đầu, tất cả người trong cung từ lớn đến bé đều say ngủ, đến sáng thức dậy thì mới hay tin thái tử điện hạ đã bị cướp đi lần đầu... Thì ra tên Dạ Tu La kia lại là một nữ nhân, ta nhất định phải bắt được ả mà xử tội.

Sau mười năm biến mất, lại xuất hiện một người phụ nữ đang dắt tay một đôi long phụng thai đi từ từ và rời khỏi son cốc, liệu họ là ai ?!!

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1

Trong ngôi miếu đồ nát, một người ngọc chi ngưng phụ, gương mặt trái xoan, đôi mắt sáng ngời, thiếu nữ có cái miệng nhỏ anh đào dụ người điệu nhân phóng ra hào quang, khoe miệng nở một nụ cười quý dị. Không sai! Nàng chính là trong lời đồn đãi ” Dạ Tu La “. Lấy ra bộ đồ ăn mảy mòi từ chỗ tên tiểu khát cái dùng ngân lượng mua về thay vào, cái người vốn có nhan sắc khuynh quốc khuynh thành, nháy mắt liền biến thành một tên khát cái bản thiêu.

” Đại gia xin hãy thương xót cho! tiểu nhân đã ba ngày không ăn cơm rồi, van cầu ngài cho xin miếng ăn, tiểu nhân ở đây đập đầu lạy ngài! “. Tiểu khát cái tỏ vẻ đáng thương ở bên đường xin ăn.

” Tránh ra! ” Tên đại gia sợ quần áo hoa lệ của mình bị cái tên khát cái vừa bản vừa thôi bôi bẩn.

” Đại gia cho xin miếng ăn đi! ” tên khát cái vừa bản vừa thôi không muốn bỏ qua con cá béo này vẫn tiếp tục quấy rầy.

” Mẹ kiếp, dám ngăn cản ta? nếu còn không cút, đừng trách đại gia ta không khách khí! “. Tên khát cái bị dọa sợ liền nhảy sang một bên .

” Ui da! ” một mỹ thiếu niên thân mặc hoa phục tiêu sái phong lưu xót xa kêu lên, vẻ đẹp của hắn làm cho mặt trời cũng phải biến sắc, mọi người không một tiếng động nhìn hắn, thật muốn vì hắn phủ đi cái nhãn mảy mòi vì đau đớn, mọi người đều trừng mắt nhìn tên tiểu khát cái.

” Xin lỗi, xin lỗi đại gia! ” hiển nhiên tên tiểu khát không có mắt mà đâm phải người ta.

” Bỏ đi, tránh ra! “

” Vâng vâng vâng, đa tạ đại gia! ” ôi mẹ ơi, nam nhân này sao lại xinh đẹp đến thế! Nhìn xem nhìn xem, nước miếng cũng theo đó mà chảy xuống... cái tay nhỏ bản thiêu cũng không biết lúc nào đã xâm lược lên cái gương mặt xinh đẹp kia, giống như con sói xám nhìn thấy mỹ vị tiểu bạch thỏ.

” Ấy! nước miếng dính lên y phục của ta rồi! ” Chắc chắc chắc... khuôn mặt đẹp vậy không phải để người ta xem à! Sờ một chút cũng không thiếu miếng thịt nào. Ánh mắt thiếu niên đầy chán ghét nhìn nàng, xoay người rời đi.

Tiểu khát cái lần nữa lộ ra nụ cười quý dị, xem ra nàng lại tìm được hứng thú rồi, a a... nhớ đến thiếu niên xinh đẹp kia, hình như quên không hỏi tên hắn rồi. Um! lần sau gặp lại nhất định phải hỏi hắn tên gì, có lẽ tên cũng như người, dễ nghe như nhau?

Vừa tiến vào khách điểm, lập tức thu hút tất cả ánh mắt của mọi người, không lo sợ hướng chủ quán lấy một căn phòng thượng hạng, phân phó đem thức ăn vào trong phòng, vừa định rời khỏi. lại cảm thấy y phục bị người khác nắm lấy.

” Công tử có chuyện gì? ” mỹ nhân miễn cưỡng hỏi

” Xin hỏi phương danh tiểu thư? có thể cùng tại hạ dùng bữa chăng? ” một tên công tử bị mỹ sắc mê hoặc muốn cùng mỹ nhân dùng bữa, nói không chừng mỹ nhân sẽ coi trọng gia sản mà tiến tới gả cho mình, tuy trong nhà đã có ba người thiếp, nếu như mỹ nhân nguyện ý, thì cho dù có tổng đi hết bọn gái thanh lâu đó cũng không phải không được nha...

” Tiểu nữ họ Văn, khuê danh Phi Yên, công tử quý tính? ” mỹ nhân dường như không biết chính mình đã gặp phải đại dã lang, mọi người đều vì mỹ nhân mà nhìn không được đồ mờ hôi lạnh.

” Tại hạ Triệu Chí Hằng “

” Vậy phải khiến công tử tiêu pha rồi! ” nói rồi, còn không quên nở một nụ cười khuynh quốc khuynh thành. Nói nhảm, có người ra tiền sao lại không đi? sự phụ có dạy qua, tiết kiệm được thì cứ tiết kiệm, tiêu xài của người khác tiết kiệm của chính mình, không đi là đồ ngốc nha!. ” chủ quán, không cần thức ăn nữa, lưu lại căn phòng cho ta được rồi, ta muốn ở đây thêm vài ngày, ngày mai mới đưa tiền được không? hôm nay ngân lượng đều đã tiêu hết, sáng sớm mai ta phải người đi lấy có được không?”

Tên quý công tử vừa nghe liền trả ba ngày tiền phòng để lấy lòng mỹ nhân. ” Vân tiểu thư, nhiều đây nàng cứ dùng trước đi, nếu như không đủ ta sẽ cho người đem tới, chủ quán, tất cả những món ngon nhất toàn bộ đều đem hết lên đây! “

Mỹ nhân lại nở một nụ cười quyến rũ, làm cho tên công tử họ Triệu kia suýt chút nữa thì quên hết cả trời trăng.

Long Ngự Phong vừa tiến vào khách điểm, thì thấy hình ảnh này. Khinh thường đi đến trước mặt Vân Phi Yên, nếu như có thể hẳn thực sự là không muốn để ý đến bọn họ

” Hai vị, làm phiền nhường đường một chút! ” Ý? âm thanh này thật quen thuộc!

” Người là ai? dám bảo bản đại gia nhường đường cho người? Cút! không thấy bản đại gia đang bận sao? ” tên công tử họ Triệu nhanh chóng biểu lộ quyền uy dĩ bác của mình trước mặt mỹ nhân.

” Người là ai mà dám nói chuyện như thế với công tử của bọn ta? ” tùy tùng của mỹ thiếu niên mở miệng thay chủ nhân giáo huấn lại hắn.

” Ta là con trai Thượng thư bộ họ Triệu Chí Hằng. Ở kinh thành này có ai không biết, có ai không hiểu? “

” Hừ! ” một tiếng cười lạnh từ miệng Long Ngự Phong lộ ra, đầu cũng không thèm quay lại đi lướt qua giữa bọn họ

” Người đây là thái độ gì? ” nói rồi đuổi theo lên lầu kéo Long Ngự Phong lại, chỉ sợ mất mặt với mỹ nhân.

” Cút ” một tên quay lại đá tên Triệu Chí Hằng từ trên lầu rớt xuống dưới lầu.” không biết sống chết ” nói rồi phui bụi, xoay người tiến vào trong gian phòng.

” Oa! tỉnh tỉnh thật kém a! ” Vân Phi Yên đi theo tiến vào căn phòng cách vách bọn họ, vừa đi vừa lẩm bẩm.

Một tên ăn mặc giống như bộ khoái (coi phim cổ trang chắc biết bộ khoái là chức gì chứ? ^^!) hướng chủ tử báo cáo:” chủ tử, người được phái đi truy bắt Hoa Ngân Quân quay về rồi “

Mỹ thiếu niên kinh ngạc hỏi ” đã xảy ra chuyện gì? “

” Người trở về nói bọn họ là theo bắt Hoa Ngân Quân mà quay về “

” Xem ra Hoa Ngân Quân đã đến kinh thành rồi, phải nhanh tăng thêm nhân mã. Ở đây là kinh thành, nếu để Hoa Ngân Quân dưới mắt hoàng đế gây hại cho mấy người nữ tử, vậy thiên hạ không phải loạn hết rồi sao? ” mỹ thiếu niên khẽ nhíu mày.

” Da, thuộc hạ đi làm ngay”

” Quân tử cách vách nghe trộm chuyện của người khác, không biết có gì chỉ giáo? ” sau khi thuộc hạ rời đi, Long Ngự Phong với bộ dạng lười biếng hỏi người cách vách đang nghe trộm

” Hề hề.... tiểu nữ Vân Phi Yên ra mắt công tử ” oa! nam nhân này thật đẹp a!

” Vân cô nương thỉnh chú ý nghi dung, mau lau sạch nước miếng đi! không biết Vân cô nương đã nghe được những gì rồi? ” a! điên mất! Vân Phi Yên nhìn thấy bộ dạng nháu mày của mỹ thiếu niên lòng có chút đau xót.

” Hề hề... chẳng qua là không cẩn thận, cái nên nghe đều đã nghe hết rồi “

” Nếu đã như vậy, e là phải ủy khuất Vân cô nương một đoạn thời gian, thỉnh theo ta về đợi cho sự việc kết thúc ta tự khắc sẽ tiễn Vân cô nương, được không? “

” Được được, không ủy khuất, không ủy khuất, chỉ cần có thể ở cùng một chỗ với công tử thì ở đâu cũng không ủy khuất “.

Long Ngự Phong nhất thời sững sốt, vị cô nương này cũng thật to gan nhỉ? không quen biết cũng muốn đi theo người ta? như thế nào lại cảm thấy nàng có vẻ như còn rất cao hứng?

” Gia, đến rồi ” sau khi Long Ngự Phong đem theo Vân Phi Yên tiến vào thái tử cung, căn dặn thuộc hạ tìm cho Vân Phi Yên một gian phòng khách.

” Thỉnh cô nương trong thời gian này hãy ở lại đây, có yêu cầu gì thì sai hạ nhân làm là được, thỉnh Vân cô nương đừng chạy lung tung cũng đừng ra ngoài ” Vân Phi Yên nào có nghe thấy gì, tâm tư sớm đã bị sự mỹ lệ của cung điện câu mất rồi, Long Ngự Phong vừa đi, Vân Phi Yên lại không an phận. Bắt đầu chuyến du hành thám hiểm. ...

” Người đâu, Vân cô nương đi đâu rồi? ” Long Ngự Phong vừa về liền hỏi nơi của vân Phi Yên, đỡ cho nàng loạng choạng xảy ra chuyện.

” Hồi thái tử điện hạ, Vân cô nương đang ở ngự hoa viên thưởng hoa ” Long Ngự Phong khẽ nhíu mày, nàng thật biết hưởng thụ nha!

” Điện hạ, có cần nô tì đi gọi Vân cô nương lại đây không? “

”Không cần “ Long Ngự Phong vừa bước vào ngự hoa viên liền nghe thấy tiếng cười lạnh lạnh như tiếng chuông xuyên đến. Nhìn thấy một thân đồ tươi của Vân Phi Yên đang ở trong ngự hoa viên chơi vui vẻ. Vốn đã điềm lệ tuyệt dung, nay càng thêm khuynh quốc khuynh thành. Ngay cả hoa cũng vì nàng mà thất sắc, nhìn không khỏi ngây dại. ...

” Aiz! thái tử gia, ngài bận xong rồi? “

Long Ngự phong xấu hổ thu lại thần sắc. ”Nàng thật biết hưởng thụ, bản cung nhớ không phải là thỉnh nàng đến đây để chơi, sao nàng biết bản cung là thái tử?”

”Chỉ cần hỏi hạ nhân không phải biết rồi sao? đừng nhỏ mọn vậy chứ! người ta chơi một chút ngự hoa viên này cũng không phải là không thấy a “

”Nếu đã biết bản cung là thái tử, nghĩ nàng cũng biết đây là hoàng cung? tốt nhất là đừng có chạy lung tung, xảy ra chuyện gì thì tự chịu trách nhiệm” nói xong cũng không quay đầu lại mà rời đi.

mấy ngày nay không gặp không biết tên nhãi đó đang bận cái gì nữa. ”A! đáng chết, sao lại nghĩ đến hán nữa, đem người ta đến đây chính mình thì lại không thấy đâu, đáng ghét, đáng ghét” Vân Phi Yên bất mãn chu cái miệng nhỏ nhắn.

”Bản cung thật không biết nguyên lai Vân cô nương lại nhớ bản cung đến vậy?” Long Ngự Phong hôm nay thật không dễ dàng mới rảnh rỗi một chút, thật không nghĩ đến có người đang oán giận hán.

”Ai...ai nhớ người chứ, người đem người ta đến đây không quản không hỏi, ta đương nhiên nghĩ đến người...ta...ta...ý ta là nghĩ người khi nào thì chuẩn bị để ta đi” Vân Phi Yên đỏ hết cả mặt, rõ ràng là khẩu thị tâm phi.

”Đợi ta bận xong việc rồi hãy nói “

”Người bận gì chứ?” thái tử bận đến vậy sao? tuy rằng bận việc triều chính, nhưng không phải là có hoàng đế giúp đỡ rồi sao? hán còn bận cái gì?

”Nàng lần trước tại khách sạn không phải đã nghe lén bọn ta nói chuyện rồi sao? Hoa Ngân Quân đã đến kinh thành, trong thời gian này nàng ở lại đây cũng là an toàn, nghĩ đến mỹ nhân như nàng bị Hoa Ngân Quân đùa giỡn thì không bằng để ta đùa giỡn còn hơn, nàng nói đúng không? nàng chuẩn bị lúc nào thì để đùa giỡn đây? “

”Người! không biết xấu hổ! “

”Thế này là không biết xấu hổ? vậy như thế này thì sao?” nói rồi liền hôn lên cái miệng nhỏ nhắn mà mấy ngày nay hán nằm mơ cũng nghĩ đến.

”Um...”

”Chắc chắn, thật ngon! có suy nghĩ muốn làm trắc phi của ta không? ta sẽ rất sủng ái nàng “

”Tại sao lại là trắc phi? “

”Làm trắc phi của ta có gì không tốt? “

”Ta không cần, ta muốn phu quân của ta chỉ thuộc về mình ta, làm không được ta tình nguyện không cần “

”thế thì ta không để nàng rời khỏi, cho dù vô danh vô phận cũng không để nàng đi “

”Ác bá!” Vân Phi Yên sắp tức chết rồi, tên nhãi này sao lại khác với lúc mới gặp đến vậy? hoàn toàn là người lúc trước một dạng, người lúc sau lại là một dạng khác. Sao lại có người đáng ghét như vậy? cho dù hán lớn lên rất dễ nhìn, bản thân ta cũng không kém nha, cho dù hán là thái tử, ta còn là Dạ Tu La nha. Ta mới không thèm cùng người khác hầu chung một chồng nha! Aiya! ta nghĩ đi đâu vậy, và lại những lời tên nhãi kia nói đều là lời nói đùa, hán lại không phải thích ta, ta làm sao cho là thật được.

”Hoa Ngân Quân đến kinh thành, còn phải thích thân người đi truy bắt sao? đã nghe nói qua khinh công của Hoa Ngân Quân, hán thích dung mê được, bản thân công phu bình thường, còn phiền ngài đại giá sao? công phu của người như thế nào a? đừng để đến lúc đó vướng tay chân thủ hạ của người a!” Vân Phi Yên Như đề phục thù mà nguyên rủa hán.

”Không tín nhiệm bản cung vậy sao? còn nữa, sao nàng lại biết sở trường của hán là dùng mê được, người của bọn ta để hán đào thoát nhiều lần mới tra được, nàng tại sao lại biết?” đến trước mắt Long Ngự Phong mới biết chính mình đến nàng là ai cũng chưa điều tra qua đã đem nàng tiến vào đây.

”Bởi vì ta cũng là người trong giang hồ a, ngốc! người tưởng ta là tiểu nữ nhân nhu nhược sao? xem người lớn lên xinh đẹp như vậy, vạn nhất Hoa Ngân Quân làm tướng người là nữ nhân, bị hán...Aiz! đến lúc đó người khóc cũng đã muộn!” hiển nhiên nữ nhân nào đó đang sung sướng trên nỗi đau khổ của người khác.

”Nàng không phải nói, Hoa Ngân Quân thích dùng mê được, bản thân công phu bình thường, bọn ta nhiều người như vậy còn sợ không chế phục được hán sao?” Long Ngự Phong hán không phải là hù dọa.

”Các người nhiều người như vậy, hán cũng không phải là đồ ngu, khẳng định sẽ xuất hiện sao? ta có một kế, muốn nghe không?”

” Cái gì “

” Ngươi lớn lên xinh đẹp như vậy, nếu như giả trang thành nữ nhân ở chợ lớn dẫn dụ hán ra, khẳng định sẽ trúng kế, và lại ngươi cũng biết võ công, so với nữ nhân thông thường đi dụ dỗ hán không phải càng dễ hơn sao? ” (shinku: haha, tội nghiệp Phong ca quá ^^!)

Suru chủ ý (chủ ý thôi tha)...Long Ngự Phong Trùng Mất nhìn nàng ” ngươi yêu nữ này, dám để bản cung giả trang thành nữ nhân? “

” Ách! a a ....” chết rồi chạy mau, lão hồ phát uy rồi ...

” Vân Phi Yên! ” một tiếng gầm phần nộ từ thái tử cung phát ra...

Màn đêm dần buông xuống, một thân vận trang phục màu đỏ từ thái tử cung bay ra, ở trong chợ tản bộ, đi đi dừng dừng đợi người mà nàng muốn đợi, lúc này một thân ảnh màu đen đi đến sau nàng

” Cô nương, muộn như vậy rồi tại sao còn ở đây? hay là để ca ca cùng nàng chơi đùa? “

” Được a! ta đang đợi ngươi nha! ” nói rồi còn tặng cho hán một nụ cười mê hoặc.

” Đợi ta? cô nương có biết ta là ai không? “

Người đến lại lộ ra nụ cười mê hồn ” biết chứ! ngươi không phải là Hoa Ngân Quân sao? a a...” bên người thiếu nữ rơi xuống hoa biện vũ (cánh hoa rơi xuống như mưa)

” Ngươi...ngươi...ngươi là Dạ Tu La! ” nam nhân nhất thời biến sắc.

”sao? còn muốn chơi đùa với ta không?” Vân Phi Yên cười ngây thơ

” Ta xin ngươi, xin ngươi hãy tha cho ta! ” thân ảnh màu đen bị dọa đến nỗi phải quỳ xuống cầu xin.

” Sao được? nếu ta tha cho ngươi, trên giang hồ không phải đều sẽ biết hình dạng của ta rồi sao? nghe nói sở trường của ngươi là mê dược và hồi xuân tán, đúng không? “

” Cầu xin ngươi, ta lần sau không dám nữa, ta bảo đảm sẽ không nói ra hình dáng của ngươi, chỉ cần ngươi bỏ qua cho ta, cái gì ta cũng đáp ứng ngươi “

” Đem dược của ngươi giao hết ra đây! ” Vân Phi Yên cần những thứ này làm gì? nàng cũng không biết, có lẽ một ngày nào đó sẽ cần dùng đến.

” Dạ dạ dạ... đây là mê dược, đây là hồi xuân tán, toàn bộ đều ở đây hết, không còn nữa đâu ” nam nhân vẫn còn tính toán lưu lại một ít để phòng khi Dạ Tu La không bỏ qua cho mình thì may ra còn có thể dung để hạ trốn.

” Chỉ một bình này làm sao đủ dùng? “

” Đừng xen thường bình mê dược này, nó thậm chí có thể gây mê cho hơn trăm người, bình hồi xuân tán này chỉ cần dùng như vậy, một chút là có thể khiến cho ngươi ta đau đớn sống không bằng chết “

” Ân, dược, đem chính mình con mắt móc ra, tự cắt lưỡi là có thể rồi đi ” đơn giản vậy thôi sao? bỏ đi, hôm nay không giết ngươi, đem con mắt móc ra có lẽ từ nay về sau không thể làm hái hoa tặc được nữa? đem lưỡi cắt đi có lẽ sẽ không thể nói ra hình dạng của chính mình đi?

” Ngươi...yêu nữ ngươi thật quá ác độc đi? ta đã thề là sẽ không nói ra mà ngươi vẫn còn muốn bức ta, vậy thì đừng trách ta hạ thủ không lưu tình, một nữ nhân như ngươi thì có thể lợi hại đến đâu? nói không chừng chỉ là do giang hồ đồn đãi mà thôi, xem chiêu! “

” Thiên đường có lối ngươi không đi, địa ngục không cửa mà ngươi cứ thích chui vào ” chỉ thấy ngay tức thì cánh hoa bay đầy trời rồi bay đến bao phủ lấy Hoa Ngân Quân, những cánh hoa tựa như lợi kiếm, đâm tới chỗ Hoa Ngân Quân.

” Thật chẳng ra làm sao, công phu như vậy mà cũng học đòi người ta làm hái hoa tặc ” thiếu nữ lắc đầu, cắt kỹ dược mới lấy từ chỗ Hoa Ngân Quân xoay người hù hoàng cung cung thái tử bay đi...

*****

” Tham kiến điện hạ “

” Có chuyện gì? “

” Tội qua Hoa Ngân Quân đã chết ở chợ thành đông “

” Chết rồi? đã điều tra ra là ai làm chưa? ” Long Ngự Phong kinh ngạc hỏi, bản thân phái nhiều người đi như vậy đều để hán chạy thoát, nói chết liền chết sao? ” điều tra ra ai làm chưa? “

” Căn cứ vào tình hình người chết dưới đất còn rơi đầy cánh hoa, theo phán đoán có lẽ là do Dạ Tu La làm “

” Dạ Tu La cũng đã đến kinh thành? có thể tra ra Dạ Tu La là người như thế nào không? “

” Không cách nào tra ra được, Dạ Tu La này trước giờ hành sự quý dị, có lúc lương thiện cứu người, có lúc dòn người ta vào đường chết. Thậm chí chưa có người nào thấy qua diện mục của nàng, chỉ biết nàng thích dùng phiến hoa (cánh hoa) giết người, mỗi hiện trường ngoại trừ phiến hoa thì cái gì cũng không có, ngay đến vết thương của nạn nhân khi thông qua khám nghiệm, đều là phiến hoa, không có bất kì vết kiếm nào khác “.

” Người cảm thấy mục đích lần này của nàng ta là gì? “

” Tại hạ không biết! “

” Ân, ta biết rồi, người lui xuống trước đi! ” thật kì lạ, Dạ Tu La cư nhiên ở kinh thành lộ diện, mục đích của nàng ta là gì?

” Đoán xem ta là ai? ” Vân Phi Yên nghịch ngợm che mắt Long Ngự Phong Từ phía sau

” Ngoài nàng ra thì còn ai vào đây? ở thái tử cung này có ai dám đối với ta không lớn không nhỏ như vậy? ” Long Ngự Phong kéo tay nhỏ của nàng xuống, nhẹ thở dài.

” Sao Vậy? sao lại không vui “

” Hoa Ngân Quân chết rồi “

” Đó là chuyện tốt a! sau này sẽ không có cô nương nào bị hại nữa, chẳng còn than thở cái gì? “

” Ta không phải không vui, chỉ là cảm thấy có chút kì quái ” Long Ngự Phong nhẹ lắc đầu.

” Chẳng thấy có gì kì quái a? ” Vân Phi Yên không hiểu mà hỏi

” Giết chết Hoa Ngân Quân là Dạ Tu La, không biết mục đích của nàng ta là gì, tại sao lại làm như vậy? “

” Giết thì cũng đã giết rồi còn làm sao nữa? chẳng lẽ chàng thật sự kì vọng chính mình giả trang thành nữ nhân đi câu dẫn Hoa Ngân Quân sao? ” vân Phi Yên buồn cười hỏi hần.

” Ta....Ai! thật là bị nàng làm cho tức chết mà “

” Chẳng lẽ chàng còn muốn bắt thêm Dạ Tu La? Dạ Tu La giết người vô số nhưng sẽ không giết bách tính thiện lương a! “

” Cũng phải, ta nghĩ có lẽ nàng ta là có nguyên nhân! lại nói có một số người tự xưng võ lâm chính phái cũng có làm nhưng chuyện không ai biết? “

Vân Phi Yên thật không nghĩ đến Long Ngự Phong trước giờ vẫn chưa gặp qua Dạ Tu La mà chỉ nghe đồn đãi mà có thể tin nhiệm nàng đến vậy ” đừng quên, nàng ta là Dạ Tu La a! “

” Nhưng cái tên này vốn không phải nàng tự lấy đúng không? thế nhân chẳng qua là thấy nàng dùng phiến hoa làm vũ khí, những đại hiệp của võ lâm chính phái bị giết hại, cảm thấy nàng độc ác mới xưng nàng là Dạ tu La, ta nghĩ nàng làm việc nhất định là có lí do của nàng. ” Long Ngự Phong nghĩ về Dạ Tu La có lẽ quá tốt rồi đi

” Đúng, chàng nói đúng, bất luận nàng ta làm việc gì, chàng đều phải tin nhiệm nàng, nàng ta không thể không có lí do, cũng tuyệt đối không giết hại người lương thiện. “

” Như thế nào nói như thế nàng là Dạ Tu La vậy? ” Long Ngự Phong cười hỏi nàng, cảm thấy nàng có chuyện gì đó nhưng lại không nguyện nói.

” A A.... nếu như ta là Dạ Tu La chàng không sợ hôm đó ta sẽ giết chàng sao? chàng lại đối với ta rất xấu nha! “

” Không sợ! “

” Tại sao? “

” Ta tin nàng sẽ không nỡ ” Long Ngự Phong thâm tình nhìn nàng.

” Đáng ghét! ta tuyệt đối làm được ” Vân Phi Yên nhìn ánh mắt của hần tim đập loạn xạ

” Chúng ta ở cùng nhau đã mấy ngày rồi ta như thế nào vẫn sống đấy thôi “

” Giết chàng rồi ta còn sợ bị hoàng thượng truy nã nha “

” Ha ha.... tiểu Yên nhi của ta thật là đáng yêu, không nỡ thì cứ nói thẳng! cứng miệng như vậy làm gì? còn cứng miệng nữa cẩn thận ta sẽ hôn nàng nha! “

”Ngươi cái tên vô lại này! có chỗ nào giống thái tử chứ? “

” Giống hay không chúng ta tiến vào phòng kiểm tra thử không phải biết rồi sao? “

” Long Ngự Phong! ta muốn giết ngươi! “

” Ha ha.... đến a! “

Ấn tượng lần này của Vân Phi Yên đối với Long Ngự Phong cũng được mở rộng, cảm thấy hẳn là người nàng có thể tin tưởng một đời....

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2

Trải qua mấy ngày ở cùng nhau, Vân Phi Yên cảm thấy Long Ngự Phong tuy rằng hay xấu miệng, và lại hẳn còn là một người thích bám dính người khác, mấy ngày nay Vân Phi Yên ở thái tử cung sống tự do tự tại, đều quên nay tịch hà tịch rồi! (quên tối nay là tối nào rồi, ý muốn nói quên hết cả ngày tháng)

” Yên nhi, đang nghĩ gì thế! ” Long Ngự Phong vừa hạ triều liền thấy Vân Phi Yên đang ngẩn người

” Chẳng hạ triều rồi? sao không thay hạ triều phục đã đến rồi? “

” Đến xem nàng có nhớ ta hay không “

” Thấy được chưa? vậy chàng nói xem ta có nhớ chàng hay không? ” Vân Phi Yên buồn cười nhìn hắn

” có nhớ, hay là đang nghĩ làm cách nào đem ta ăn a! “

” Đúng a! ăn không hết thì đem làm thịt muối được không? “

Long Ngự Phong nghịch ngợm giả làm mặt quỷ ” nàng a! “

Long Ngự Phong nàng vừa yêu vừa không biết phải làm sao ” đừng nấn tóc người ta nữa, đều bị chàng làm rối hết rồi a! “

” A a tiểu Yên nhi giận à? ” mỗi lần thấy Vân Phi Yên vì bị trêu chọc mà hai má nhiễm hồng, lúc thì bất mãn chu cái miệng nhỏ nhắn lên thì đều nhịn không được mà hôn lên, vậy mà mỗi lần hôn nàng đều làm hắn lún sâu vào trong nhu tình. Đôi mắt vốn to sáng nghịch ngợm, bởi vì nụ hôn của hắn mà trở nên say đắm. Mỗi anh đào đáng yêu cũng bị hôn mà trở nên kiều diễm mê người

” A....Tiểu Yên nhi của ta, ta ngày càng không thể rời xa nàng rồi “

” Điện hạ, Tẩn tiểu thư bá kiến “

” Mời nàng ta vào đi ” chỉ thấy một vị mỹ nhân thướt tha kiều diễm đi tới,

” Như Mộng bá kiến thái tử biểu ca “

” Đứng lên đi! Như Mộng sao lại rảnh rồi mà đến thái tử cung vậy? ” Long Ngự Phong kì quái hỏi nàng ta

” Biểu ca, huynh xem huynh đây là lời gì vậy? muội là biểu muội của huynh còn không thể đến sao? muội nghe nói huynh từ bên ngoài đem về một dĩa nha đầu, muội là quan tâm đến huynh a. Chúng ta còn chưa thành thân, huynh đã bị ả mê hoặc rồi, sau khi thành thân, muội phải làm sao a? “

Long Ngự Phong nhướng mày sắc mặt nghiêm túc nhìn nàng ta ” nói chuyện chú ý một chút, còn có là ai nói chúng ta sẽ thành thân? “

” Là cô cô a! biểu ca muội cuối cùng cũng có thể làm thái tử phi của huynh rồi, huynh có vui không? ” Như Mộng từ nhỏ vẫn luôn mộng tưởng chính mình có một ngày có thể trở thành thái tử phi, trở thành hoàng hậu giống như cô cô.

” Như Mộng, mẫu hậu vốn không có nói qua với ta. Với lại ta cũng chỉ xem muội là muội muội ” thật đau đầu, mẫu hậu không có chuyện gì làm hay sao mà quan nhiều chuyện như thế làm gì? chỉ cần tiếp thu tình yêu của phụ hoàng là được rồi.

” Có phải tại vì con hồ ly tinh mà huynh đem về kia nên huynh mới không thích muội hay không? “

” Như Mộng! đừng để ta nghe thấy câu nói xấu nào về Yên nhi lần nữa ” nghe thấy Tần Như Mộng mắng Vân Phi Yên như thế nào nghe thật chói tai.

” Biểu ca, muội muốn ở lại chỗ này của huynh được không? ” Tần Như Mộng nghĩ muốn ‘cận thủy lâu đài tiên đắc nguyệt’ , thuận tiện lợi dụng thân phận của mình đánh lui Vân Phi Yên.

Đĩ nhiên là Long Ngự Phong không biết tâm tư của nàng ta ” muốn ở thì ở đi, đừng rước phiền phức cho la là được “

” Ân. muội biết là biểu ca tốt với muội nhất ” a a, không ngờ lại dễ dàng như vậy là có thể ở lại rồi

” Người đâu, mau an bài cho Tần tiểu thư, được rồi, muội theo bọn họ đi nghỉ ngơi một chút trước đi! văn thiện (bữa tối) chuẩn bị xong ta sẽ kêu muội sau! ” Tần Như Mộng vừa rời khỏi, Vân Phi Yên liền xuất hiện

” thật không tệ! thân càng thêm thân ” đáng ghét, chính mình đã có biểu muội đàm hôn luận gả lại còn đi treu chọc nàng? hại nàng trong lòng khó chịu chết đi được.

” Yên nhi, sao nàng lại ở đây ” Long Ngự Phong lấy làm lạ nhìn nàng

” Ô, ta không nên xuất hiện ở đây quấy rối chuyện tốt của các người đúng không? ” Vân Phi Yên trong lòng đầy bất mãn

” Yên nhi, nàng biết rõ là ta không có ý đó mà, ngoan nào, đừng giận, ta đem nàng đến ngự hoa viên chơi được không? ” haizz, vừa mới thích Yên nhi, hầu hạ lại an bài Như Mộng, với tính tình của Yên nhi tuyệt đối sẽ không chịu ủy khuất, chuyện này nên làm như thế nào mới tốt đây.....

*****

” Điện hạ, Vân cô nương nói thân thể nàng không khỏe nên không dùng thiện nữa ” thiếp thân tì nữ của Vân Phi Yên đến bẩm báo

” Yên nhi sinh bệnh? có tìm thái y đến xem chưa? ” lúc trưa Yên nhi có nói thân thể không thoải mái, lúc đó vốn không hề để ý, xem ra bệnh không nhẹ a!

” Vân tiểu thư nói nàng chỉ là khẩu vị không tốt, nghỉ ngơi một lát là được “

” Ân, người lui xuống đi, đem bữa tối đến phòng của Vân tiểu thư ” Long Ngự Phong nghĩ một hồi, hay là hấn đích thân đến mới được.

” Biểu ca, người ta không dễ dàng mới đến chơi, huynh không thể vui một chút sao! ” Tần Như Mộng thấy Long Ngự Phong quan tâm đến bệnh tình của Vân Phi Yên liền lôi kéo sự chú ý của Long Ngự Phong.

” Như Mộng, muội ăn trước đi, ta đi xem xem ” nói xong không để ý đến Tần Như Mộng, hướng đến nơi ở của Vân Phi Yên mà đi

Vân Phi Yên một mình trốn trong phòng hờn dỗi, vốn dĩ nàng cùng với Long Ngự Phong ở ngự hoa viên chơi vui vẻ, ai biết Tần Như Mộng cứ cố đi vào, một miếng thái tử biểu ca, hoàng hậu cô cô. Chính mình thủy chung là người ngoài, nếu như đi như thế, tâm cũng không thể đem đi được! như thế nào mới có thể không tiếc nuối mà rời đi a?

” Vân tiểu thư, thái tử đến rồi ” hấn đến làm gì? không phải bồi biểu muội dùng thiện sao?

” Yên nhi, nàng sao vậy? ta nghe Thúy nhi nói nàng không có khẩu vị không chịu ăn gì cả? ” Long Ngự Phong đau lòng nhìn nàng

” Không, không có chuyện gì, sao chàng lại đến đây? ” Vân Phi Yên nhè nhẹ dựa lên người hấn, tham luyến sự ấm áp của hấn, có lẽ sẽ có cách rời khỏi hấn mà không cảm thấy tiếc nuối....

” Đây không phải quan tâm nàng sao? ngoan, mau ăn cơm, nếu không ta sẽ đau lòng ” Long Ngự Phong cảm thấy hôm nay Yên nhi tựa hồ như có chuyện gì đó

” Ngày mai đưa ta đi chơi một ngày được không? chỉ có hai chúng ta thôi, được không? ” có lẽ là lần ra ngoài chơi đầu tiên cũng là lần cuối cùng của hai người họ

” Được, thế thì mau ăn cơm đi, nghỉ ngơi sớm một chút, ta hạ triều chúng ta sẽ đi ” nếu như có thể làm Yên nhi vui, ra ngoài chơi cũng chẳng sao.

” Chỉ có hai chúng ta thôi nha, không được đem theo người khác, không thì ta sẽ không về nữa ” nàng không muốn thời gian cuối cùng bọn họ ở cùng nhau bị nữ nhân khác chiếm mất.

” Tuân mệnh! chỉ có hai chúng ta, được rồi, nàng đi nghỉ sớm đi! ngày mai vừa hạ triều chúng ta liền đi “

“Ân, chàng cũng đi nghỉ sớm đi! ” sau ngày mai cũng nên rời đi rồi, hảo hảo chân trọng a, đây sẽ là hồi ức cả đời.....

Hôm nay thời tiết tốt, thích hợp để ra ngoài chơi, Vân Phi Yên mới sáng sớm đã thức dậy, thay y phục đợi Long Ngự Phong hạ triều

” Như thế nào lại xui xẻo như vậy? đừng phải nữ nhân này? ” vốn tâm tình đang cao hứng, tức thì phủ đầy mây đen

” Vân tiểu thư sớm thế? không biết là đang chuẩn bị đi đâu? ” Tần Như Mộng sáng sớm thì thấy Vân Phi Yên tựa hồ như muốn ra ngoài, có lẽ chính mình còn có thể đi theo phá hoại bọn họ.

” Tần tiểu thư quan tâm rồi, ta đi đâu không cần phiền đến người “

” Đừng tưởng rằng biểu ca thích người thì sẽ sống cùng người, cô cô của ta sẽ không đáp ứng đâu. ” Tần Như Mộng đem hoàng hậu ra áp chế nàng

” Nếu vậy thì sao? ” Vân Phi Yên lơ đãng nhướn mày

” Biểu ca sớm muộn gì cũng là của ta, người hãy đợi mà xem! “

” Không cần xem, ta dùng qua sẽ tặng cho người, đến lúc đó chỉ sợ ai hấn cũng không cần ! ha ha... ” đúng thế, sao nàng không nghĩ ra nhỉ, như thế thì sẽ không rời khỏi trong sự nuối tiếc nữa rồi.

” Người... ” Tần Như Mộng tức đến nói không nên lời

” Ta làm sao? ” sau khi nghĩ thông, tâm tình tốt lên, Vân Phi Yên nghĩ muốn cùng nàng ta đấu khẩu

” Yên nhi ” sau khi thay hạ triều phục, Long Ngự Phong nhanh chóng đến chỗ của Vân Phi Yên. Vân Phi Yên vừa nhìn thấy Long Ngự Phong liền đi đến, cả người đều nhanh chóng tiến vào trong người của Long Ngự Phong

” Thái tử gia, ngài cuối cùng cũng hạ triều rồi? sáng sớm tỉnh lại không thấy ngài, ngài không biết người ta nhớ ngài nhiều lắm đâu! thượng triều cũng phải nói cho người ta một tiếng, người ta sẽ giúp ngài thay quần áo ! ” nói rồi ôm chặt lấy Long Ngự Phong không buông.

” Nha đầu này... ” Long Ngự Phong cười sùng nịch, ” Như Mộng, hôm nay ta cùng Yên nhi xuất cung làm chút chuyện, muội đến chỗ mẫu hậu trước đi! “

” Biểu ca, muội cũng muốn đi! biểu ca... ” Tần Như Mộng không chịu, cũng muốn đi theo để phá hoại hai người họ

” Không được, muội vẫn là đệ tử của ta về, bọn ta là đi làm việc ” đáp ứng qua Yên nhi, làm sao có thể làm Yên nhi thất vọng

” Ô, vậy huynh phải đi sớm về sớm nha.”

” Yên nhi, chúng ta đi thôi! “

Mặt Tần Như Mộng tức đến biến hình luôn rồi, Haizz! sự ghen tị của nữ nhân quả nhiên đáng sợ...

” Yên nhi muốn đi đâu chơi? “

” Chẳng nói đi đâu thì đi đó “

” Yên nhi từ lúc nào trở nên ngoan ngoãn như vậy sao ta không biết? ” Long Ngự Phong cười hỏi nàng

” Đáng ghét! lại cười ta, ta đi đâu cũng đáp ứng? ” nếu như nói muốn đến kỹ viện có đáp ứng hay không? ” chàng đáp ứng trước đi ta mới nói “

” Được, ta đồng ý ” thật hiếu kỳ nàng sẽ chọn nơi nào ” nơi nào? “

” Không được đòi ý nha! ta muốn đến kỹ viện! “

” Không được, đổi nơi khác “

” Chỉ một lần này thôi! được không Ngự Phong! ” chỉ cần Yên nhi làm nũng một chút, hấn liền không có cách nào cự tuyệt, ” Ngự Phong, chỉ một lần thôi được không? “

” Chắc chắn... miệng thật ngọt, có thể không được sao? “

” Ta biết Ngự Phong là tốt nhất ” nói xong liền dâng lên một nụ hôn làm tạ lễ

” Lúc trước cầu xin ta đều là gọi thái tử gia, thái tử gia, Hôn nay sao lại chịu gọi tên của ta rồi? ” Long Ngự Phong kì lạ nhìn nàng

” Đây không phải ngoài cung sao? chẳng không sợ người ta biết chàng là thái tử? trong cung mà kêu tên chàng thì sẽ gặp họa sát thân nha ” nghênh cái mặt lên nhìn hấn, trên cái mặt nhỏ nhắn có viết ” người thật ngốc “

” Nàng đó! ” Long Ngự Phong vô nại lắc đầu, chỉ có quý nha đầu này biết nói. Vân Phi Yên quay lại làm mặt quỷ đáng yêu.

Màn đêm lặng lẽ buông xuống, hai nữ nam 18 19 tuổi cùng nhau đi đến hoa lầu lớn nhất kinh thành.

” Woa! đây chính là kĩ viện trong truyền thuyết à? nữ nhân câu dẫn nam nhân như thế này sao? Chắc chắc...cũng không có gì là khó? không biết Long Ngự Phong có dễ câu dẫn không đây ” cái miệng nhỏ nhắn nhìn các cô nương ở đây mà lăm bằm.

” Nàng nói cái gì? “

” Ấc, không có gì, chúng ta đi thôi “

Long Ngự Phong cười cười lắc đầu nhìn nàng, á à... học cách câu dẫn hử? thật không biết nha đầu này nghĩ cái gì, nhưng hử chờ mong biểu hiện của nàng.

” Không muốn chơi nữa? “

” Ừ, không muốn chơi nữa, mệt rồi, muốn về tắm rửa, nơi này khó nghe chết đi được “

” Vậy được rồi, chúng ta đi về ” đi sớm cũng tốt, dù sao nơi này cũng không phải là nơi nữ nhân nên đến, đi là hợp ý hử.

Buổi tối trăng mờ gió lớn thích hợp làm gì? đương nhiên là làm chuyện xấu rồi... Vân Phi Yên mới tắm rửa xong, một thân màu đỏ tươi cảm bình được đã được chuẩn bị sẵn, đi đến tẩm cung của Long Ngự Phong. Bây giờ toàn bộ người trong thái tử cung đều đang hôn mê, tiếp theo đó chỉ chờ Long Ngự Phong uống trà mà nàng chuẩn bị.

” Ngự Phong! đã ngủ chưa? “

” Yên nhĩ? muộn thế này rồi sao còn chưa ngủ? “

” Ta ngủ không được, thấy chàng chưa ngủ ta liền bung trà đến cho chàng. Mau uống đi, đừng lãng phí tâm ý của ta. Như thế nào? không cảm thấy nóng? “

Long Ngự Phong không hiểu nàng nói gì, bất quá thật sự là rất nóng, rất khát, nhin không được liền hôn lên cái miệng nhỏ nhắn mê người kia. Giờ khắc này thái tử cung lan tỏa ra mùi hương hoa nhàn nhạt. Trong tẩm cung của Long Ngự Phong ngập tràn cánh hoa, hai người ở trên giường không bận tâm đến những cái khác. Chúc cho đêm của hai người họ vừa mới bắt đầu....

Trời dần sáng, một thân ảnh nhỏ nhắn tại thái tử cung bay lên bay xuống, sau lại một lần nữa tăng cường thêm mê dược của nàng, đầu cũng không dám quay lại mà rời khỏi kinh thành. Tiếp đó là mưa một cơn khoái mã, thẳng hướng Lạc Hoa Cốc mà đi...

Thái tử xưa nay chưa từng vắng mặt nay lại vô cớ không thượng triều, nhất thời các vị đại thần triều đình bắt đầu đoán này đoán nọ. Vừa bãi triều, hoàng đế cùng hoàng hậu liền đến thái tử cung, đầu tiên là nghe được từng đợt hương hoa, đại môn đóng kín, như thế nào cũng mở không được cũng không có người đến mở cửa. Một vài thị vệ thân thủ khá tốt nhẹ nhàng thi triển khinh công bay vào, nhất thời ngẩn người. Vừa mở cửa hoàng đế hoàng hậu cũng phi thương kinh ngạc. Tất cả cung nữ thị vệ đều ngã nằm trên mặt đất, trong viện cánh hoa phiêu lạc. Sau khi tiến vào tẩm cung của thái tử, hoàng đế hoàng hậu càng thất kinh đến nói không nên lời, chỉ thấy thái tử vẫn hôn mê chưa tỉnh, rõ ràng là dấu vết đã từng hoan ái. Trên giường dưới giường đều là cánh hoa cứ như là đã có một trận mưa hoa vậy.

” Hoàng nhĩ, mau tỉnh dậy “

” Phụ hoàng mẫu hậu, sao hai người lại đến đây? “

” Hoàng nhĩ đây là chuyện gì vậy? “

” Chuyện gì? ” Long Ngự Phong nhìn số cánh hoa đó cùng với thân thể của chính mình, nhớ đến những lời Vân Phi Yên nói lúc sắp ngủ, nhất thời thanh tỉnh. Tiếp đó là một tiếng gầm phẫn nộ ” Dạ Tu La! chân trời góc biển ta cũng phải tìm được nàng! ” Vân Phi Yên đang đi trên đường liền cảm thấy một trận rét run....

Triều đình đã hạ một mật chỉ, bất luận như thế nào cũng phải tìm được Dạ Tu La, người nào biết được tung tích sẽ được trọng thưởng.....

Không lâu sau giang hồ đồn đãi: Dạ Tu La đổi nghề làm hái hoa đạo tặc. Đêm trộm đông cung thái tử...theo tin tức nghe được đêm đó tại thái tử cung hạ một đêm hoa biện vũ. Từ đó về sau, trên giang hồ không còn nhìn thấy Dạ Tu La nữa, có người nói nàng đã bị triều đình ám sát. Có người nói nàng đã mai danh ẩn táng. Trong giang hồ cũng có mấy người mới nổi từng bị hoài nghi là Dạ Tu La. Rốt cục Dạ Tu La đã đi đâu? không có người nào biết.....

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3

Ba năm trước sau khi phụ hoàng thoái vị liền đem mẫu hậu đi vân du, cũng thực hiện được tâm sự hai mươi mấy năm của phụ hoàng, từ hơn mười năm trước đã để hần tham chính bồi dưỡng hần. Chỉ đến ba năm trước phụ hoàng cảm thấy hần đã có thể tự mình chấp chính, liền buông tay để đi vân du. Những đại thần khác đều thề thiếp thành đàn, nhưng phụ hoàng chỉ có một mình mẫu hậu, tình cảm của họ là không ai có thể lí giải nổi, đương nhiên cũng muốn hần tìm được tình yêu đích thực giống họ. Chỉ là nữ nhân kia đã đi đâu? mười năm bất vô âm tín, những người hần phải đi tìm đều là tay không trở về. Thỉnh thoảng lại ngồi ở Ngự hoa viên nhớ đến những hồi ức tốt đẹp về nàng. Nhớ lại cái đêm mười năm trước, nàng nói nàng thích hần, không muốn giấu giếm hần, nàng nói nàng là Dạ Tu La, Một năm trước vì bảo thù cho cả nhà nên đã tiêu diệt Long Hồ sơn trang, một bước thành danh, nàng giết Phi Dương đạo trưởng là vì hần đùa giỡn con gái nhà lành, v.v . . . những gì nàng nói hần đều tin, nàng từng nói, nàng không có cách nào cùng người khác chung một chồng, hần là thái tử, sau này sẽ trở thành hoàng đế, không thể chỉ có một mình nàng, hần là của thiên hạ, không phải của một mình nàng, cho nên nàng muốn rời khỏi. . .nàng nói cả đời này nàng chỉ là Yên nhi của một mình hần, mà hần là Long Ngự Phong của cả thiên hạ.

” Yên nhi, nàng rốt cuộc đang ở đâu? “

*****

Giang hồ nghe đồn: Dạ Tu La tái xuất giang hồ, có lần thay triều đình diệt đi tâm phúc đại hoạn Thanh Long trại, nhất thời trở thành đại hiệp trong mắt bách tính. Nhưng chưa có ai nhìn thấy chân diện mục của nàng. Thật là chưa có ai thấy qua sao? mọi người không khỏi nhớ đến mười năm trước thái tử hạ lệnh bắt luận như thế nào cũng phải tìm thấy Dạ Tu La, ai biết được tung tích sẽ được trọng thưởng! nhưng chưa có ai đến báo. Có lẽ là sợ Dạ Tu La tìm đến cửa, có lẽ thật sự là không ai biết. ....

” Mẹ, kinh thành không phải khoai mã ba ngày là đến được rồi sao? Sao chúng ta đã đi được hai tháng còn chưa đến?” Đứa trẻ sao lại không biết tâm tư của mẫu thân? nên đổi mặt thì cuối cùng cũng phải đổi mặt

” Ấc. . . mẹ là muốn cho các con tham quan thực tế một chút đó mà! “

” Có mới lạ! người rõ ràng là sợ gặp cha. ” Đứa trẻ thông minh nói trúng tim đen của mẫu thân

” Á à. . . Phàm nhi ngoan, cho mẫu thân một chút thời gian đi ” Vân Phi Yên cười xấu hổ nhìn tiểu hài tử

” Thời gian mười năm còn chưa đủ? còn muốn thời gian? ” tiểu nam hài tiểu đại nhân không có ý định bỏ qua cho mẫu thân

” Được, mẹ đáp ứng với con một tháng, chỉ một tháng chúng ta sẽ đến kinh thành. Được không? ” thời gian một tháng chắc là đủ rồi?

” Chỉ một tháng, không được thay đổi nữa ” Bé trai kết thúc cuộc nói chuyện của bọn họ, kéo tay mọi người không thèm để ý đến mẫu thân mà đi thẳng về phía trước.

” Khải bẩm hoàng thượng, giang hồ truyền ngôn Dạ Tu La tái xuất giang hồ “

” Cái gì? chuyện lúc nào? ” xem ra Yên nhi cuối cùng cũng xuất hiện rồi, lúc đầu nàng đi phóng khoáng như thế, đi liền mười năm, hần không hận nàng, nhưng hần oán, oán nàng có từng nghĩ đến hần? vì sao có thể nhẫn tâm không gặp mười năm?

” Hồi hoàng thượng hai tháng trước Thanh Long trại toàn bộ bị diệt, cũng là gần đây liên tục truyền ra có khả năng là Dạ Tu La tái xuất giang hồ, mãi đến hôm nay đã được chứng thực “

” Người đâu, tiếp tục tìm cho ta! nhất định phải tìm được người nguyên vẹn không thương tổn về cho ta ” Yên nhi, ta sẽ không để nàng rời xa ta lần nữa

” Tuân mệnh “

” Mẹ, mau xem, bên kia có một căn nhà nhỏ, tối nay chúng ta không cần nghe tiếng sói kêu, cũng không cần ngủ cây nữa rồi ” Long Phi Diệp vui sướng la lên, lại không biết trong lòng mẫu thân có bao nhiêu đau xót

” Diệp nhi chậm một chút, nhà không biết chạy đâu “

” Mẹ cứ đi thông thả, bọn con đến gõ cửa ” Long Phi Phàm thấy mẫu thân vẻ mặt đầy sám hối nên muốn chừa cho mẫu thân một chút không gian

“Ừ, cũng được, phải lễ phép đó nha! ” Vân Phi Yên không yên tâm căn dặn các con, hiển nhiên là các con không nghe thấy rồi

” Chào gia gia, hôm nay sắc trời đã muộn có thể tá túc một đêm được không? ” Long Phi Phàm hỏi rất lễ phép.

Nhìn thấy khuôn mặt nhỏ nhắn quen thuộc trước mắt nhất thời không nhớ ra là đã gặp ở đâu.

” Chỉ có hai đứa? “

” Không, mẫu thân của bọn con còn ở phía sau, xem chừng đến rồi ” lúc này Vân Phi Yên đi đến

” Lão nhân gia người khỏe, bọn ta muốn ở chỗ này của người tá túc một đêm có tiện không? “

”Ồm, mời vào, phu nhân, sao lại đến cái nơi hoang vu hẻo lánh này?”

”Bọn ta là tránh sự truy sát của người khác mới đi đường núi” Long Ngự Phong bất luận như thế nào cũng muốn bắt nàng, có nên tính là truy sát không?

”Mẹ, người chưa gặp qua cha, sao lại nói cha muốn truy sát người a? nói không chừng là người không dám đi tìm cha, cha mới đi tìm mẹ đấy!” Long Phi Phàm một lần nữa phủ quyết cách nghĩ của mẫu thân, haizz! Mẫu thân của nó đúng là thích nghĩ lung tung

”Không truy sát ta, vậy tại sao đi khắp thiên hạ tìm ta? đã mười năm rồi, vẫn còn ghi hận như vậy. Ta làm sao dám đi tìm hử?”

haizz! thật là bị mẹ đánh bại. Long Phi Phàm không khỏi thay người cha không có duyên của bình biểu lộ sự đồng tình sâu sắc

”ha ha... mọi người trước tiên ngồi nghỉ một lát, để ta bảo nội nhân làm một chút đồ ăn” chủ nhà đứng lúc cắt ngang cuộc nói chuyện của hai mẫu tử

”Đa tạ gia gia” Vừa nghe nói đến ăn là mắt của Diệp nhi liền sáng lên.

”Đến đây đến đây, các con mau nếm thử xem” một vị lão phu nhân cầm thức ăn đem vào

”Đúng rồi, lão nhân gia. Xem ra hai người không giống như người sơn dã, không biết quý tính của người?” Vân Phi Yên nhìn như thế nào bọn họ cũng không giống như người sơn dã

”ha ha... phu nhân thật tinh mắt, bọn ta là đến đây ẩn cư, kẻ hèn họ Long”

”Gia gia cũng họ Long? bọn cháu cũng vậy, cháu tên Long Phi Diệp, đây là ca ca của cháu, tên Long Phi Phàm” Long Phi Diệp không để gì mới gặp được người cùng họ giống mình liền cao hứng giới thiệu bản thân

”Nghe nói họ Long không nhiều, không biết phu nhân là gia tộc nào? nói không chừng chúng ta còn là bà con xa” lúc này Long lão gia càng trở nên hiếu kì, Long là quốc họ, người mang họ này không nhiều.

”Long lão gia, ta chưa xuất giá, chỉ biết tên phụ thân của bọn họ, còn đi tìm ở nơi nào, cũng không quen biết những người khác. Vội lại lúc ta cùng phụ thân của bọn họ gặp nhau, hửn vẫn còn là thiếu niên mười tám tuổi, còn ta cũng chỉ mới mười sáu. Đến nay đã mười năm. Người nhà của hửn ta trước giờ đều không biết” nghĩ kĩ lại thì ngoại trừ biểu muội của hửn chính mình vốn chưa từng gặp qua những người thân khác của hửn.

”Vậy phụ thân hửn làm gì? tên gì? có lẽ ta còn có thể giúp hỏi thăm” Long lão gia nhiệt tâm giúp đỡ thiếu phụ đáng thương này

”Đa tạ hảo ý của Long lão gia, ta biết làm sao để tìm được hửn”

Long Phi Phàm lập tức cắt lời mẫu thân” Chính là mẹ không chịu đi tìm, mẹ sợ cha, trước giờ cũng chưa từng nói qua cha làm gì, bọn cháu chỉ biết cha tên Long Ngự Phong

”Hoàng nhi?” Long thị phụ phụ kinh ngạc nói không nên lời, chả trách hai đứa trẻ này lại quen mặt như vậy, thì ra là đáng vẻ lúc nhỏ của hoàng nhi. “

”vậy không biết xưng hô với cô nương như thế nào?”

”Tiểu nữ Vân Phi Yên”

”Vân cô nương, dù sao các người cũng đang tránh người truy bắt, chắc cũng chưa gấp gấp rồi đi, hai người già bọn ta ở đây ẩn cư, hằng năm không có ai lui tới, không biết có thể để cho bọn nhỏ ở cùng bọn ta vài ngày được không? không biết trong nhà Vân cô nương còn ai khác không?” Long lão gia trong lòng đang suy tính nên như thế nào thành toàn họ hoàng nhi

”Ta từ nhỏ đã không còn phụ mẫu, lớn lên bên sư phụ”

”Haizz! đứa nhỏ đáng thương! nếu không chê con có thể làm con nuôi của bọn ta? bọn ta cũng rất thích mẫu tử ba người các con, không biết con có nguyện ý không?”

”Long lão gia, người không chê con, con làm sao có thể không đáp ứng chứ! bá kiến nghĩa phụ!” Vân Phi Yên từ nhỏ đã luôn khát vọng có phụ mẫu, nếu đã không chê mà nhận nàng làm nghĩa nữ, sao lại không đáp ứng cho được?

”Hoàng thượng, có thư khải của Thái thượng hoàng”

”Mau trình lên đây” sau khi phụ hoàng thoái ẩn cũng chưa từng viết qua cấp hàm, hay là xảy ra chuyện gì?

”Người mà hoàng nhi tìm kiếm suốt mười năm, có phải tên là Vân Phi Yên hay không? ta cùng mẫu hậu của con đã tận lực tìm có giữ họ lại ở đây mấy ngày, nếu là người hoàng nhi tìm kiếm, phụ hoàng ở đây xin chúc mừng con rồi, Phi Yên mang theo tiểu hài tử một nam một nữ cũng sắp đầy mười tuổi. Rất giống với con...” Tuy rằng không biết người mà phụ hoàng nói có phải là Yên nhi của hửn hay không. Nhưng có một chút manh mối hửn cũng không muốn bỏ qua.

”Người đâu, mau chuẩn bị ngựa, Lý Đức, tuyên trăm chỉ ý, nghi thượng triều năm ngày “

”Vâng! nô tài tuân chỉ ” thay đổi y phục liền vội vàng xuất cung, lo lắng chính mình chần chừ thì Yên nhi sẽ lại chạy đi đâu nữa.

”Hoàng nhi bái kiến phụ hoàng mẫu hậu “

”Mau lại đây xem, bọn nó có phải rất giống với con lúc nhỏ hay không? ” Long Ngự Phong thật sự không ngờ tới chính mình đã có con, mà còn đã được mười tuổi rồi, Văn Phi Yên yêu nữ đáng chết kia, không những trốn hẩn mười năm tìm không thấy bóng, ngay đến con nối dõi của hẩn cũng dám giấu đi. ...

”Mau nói cho phụ hoàng biết các con tên gì? ” Long Ngự Phong gấp gấp muốn hiểu con của chính mình

”Phụ hoàng? không phải cha sao? ” Long Phi Diệp kì quái nghiêng đầu

”Phụ hoàng là hoàng thất chúng ta tôn xưng, cũng giống như cha vậy, nhưng các con tương lai sẽ là thái tử công chúa, nên tuân theo cách gọi của hoàng thất chúng ta ” Long Ngự Phong giải thích cho con gái.

”Phụ hoàng con tên là Long Phi Phàm. Muội muội tên là Long Phi Diệp ” Long Phi Phàm thay muội muội trả lời phụ hoàng

”Ha ha... ngoan! Mẹ các con đâu? sao không thấy? ” kì lạ, đến bây giờ còn chưa gặp qua Yên nhi

”Mẹ đi săn cho bọn con rồi ” Long Phi Diệp vừa nghĩ đến sắp có đồ ăn ngon, cao hứng khoe khoang với phụ hoàng

”Phụ hoàng mẫu hậu, trăm muốn đón bọn trẻ hồi cung thụ phong ” Long Ngự Phong nhìn về phía Long thị phụ phụ

”Nên như vậy, nên như vậy “

”Vậy chúng con đi đây “

”Hoàng nhi, con không đợi Yên nhi sao? ” Long lão phu nhân kì quái hỏi hoàng nhi

”Con muốn nàng chạy trốn như thế nào, thì trở về như thế đó. Phụ hoàng mẫu hậu chỉ cần nói với Yên nhi, con ở thái tử cung đợi nàng, Phàm nhi Diệp nhi các con theo phụ hoàng hồi cung trước đợi mẫu thân các con được không? “

”Ừm, hoàng cung so với Lạc Hoa Cốc của bọn con thú vị hơn sao? ” điều đầu tiên mà Diệp nhi nghĩ đến là vui chơi

”Đương nhiên, đi, chúng ta vừa đi vừa nói đến nơi các con sống được không? đến đây, mau hướng hoàng gia gia hoàng nãi nãi cáo từ “

”Hoàng gia gia hoàng nãi nãi, bọn con sẽ rất nhớ hai người, hai người phải thường xuyên đến thăm chúng con nha ” Diệp nhi khóc lóc cáo từ Long lão phu phụ

”Đúng rồi, ta đã nhận Phi Yên làm nghĩa nữ, bọn ta lại gặp nhau ở trong rừng, vậy thì ban tên Lâm Yên công chúa đi, sau này cũng dễ chặn miệng đám đại thần ” xem ra phụ hoàng đã giúp hẩn nghĩ xong rồi.

”Tạ phụ hoàng mẫu hậu, hai người bảo trọng ” một đám người đông nghịt từ từ rời đi.

Cây xanh bao phủ, khối nhẹ lượn lờ, một nữ tử ở trong rừng bay lên bay xuống đuổi bắt vật săn mà mình nhìn trúng

”Hôm nay thu hoạch không tệ, xem ra tối nay có dã vị rồi ” Văn Phi Yên chỉ muốn nhanh chóng nhìn thấy hai bảo bối của mình, cả đoạn đường dùng khinh công bay đến nhà Long lão gia

”Phàm nhi Diệp nhi các con mau ra đây, hôm nay có thịt thỏ ăn nha! ” chưa vào cửa đã gọi con trai con gái.

”Phi Yên, con về rồi, Phàm nhi và Diệp nhi đã được hoàng thượng đón đi. Hẩn nói hẩn ở thái tử cung đợi con, để con năm đó chạy trốn như thế nào thì về như thế ấy “

”Hoàng thượng? sao hẩn biết nơi này? ta chưa từng gặp qua hoàng thượng nha? ” kì lạ không phải Long Ngự Phong tìm nàng, sao ngay đến cả hoàng thượng cũng tìm nàng “

”Thật không ngờ con lại là Dạ Tu La năm đó, con biết không, năm đó con đi phóng khoáng như thế nhưng có biết giang hồ truyền ngôn như thế nào không? văn võ bá quan cười nhạo ra sao? ngày đó thái tử không tào triều, hoàng thượng và hoàng hậu lo lắng, vừa vào tầm cung của thái tử liền thấy hoa rơi đầy dưới đất, thái tử hôn mê chưa tỉnh, thân không có một mảnh vải. Liền giống như giang hồ truyền ngôn Dạ Tu La đổi nghề làm hái hoa đạo tặc, đêm trộm đông cung thái tử ” Long lão gia nói mà không nhịn được bật cười.

”Thử nghĩ xem thái tử kiêu ngạo ra sao? con biết không? hôm sau hẩn tìm con, con lại trốn hẩn đến mười năm, nha đầu, con lại có thai! và lại ba năm trước hẩn đã đăng cơ làm hoàng đế “

”Ô, con làm sao không biết hẩn kiêu ngạo cỡ nào! chỉ là không biết hậu quả năm đó lại nghiêm trọng như thế! nếu không sao con lại trốn ở Lạc Hoa

Cốc mười năm không dám ra ngoài? bắt tài như vậy ra ngoài sẽ bị hấn biết, trốn vào trong núi. Không ngờ...” Vân Phi Yên vụn vụn không nghĩ đến Long Ngự Phong bây giờ đã là hoàng đế

”Thật không ngờ hấn lại tìm được con? vậy gặp sớm hay gặp muộn không phải cũng như nhau sao?” Long lão phu nhân cũng cười hỏi nàng

”Không phải chưa chuẩn bị tốt tâm lý thì đã bị sự phụ đá ra ngoài bức bách con đi tìm hấn! sau đó vòng vo hơn hai tháng lại đến nơi này “

”ha ha... mau đi đi, tốt nhất là ở trước mặt hấn sám hối cho tốt.”

”Vậy hấn tại sao còn ở thái tử cung đợi con? hoàng thượng không phải có tâm cung riêng sao?” Vân Phi Yên như thế nào cũng không hiểu nổi hấn tại sao lại ở thái tử cung đợi nàng

”Ha ha... đương nhiên là đợi con đầu án tự thú rồi, hoàng thượng kêu ngạo như vậy, làm sao có thể bỏ qua cho con được?”

”Hức... phải rơi vào ma trảo rồi” Vân Phi Yên tối mặt, tùy thời đều có cảm giác muốn khóc. Nếu không đi tìm Long Ngự Phong ai mà biết tai nạn về sau sẽ càng lớn hơn hay không? nếu như hấn... nghĩ thôi đã cảm thấy một trận rét run. Kinh thành gần ngay trước mắt, Vân Phi Yên thủy chung nhấc không nổi chân mà bước vào....

Vài ngày sau...

Triều đình hạ một đạo thánh chỉ: trăm cảm thấy thật sự may mắn, tìm lại được hoàng nhi Long Phi Phàm đã thất lạc mười năm, sắc phong làm thái tử, công chúa Long Phi Diệp sắc phong làm Phụng Diệp công chúa, phong nghĩa nữ của thái thượng hoàng làm Lâm Yên công chúa, đặc thử đại xá thiên hạ, khắp nơi ăn mừng...

Thu phân vào đêm một thân điểm hồng vụn rơi vào thái tử cung, cánh hoa bay đầy trời càng làm cho người đến tăng thêm vẻ lộng lẫy.

”Yên nhi, nàng cuối cùng đã đến” bỗng chốc cả căn phòng sáng lên, từ trong phòng một nam nhân khiến cho người ta yêu thích và thêm muốn từ từ đi ra, trong lời nói thâm trầm của nam tử lộ vẻ bất mãn, có cảm thán, có bất đắc dĩ.

”Woa! chàng càng ngày càng đẹp ra nha! sao một chút cũng không già đi, so với trước kia còn thu hút hơn?”

”Yên nhi, chú ý chút được không?” Long Ngự Phong bất đắc dĩ gầm nhẹ.

”Ồm...chàng như thế nào càng ngày càng đẹp ra thế, người ta thì càng ngày càng già đi, tiểu tử thối kia của chàng suốt ngày mắng ta là lão yêu bà” Vân Phi Yên tỏ vẻ đáng thương hướng hấn ai oán.

”Dừng! đừng tưởng như thế ta sẽ tha thứ cho nàng“

Vân Phi Yên đảo đảo con mắt, tại sao đến vậy còn không thể qua quan?” Ngự Phong... “

”Không phải nàng nói ở trong cung mà kêu tên ta thì sẽ gặp họa sát thân sao?”

Vậy cũng không được? thử lại lần nữa” hoàng thượng... chàng có nhớ người ta không? người ta nhớ ngài đến chết đi được, cả ngày ăn không ngon ngủ không yên. Xem, người ta vì chàng mà trà không nhớ com không nghĩ, cả người đều biến thành vừa già vừa xấu rồi“

”Nhớ trăm? trà không nhớ com không nghĩ?”

”Ừ ừ.“

”Nếu đã nhớ trăm như vậy tại sao lại trốn trăm suốt mười năm? trà không nhớ com không nghĩ? nhưng ta lại nghe Phàm nhi Diệp nhi nói nàng sống phóng khoáng hơn ai khác.”

Tiểu tử thối các ngươi dám bán đứng lão nương?” Ngự Phong...hoàng thượng, người ta là suy nghĩ cho chàng nha!“

”Hử? nói nghe thử xem” Long Ngự Phong cười nhìn Vân Phi Yên

”Hê hê... chàng nghĩ xem, chàng thống hận ta như thế, ta đương nhiên phải thả lỏng tâm tình chuẩn bị tốt ngày khác kế hoạch phục thù của chàng a. Nếu như năm đó ta để chàng muốn giết thì giết vậy chẳng phải một chút hứng thú của chàng cũng mất hết sao? và lại ta còn phải nuôi dạy hoàng tử công chúa của chàng đương nhiên càng phải có tâm tình tốt rồi, miễn cho tức khí mà xuống tay sát“.

”Vậy tại sao không tiến cung mà nuôi dạy?”

”Chàng vì chính sự quốc gia mà tâm lực tiêu tụy rồi, làm sao lại dám tăng thêm chuyện thị phi cho chàng“

”Chắc chắn.... thật là một mớ hao phí khổ tâm a! vậy nàng có từng nghĩ đến ta trở thành chuyện đàm tiếu của thiên hạ?”

”Lúc đấy người ta mới mười sáu tuổi làm sao nghĩ được nhiều như thế? tục ngữ không phải nói ‘tri thác năng cải thiện mạc đại yên‘ (biết sai mà sửa thì không có gì đáng trách) người ta lần này không phải đến chuộc tội rồi sao“

”Hành trình chuộc tội của nàng thật đủ dài nha! từ Lạc Hoa Cốc đến kinh thành chỉ cần có ba ngày, đến nay nàng đã đi hết ba tháng có thừa! từ Lạc Hoa Cốc đến đây là lên phía bắc, sao nàng lại xuống phía nam? “

Vân Phi Yên càng nói càng không có lý do biện bạch ” cái này....a! cái này là vì các con muốn tham quan thực tế “

” Phải không? mau ngẩng đầu lên, sắp chạm đất rồi, tiểu Yên nhi của ta, nàng nói ta nên trừng phạt nàng thế nào đây? đưa nàng vào lãnh cung? hay giam vào thiên lao? “

Không phải chứ? ghi hận đến thế sao? ” Hức... có thể cái nào cũng không chọn không? “

” Đều không muốn? vậy chỉ còn một con đường cuối cùng rồi “

” còn một con đường? là con đường gì? ” khuôn mặt nhỏ nhắn của Vân Phi Yên trong phút chốc sáng bừng

” Làm nha hoàn thị tẩm của trẫm “

Khuôn mặt lần nữa trở nên âm đạm ” có thể không cần được không? rất đau đó! “

Nha đầu này nghĩ đi đâu vậy? bắt quá điều nàng nghĩ cũng không phải không thể. Long Ngự Phong bắt giác nở một nụ cười mê người, người nào đó không biết liêm sỉ nước miếng tràn lan. ... rốt cuộc ai là sói xám? ai là tiểu bạch thỏ?

Không hổ là hoàng cung mà người trong thiên hạ đều muốn vào, đã vào mùa thu mà hoàng cung Ngự hoa viên vẫn như lúc đầu xuân trăm hoa đua nở, tranh kì đoạt diễm (đua nhau khoe sắc), từ trong hoa, mỹ nhân còn đẹp hơn so với hoa giờ phút này đang bắt màn chu miệng. Dựa vào cái gì mà phụ tử ba người họ ở đây ngắm hoa nhăm nháp mỹ thực? phải biết là những thứ Ngự trù ở đây làm ra đều là cực phẩm nha, đối với người thích ăn như nàng, chỉ được xem không được ăn lại còn phải đứng hầu hạ phụ tử ba người họ đúng là chịu tội mà! tên thói hoàng đế đáng chết Long Ngự Phong lại còn nói đây là trừng phạt nàng. Ăn thì cứ ăn đi, lại còn dùng từ ngữ miêu tả, hại nàng chỉ có thể nuốt nước miếng. Đáng chết. Đáng chết.

” Không cần ở trong lòng máng trẫm ” Long Ngự Phong nhướn mày, không cần đoán cũng biết trên mặt nàng đều viết hết ra rồi

” Nô tì làm sao dám máng bệ hạ ngài chứ? ngài cả nghĩ rồi ” làm sao hần biết?

” Vịt chết còn cứng miệng! ” Phạm nhi không khách khí mà chặn miệng mẫu thân

” Tiểu tử thói nguoi nói ai đấy! dám bắt kính với lão nương. ... ”

” Yên nhi, người nàng máng là thái tử, còn nàng chỉ là một nô tì, tội đại bất kính ngoài nàng ra còn ai nữa? ” Long Ngự Phong nhìn như trách cứ, nhưng lại lộ ra vẻ mặt cười đầy hứng thú.

” Nô tì biết sai rồi ” ngay đến đứa con trai ruột cũng không thể giáo huấn, làm mẹ còn phải tôn sùng con trai như tiểu tử tông, đây là thiên lý gì đây?

” Sai phải biết, phạt cũng không thể thiếu, tối nay hãy giúp trẫm tắm rửa thay quần áo, được rồi, lĩnh chỉ quy an lui xuống chuẩn bị đi! ” nhìn thấy biểu tình dám giận không dám nói của Vân Phi Yên, ghen cười đến nổi suýt bị nội thương, nếu còn không để nàng đi nói không chừng sắp ghen chết mất

” Nô tì cáo lui ” Vân Phi Yên sắp tức chết rồi, vừa đi vừa chửi mắng Long Ngự Phong. Tiểu nhân, ác ôn, hôn quân. ...

” Lý Đức, bữa tối hôm nay chuẩn bị. ... ” Long Ngự Phong chuẩn bị một bàn thức ăn toàn những món mà Vân Phi Yên thích, nhưng biểu tình chỉ để nàng xem không cho nàng ăn nghĩ thôi cũng thấy mắc cười rồi.

” Phụ hoàng, sao lại toàn những món mẹ thích? ” Diệp nhi bất mãn.

” Mẫu thân con chỉ đối với hai thứ mới chảy nước miếng, biết là cái gì không? ” Long Ngự Phong ôm con gái hỏi.

” Phụ hoàng, nhi thần biết rồi, phụ hoàng chỉ để mẫu thân nhìn, còn chúng ta ăn, giống như lúc này, nhưng còn một cái khác khiến cho mẫu thân thèm chảy nước dãi là cái gì? ” Long Phi Phạm không hiểu ngoại trừ thức ăn ra còn có cái gì.

Long Ngự Phong nhìn phương hướng Vân Phi Yên vừa rời khỏi cười mà không nói.

Bữa tối giống như Long Ngự Phong sở liệu, khuôn mặt của Vân Phi Yên giống như cười ngửa xem hoa khiến cho người khác chẳng buồn nhìn. Long Ngự phong về mặt cười xấu xa hỏi

” Muốn ăn? “

” Ngươi tốt vậy sao? ” Vân Phi Yên không tin khế nhũ mảy, đánh chết nàng, nàng cũng không tin hần đột nhiên lại trở nên thiện tâm.

” Đương nhiên không, có điều kiện ” thấy chưa? biết ngay mà, hần làm gì có hảo tâm như thế.

” Điều kiện gì? “

”Tối nay giao hết được ra đây” đêm nay hấn còn muốn dụ hoặc nàng, lần nữa làm cho nàng mê ngất mới được?

Vân Phi Yên trong lòng dấy dựa, hấn và mỹ thực đều thu hút như nhau, không đem nàng mê choáng thì thôi, nàng sợ sắc tính nàng lại bộc phát. Nhưng dụ người là mỹ thực... nhìn không được nuốt nước miếng

”Nghĩ kĩ chưa?”

”Không ăn” nhìn đau khổ từ bỏ thứ yêu thích. Nếu như chịu không nổi nam sắc của hấn có thể tùy thời làm hấn hôn mê rồi muốn làm gì hấn thì làm

”Nếu như ngày nào cũng có mỹ thực mặc cho nàng lựa chọn thì sao?” người nào đó trong lòng lần nữa kéo ra khỏi chiến mạch. Long Ngự Phong tiến gần nàng đến nỗi có thể ngửi thấy được mùi hương trên người hấn, có vẻ như nam sắc một lần nữa lại chiến thắng.

”Nếu như cộng thêm đêm nay cho nàng thưởng thức trẫm thì sao?” một chút tâm tư của nhà đầu này hấn còn không biết sao? giữ lại mê được tùy thời đều có thể khiến hấn hôn mê để nàng muốn làm gì thì làm. Hấn mới không đâu! nếu như hôn mê rồi vậy chẳng phải thiếu đi bao nhiêu lạc thú sao? mỹ thực cộng thêm hấn chắc đủ chiến thắng rồi?

”Chàng nói ngày ngày đều có mỹ thực mặc cho ta ăn? tối nay cũng dâng chàng cho ta thưởng thức? nói lời giữ lời?” mỹ thực ta đến rồi đây! với lại tối nay còn có thể quang minh chính đại mà thưởng thức mỹ nam có gì mà không được.

”Trẫm nhất ngôn cửu định. vậy đến đây” sợ hấn đổi ý liền mau chóng đem được vút qua rồi lao nhanh vào mà cắn nuốt....

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Từ Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

Sương mù bao phủ, lụa mỏng nhẹ tung bay, lại cộng thêm một sắc nữ nào đó vì lấy lòng mỹ nam mà làm cho cả dục trí khắp nơi đều là hoa, mỹ nam trong dục trí chỉ sợ nhận mảy một cái cũng làm cho người ta động lòng. Mà giờ khắc này mỹ nam dưới sự phục vụ của sắc nữ nào đó mà nhẹ phát ra tiếng rên rỉ, làm cho sắc nữ nào đó trong lòng ngứa ngáy không chịu được, sắc tâm nổi lên hôn lên môi của mỹ nam, nhân cơ hội thâm nhập đầu lưỡi dụ hoặc liếm môi hấn, hai tay cũng không an phận mà rong đuổi trên thân thể của mỹ nam...khà khà... tiểu bạch thỏ sắp rơi vào miệng sói xám rồi.....

Những tia nắng mãnh liệt chiếu vào trong phòng, người trên giường từ từ tỉnh giấc

”Ấc... đau quá!” thân thể đau đớn khác thường biểu hiện cho hậu quả của việc túng dục đêm qua, làn da mềm mại ửng hồng. Mấy nha hoàn nhìn thấy Vân Phi Yên tỉnh dậy, người nào người nấy đỏ mặt giúp nàng tắm rửa thay quần áo

”Vân tiểu thư bây giờ có dùng điểm tâm không?” nhìn sắc trời có lẽ cũng đến lúc dùng Ngọ thiện rồi nha?, hay là để một lát cùng ăn với Phạm nhi Điệp nhi!

”Công chúa và thái tử đâu?”

”Hoàng thượng an bài Lâm học sĩ làm lão sư của tiểu công chúa và thái tử, giờ này chắc đang lên lớp, hoàng thượng căn dặn sau khi Vân tiểu thư dùng điểm tâm xong thì đến đợi ở Ngự thư phòng” không đi được không, đúng là khổ mà! ta vẫn còn muốn ngủ....

Vân Phi Yên ơi Vân Phi Yên, một chút dụ hoặc nhỏ mà người cũng chịu không nổi. Ngốc chết đi được...

”Nô tì tham kiến hoàng thượng, chúc ngô hoàng vạn tuế vạn tuế vạn tuế” ô quy (rùa đen) mới có thể vạn tuế! Vân Phi Yên không có hảo ý nói ra những lời chúc tụng

”Nếu như những gì nàng nói mà giống những điều trong lòng nàng nghĩ, trẫm sẽ rất vui” ha ha, ngủ đến giờ này mới dậy mà vẫn còn tức giận trong thiên hạ chỉ có một mình nàng. ”qua đây Yên nhi” tay ôm nàng vào lòng” nói cho trẫm nghe nàng làm sao vậy? là ai chọc cho ái tì của giận thế?”

Vân Phi Yên nằm hướng thụ trong lòng của Long Ngự Phong chuẩn bị đi vào giấc ngủ” không phải chàng thì còn ai vào đây? thân thể người ta đến giờ vẫn còn đau đây nè, cứ như là bị người khác hủy nội tạng vậy á. Bây giờ khôn đốn đến sắp không còn mạng, đừng âm ỉ nữa, ta muốn ngủ“

Long Ngự Phong nhìn không nổi mà cười ra tiếng, xem ra hấn đã đem kích tình mười năm tại đêm qua một lượt phát tiết rồi, cũng làm cho Yên nhi triệt để chịu đủ....

Lý Đức ở một bên tròn tròn mắt, đây có còn là hoàng thượng nghiêm cẩn lãnh tuấn (nghiêm túc + cẩn thận + lãnh khốc + tuấn tú) mà hấn biết không vậy?

Vân Phi Yên sống cuộc sống hạnh phúc của tiểu nữ nhân bất tri bất giác đã hơn một tháng, mấy ngày nay đặc biệt thích ngủ, mỗi lần ngủ dậy đều đã qua ngọ thiện. Long Ngự Phong mỗi lần thấy nàng thức dậy đều cười mắng nàng là tiểu trư. Cũng chả biết hai ngày gần đây Long Ngự Phong đang bận cái gì, mỗi lần đến Vân Phi Yên đều đã ngủ, mà mỗi lần nàng thức dậy đều đã là trưa ngày hôm sau, những ngày tiếp theo cũng giống như vậy. Hôm nay Vân Phi Yên lại là qua ngọ thiện mới thức dậy, các thị nữ giúp nàng rửa mặt rồi đem thức ăn dọn lên.

” Ơc! ” một trận cam nôn kéo đến

” Vân tiểu thư, làm sao vậy, có cần truyền ngự y không? ” các thị nữ khẩn trương truy vấn, hoàng thượng mệnh lệnh phải chăm sóc tốt cho Vân tiểu thư, nếu như xảy ra chuyện gì các nàng làm sao đảm đương nổi?

” Không có chuyện gì, chỉ là hôm nay không có khẩu vị, những việc này nhớ là không được nói cho hoàng thượng, hoàng thượng nhất lý vạn cơ (có quá nhiều việc phải lo nghĩ) không thể để chàng lại lo lắng nữa, được rồi các người lui xuống trước đi ” Nhưng trong lòng Vân Phi Yên lại có tính toán, nghĩ lại hơn một tháng nay nàng và Long Ngự Phong đêm nào cũng cùng giường chung gối, cộng thêm nguyệt sự đã trễ nửa tháng, đã sinh con qua nàng sao lại không biết? nàng nên như thế nào nói với Long Ngự Phong đây?

Không biết ai đã mang bức họa hình dáng của Vân Phi Yên công khai với giang hồ, trong giang hồ người nào người nấy đều nóng lòng muốn thử võ công của Dạ Tu La, thậm chí có người muốn nhân cơ hội này trừ khử Dạ Tu La để nâng cao địa vị của mình trong giang hồ, nhưng lại kỵ triều đình, nếu như Yên nhi mà rời khỏi hoàng cung hậu quả thật không dám tưởng tượng. ... còn may, Yên nhi hơn một tháng nay ở tại hoàng cung có Phạm nhi Diệp nhi tương bồi, cũng giống như ở bên hân vậy. Nhưng sự tình càng kéo dài thì trên giang hồ người biết Dạ Tu La ngày càng nhiều, Yên nhi lại càng bị nguy hiểm.

” Đã tra ra là ai làm chưa? “

” Hồi hoàng thượng, theo điều tra thì có thể là người trong cung làm, là ai thì chưa tra ra được “

Xem ra phải sớm cử hành đại lễ phong hậu, như vậy thì những người trong giang hồ kia sẽ không dám khinh cử vọng động nữa

” Đại lễ phong hậu chuẩn bị ra sao rồi? “

” Ba ngày sau là ngày tốt để cử hành, thái thượng hoàng ngày mai có thể đến được kinh thành “

Haizz! chỉ còn ba ngày thôi, mong là không xảy ra sai sót gì. ...

” Vân tiểu thư, phu nhân hàn lâm học sĩ Vu đại nhân đến bái phỏng người, không biết có cần mời nàng ta vào không? “

Phu nhân hàn lâm học sĩ? nàng không quen biết người này nhá! ” mời nàng ta vào đi “

” Vân tiểu thư đừng có vờ như không quen biết thế chứ! ” Tần Như Mộng thật không thể ngờ mười năm sau nữ nhân này còn có thể quay về, năm đó nếu không phải nàng ta cản trở thì giờ đây nàng đã là hoàng hậu rồi, bảy năm trước vốn muốn cùng thái tử gao nấu thành com nhưng lại bị thái tử biết được, làm cho cả thành dậy sóng, bị ép gả cho lễ bộ thị lang, dựa vào nhà mẹ mà bỏ lên được chức hàn lâm học sĩ, lại ghét bỏ nàng vì những chuyện xấu kia, những chuyện này tất cả đều là do Vân Phi Yên gây ra, nàng sẽ không để nàng ta được sống yên ổn đâu, nhất định phải khiến nàng ta trả giá đắt. Nàng biết Vân Phi Yên chính là Dạ Tu La, đem bức họa nàng ta rải khắp giang hồ, người trong giang hồ đều đợi nàng ta xuất cung, ai mà không muốn giết nàng ta để mượn cơ hội này nâng cao địa vị quyền thế của mình trong chốn giang hồ.

” Sao lại là người? ” Vân Phi Yên không nghĩ đến sẽ là Tần Như Mộng, chả trách lần này tiến cung không nghe qua ai nhắc đến nàng ta, hóa ra là gả cho người ta rồi

” không ngờ chứ gì? việc người không ngờ đến còn nhiều lắm, nói cho người biết, bức họa của Dạ Tu La giờ đây người trong giang hồ không ai là không biết không ai không hiểu, chờ để báo thù, muốn mượn cơ hội này giết người nâng cao địa vị vì dân trừ hại có ai mà không bóp tay chờ đợi ” nàng phải tận mắt nhìn thấy Vân Phi Yên nếu như biết được là do người mà trong lòng nàng ta thương yêu làm ra sẽ có phản ứng như thế nào.

” Là người? ” Vân Phi Yên lấy làm lạ nhìn nàng ta, nếu như là nàng ta làm, sao lại đến nói cho nàng biết?

” Bức họa của người là lấy từ họa sư ở trong cung, có phải kinh ngạc lắm không? có phải rất đau lòng? không sai! chính là người người nghĩ, không bằng nói cho người biết chuyện này nha? ” nhìn thấy Vân Phi Yên sắc mặt trắng bệch, tâm tình trở nên phi thường tốt

” Còn chuyện gì nữa? ” Vân Phi Yên đau lòng hỏi nàng ta, không thể tin được là hân

” Có phải mấy ngày nay người không gặp được hoàng thượng hay không? biết không? hoàng thượng gần đây đều ở cùng với một vị nghĩa nữ của thái thượng hoàng Lâm Yên công chúa, hai ngày sau sẽ sắc phong Lâm Yên công chúa làm hoàng hậu, ha ha... người sinh được long tử thì đã sao? kết quả đều không phải giống nhau sao? không tin? người nghĩ thử xem mấy ngày gần đây có phải trong cung dị thường bận rộn hay không? lại hỏi cung nữ bên cạnh người thử xem. Xem có phải hoàng thượng muốn sắc phong Lâm Yên công chúa? “

Vân Phi Yên đặt tia hi vọng cuối cùng trên người thị nữ bên cạnh, nhưng bọn họ người nào người nấy cúi đầu không dám nhìn nàng, nhất thời hiểu ra những gì Tần Như Mộng nói không phải đều là nói dối, trong lòng đau đớn khó chịu, một cổ máu tanh phun ra khỏi miệng, Vân Phi Yên như búp bê bị đánh vỡ nằm co quắp yếu ớt trên nền đất.

” Vân tiểu thư! ” bọn thị nữ ôm nàng dậy

” Làm phiền các vị dọn sạch sẽ chỗ này, đừng nói với hoàng thượng chuyện hôm nay, mọi người cứ làm như cái gì cũng không biết, hoàng thượng định ngày phong Lâm Yên công chúa làm hoàng hậu, nếu như hoàng thượng biết được hôn lễ còn có thể thuận lợi sao? sau này Lâm Yên công chúa làm hoàng hậu mọi người đều không được yên ổn “

Những người làm cung nữ như bọn họ làm sao không hiểu những gì Vân Phi Yên nói? ai nấy đều lặng lẽ không nói lời nào bắt đầu dọn dẹp...

Vân Phi Yên giống như mất đi linh hồn không biết đi đâu về đâu, cho dù hấn tổn thương nàng như vậy, nàng vẫn cứ đau lòng mà yêu hấn, hấn từ trước đến giờ chưa từng nói qua sẽ phong nàng làm hậu, từ lần gặp lại hấn, hấn không phải đã tỏ rõ ràng nàng chỉ là nô tì của hấn thôi sao, là tự nàng nhìn không rõ lại còn kì vọng, cho dù đêm nào cũng cùng giường chung gối thì sao? hấn vẫn là không chỉ có một mình nàng ! đây không phải mười năm trước đã hiểu rồi sao? yêu hấn sâu đậm như vậy nàng làm sao có thể tận mắt chứng kiến hấn cưới người khác được? dù cho sự phản bội của hấn cũng không cách nào trong nhất thời từ ái ý chuyển thành hận ý được? xem ra đến lúc nàng nên rời đi rồi, tuy rằng biết rõ chỉ cần rời khỏi hoàng cung thì các nhân sĩ giang hồ tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho nàng, nếu đã là ” lẽ vật ” hấn tặng cho nàng, có gì không nhận?

Sau khi dặn dò cung nữ đem Phàm nhi Diệp nhi đến thì một mình lâm vào trầm tư, hôm nay xa cách không biết sau này còn có thể gặp lại các con hay không, mười năm nay đều là nàng tự mình nuôi lớn hai tử, không có sự tương trợ của kẻ khác, ngoại trừ hơn một tháng trước Long Ngự Phong muốn đưa bọn nó về, nàng còn chưa lần nào rời xa các con, nếu như mang các con cùng nhau rời đi, trong giang hồ còn không biết có bao nhiêu nguy hiểm đang chờ các nàng, nàng làm sao nỡ để các con cùng nàng lâm vào cảnh hoàn cảnh nguy hiểm được?

” Mẫu thân, người gọi chúng con? ” Phàm nhi mở miệng cắt đứt dòng suy nghĩ của Vân Phi Yên

” Đúng vậy, mới một ngày không gặp mà mẫu thân đã thấy nhớ các con rồi, nếu để mẫu thân không còn gặp lại các con nữa, mẫu thân phải sống thế nào đây? ” nhìn các con nước mắt của Vân Phi Yên nhìn không dứt chút nữa trào ra

” Mẫu thân, người sao vậy? sao lại nói những lời này? có phải người không còn cần Phàm nhi và Diệp nhi nữa? ” Phàm nhi cảm nhận được mẫu thân có gì đó khác lạ, khẩn trương truy vấn, ngay đến Diệp nhi cũng cảm thấy khẩn trương

” Sao thế được? mẫu thân yêu các con như vậy, làm sao có thể không cần các con được? chỉ là sau này rồi các con cũng sẽ lớn lên, sẽ rời xa mẫu thân a ” may mà Vân Phi Yên đã cho cung nữ thái giám lui xuống hết, nếu những lời này để họ nghe được thì chính mình còn có thể rời khỏi đây sao? ” Phàm nhi, con người rồi cũng sẽ có sinh lão bệnh tử, nếu như có một ngày mẫu thân không còn thì con nhớ phải chiều cố tốt cho muội muội, kiên cường giống như phụ hoàng trở thành một hoàng đế tốt, biết không? “

Phàm nhi tuy rằng tuổi còn nhỏ, nhưng đã biết suy nghĩ chín chắn nhìn mẫu thân nhận lời ” Phàm nhi bất luận gặp phải chuyện gì cũng nhất định sẽ bảo hộ tốt cho muội muội, học tập phụ hoàng, nhưng mẫu thân cũng đừng rời xa chúng con được không? ” trẻ con rốt cục cũng chỉ là trẻ con, mới nói đã khóc.

” Phàm nhi ngoan, nam tử hán đại trượng phu không được khóc, khóc sẽ không kiên cường nữa rồi, mẫu thân hứa sẽ luôn ở bên xem các con trưởng thành, đến đây, đây là hà bao (cái túi nhỏ dùng để đựng đồ hay đựng tiền) ta thuê các con mỗi người một cái ” hi vọng hai cái hà bao này có thể thay thế ta trông coi ở bên cạnh các con. Vân Phi Yên sâu đậm nhìn hai hài tử, giống như muốn đem bọn họ vĩnh viễn ghi nhớ. Sau đó ôm chặt lấy bọn họ hận không được dung làm một thể, nước mắt nhẹ nhàng lướt qua khuôn mặt.

” Phàm nhi, con đem muội muội đi chơi trước đi, mẫu thân mệt rồi muốn nghỉ ngơi một chút, lát nữa qua đây chúng ta cùng dùng bữa tối ” đợi hai tử vừa rời khỏi Vân Phi Yên cũng nhìn không được nôn ra một ngụm máu tươi, sắc mặt tái nhợt vì vết máu nơi khóe miệng càng trở nên trắng bệch. Lau đi vết máu ở khóe miệng tay nhẹ vuốt bụng, xin lỗi hai tử, mẫu thân không thể đem con đến thế giới này rồi, đừng hận mẫu thân, ngay đến mẫu thân cũng khó bảo toàn, hi vọng con kiếp sau có thể tìm được một nhà tốt....

” Mẫu thân, lại giúp bọn con bắt bướm được không? ca ca rất ghét nha, cái gì cũng không bắt được ” Diệp nhi giọng trẻ con mà cáo trạng ca ca

” A a, được, mẫu thân giúp Diệp nhi của chúng ta bắt bướm ” cũng được! thời gian không còn nhiều, vậy thì phải vui vẻ chơi cùng các con đi thôi! thấy thói quen kén ăn của Diệp nhi Vân Phi Yên nhăn mày ” Diệp nhi, không được kén ăn, nếu không mẹ kế của con sẽ không thích đâu “

Diệp nhi chu miệng đem những thức ăn mình không thích ăn hết. Lúc này nàng mới ôn nhu xoa đầu tiểu hài tử, nước mắt ngưng tụ nơi khóe mắt thủy chung không muốn mà rơi xuống ” Diệp nhi, tối nay chúng ta cùng nhau ở tại tẩm cung của ca ca được không? mẫu thân đã lâu không ôm các con ngủ rồi

” Được ” Diệp nhi cao hứng trả lời, nó rất muốn ngủ cùng mẫu thân. Phàm nhi nhìn Vân Phi Yên, nó cảm thấy hôm nay mẫu thân rất kì lạ, giống như tùy thời đều có thể rời đi vậy. Phàm nhi trầm mặc không nói lời nào mà ăn cơm.

Vân Phi Yên nằm ngủ giữa hai hài tử kể chuyện cho chúng nghe, cho đến khi hai bọn họ ngủ, nàng mới ngồi dậy vuốt ve chúng thật thanh mà khóc. Nước mắt rơi xuống mặt Phàm nhi làm nó thức giấc, nhưng nó vẫn không mở mắt, vì nó biết mẫu thân không muốn để nó biết là mẫu thân đang khóc. Qua một lúc sau nước mắt ngừng chảy, Vân Phi Yên giúp bọn nó đắp mền rồi xuống giường xoay người rời đi, để mặc cho tiếng đóng cửa vang lên Phàm nhi mới mở mắt ra, ngẩn người nhìn theo hướng mẫu thân vừa rời khỏi, nhẹ nhàng vuốt nước mắt của mẫu thân rơi trên mặt nó. ngày mai, ngày mai nhất định phải nói với phụ hoàng...

Khi Vân Phi Yên về đến tẩm cung thì Long Ngự Phong vẫn chưa về, hấn hiện giờ nhất định là đang ở cùng với vị công chúa kia? tối nay hấn sẽ về đây sao? có lẽ là khóc mệt rồi? bắt tri bắt giác ngủ thiếp đi....

Long Ngự Phong cùng mấy ngày giống nhau, lúc trở về thì Vân Phi Yên đã ngủ say, nhưng hôm nay hấn cảm thấy thật bất an, nhìn thấy khuôn mặt ngủ say của Vân Phi Yên tìm lại thấy lên một trận đau nhói. Sao lại như vậy? sắc mặt hôm nay của Yên nhi sao lại tái nhợt như vậy? hấn nhẹ nhàng ôm lấy

nàng đi vào giấc ngủ, trong lòng nghĩ nhất định ngày mai phải truyền ngự y qua đây xem xem...

Long Ngự Phong sau khi ngủ đã mơ một giấc mộng, trong mộng Yên nhi rơi nước mắt quyến luyến vuốt ve hắn, khóc lóc hỏi hắn "sao chàng lại đối với ta tàn nhẫn như vậy? phải dồn ta vào đường chết sao? tình cảm hơn một tháng nay đều là giả dối cả sao?" một ngụm máu tươi từ trong miệng Yên nhi nôn ra, nôn ra cả người hắn, chưa kịp phản ứng lại bị hôn bởi đôi môi toàn là máu tươi, một cổ máu tanh nồng đậm truyền vào cảm quan (cơ quan cảm giác), tiếp đó theo một trận mùi hương hắn liền chầm chậm ngủ thiếp đi... Long Ngự Phong vừa tỉnh lại liền phát hiện Vân Phi Yên đáng lý ra nên ngủ trong lòng hắn thì lại không thấy đâu, khi hắn nhìn thấy vết máu trên người mới phát giác ra giấc mộng đêm qua đều không phải là mộng, tim trở nên đau thất lại

"Yên nhi..."

Vừa hạ triều liền thấy Long Phi Phạm vội vàng chạy tới

"Phụ hoàng, không thấy mẫu thân nữa, đến cả cung nữ trong tầm cung của nàng toàn bộ đều không thấy, chiều hôm qua nhi thần đã không thấy các nàng đâu, sau đó thì mẫu thân cứ nói những điều kì lạ với bọn con, tối qua còn nhìn bọn con khóc rất lâu, phụ hoàng mẫu thân thật sự đã đi rồi sao?"

"Ngay đến những người trong tầm cung của mẫu thân đều thấy sao? rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?" Long Ngự Phong nhẹ giọng lầm bầm, Yên nhi, nàng rốt cuộc đang ở đâu? ta còn phải đợi thêm bao nhiêu cái mươi năm nữa?

"Lý Đức, ta phải xuất cung một thời gian, trong thời gian này nếu có chuyện gì, thì đi tìm thái thượng hoàng, tảo triều cũng để cho thái thượng hoàng đi!"

"Phụ hoàng, con cũng muốn đi" Phạm nhi một lòng chỉ muốn nhìn thấy mẫu thân "

"không, Phạm nhi, con phải lưu lại trong cung chiếu cố muội muội, phụ hoàng sẽ đem mẫu thân con trở về" theo sau là vài thị vệ, sau khi Long Ngự Phong an bài tốt mọi việc liền hưởng Lạc Hoa Cốc mà đi nhanh...

Sau khi Vân Phi Yên rời khỏi kinh thành vốn không quay về Lạc Hoa Cốc, dù sao chết ở đâu mà chẳng giống nhau? hà tất quay về liên lụy sự phụ bọn họ? đi về hướng nam, có lẽ nàng sẽ tìm được một nơi ẩn cư nha? dù sao tất cả mọi người đều đã biết dụng mao của nàng, dứt khoát mà chết cũng tùy hứng nha! một thân diễm hồng (đỏ tươi) cộng thêm dung nhan tuyệt lệ, đi đến đâu mà không kinh diễm, có lẽ từ lúc phụ mẫu mất liền yêu thích màu đỏ của máu! nhiều năm nay, chỉ khi nàng làm Dạ Tu La mới dùng huyết sắc này đổi diện thể nhân. nếu như giờ đây người trong giang hồ đều đã biết nàng, tùy lúc đều có sát lục (việc chém giết), dứt khoát cũng là hợp ý nàng a.

Long Ngự Phong vừa đến Lạc Hoa Cốc liền biết nàng vốn không có hồi cốc, trong lòng càng thêm lo lắng, trong giang hồ ai cũng muốn giết nàng, nếu chưa còn chưa tìm được nàng, có chuyện gì xảy ra nghĩ cũng không dám nghĩ nữa a! tính từ ngày Yên nhi rời khỏi kinh thành đã ba ngày, ba ngày này hắn vội vã đến Lạc Hoa Cốc mà chưa tìm ở nơi khác, nhưng ba ngày này Yên nhi có thể đi rất nhiều nơi rồi, thiên hạ rộng lớn hắn nên như thế nào mới có thể tìm được đây? và lại hắn cũng không bỏ cáo thiên hạ đi tìm, như vậy không phải để những người muốn giết nàng biết nàng đã rời khỏi kinh thành rồi sao? nguy hiểm như thế hắn không muốn liều lĩnh a!

"Yên nhi, nói cho ta, ta phải làm sao để tìm được nàng đây?" mỗi lần nhớ đến ánh mắt ai sầu lúc sắp đi của Yên nhi, khuôn mặt tái nhợt dần dựa nước mắt, cùng với máu tươi vấy trên người hắn kia, giống như một nhát dao đâm sâu vào tim hắn vậy. Hắn không biết những u sầu của Yên nhi từ đâu đến, nhưng nàng lại biến mất như vậy, biến mất triệt để, không tìm ra được. Bất quá còn may là không có tin tức chính là tin tốt, chỉ ít thì Yên nhi vẫn còn sống, sống rất tốt, điều hắn cần làm hiện nay chính là tìm ra Yên nhi sớm hơn những người kia một bước. Đem về hoàng cung cử hành đại lễ phong hậu, như vậy thì người trên giang hồ sẽ không còn dám làm hại Yên nhi của hắn nữa...

"Mỹ nhân, yên tâm, đại gia sẽ hảo hảo thương nàng" một tên trông giống như thổ phi nói với một cô nương thân bị trọng thương

"Vô sỉ! ta có chết cũng không tiện nghi cho ngươi" cô nương dù chết cũng không muốn bị người khác làm ô nhiễm

"Dừng tay! bỏ cô nương ấy ra" Vân Phi Yên ghét nhất là bọn thổ phi ức hiếp bá tánh thiện lương liền ra tay ngăn cản

"Ui! sao lại có thêm một mỹ nhân nữa, lại còn kiều diễm hơn người trước nữa! các huynh đệ! chúng ta có phúc rồi. ha ha..."

"Phải không? vậy thì cùng nhau lên đi!" Vân Phi Yên lười biếng nhìn bọn chúng, may may không để bọn chúng trong mắt.

"Các huynh đệ lên! ai giúp ta bắt được mỹ nhân này làm áp trại phu nhân, ta sẽ trọng thưởng cho người đó" vừa nghe lão đại nói xong bọn thổ phi đồng loạt xông lên, ai cũng muốn bắt được nàng để được ban thưởng của lão đại. Vân Phi Yên dùng khinh công nhảy lên không trung, bốn phía trong nháy mắt đã bị bao phủ bởi những cánh hoa xinh đẹp, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn thời khắc mộng ảo này mà quên cả việc chém giết, nhưng thời khắc tiếp theo những cánh hoa vốn đang vây quanh Vân Phi Yên đã như lợi kiếm đâm về hướng bọn chúng, mà bọn thổ phi này cho đến chết cũng quên là bọn họ phải giết Vân Phi Yên, bọn chúng chỉ nhớ đến thời khắc này, thật đẹp! thật đẹp!

Vân Phi Yên sau khi cứu được vị cô nương kia cũng không hề liếc nhìn nàng ta một cái liền bỏ đi, lúc này ai ở cùng nàng đều sẽ chịu liên lụy, như vậy cùng với việc nàng không cứu vị cô nương kia không phải đều giống nhau sao?

"Cô nương xin đợi một lát, ừ là Dạ Tu La đúng không?"

Vân Phi Yên nhất thời nhíu mày nhìn nàng ta "sao? ngươi cũng muốn giết ta để nâng cao địa vị của mình trên giang hồ? ngươi cảm thấy ngươi giết được ta sao?"

Vị cô nương kia khẩn trương nhìn nàng ” không, không, không, Dạ Tu La tí hiểu lầm rồi, ta không hề nghĩ muốn làm hại tí, ta chỉ muốn giúp tí, ta biết người trên giang hồ đều muốn giết tí, nhưng hãy tin tưởng ta, người nhà ta sẽ không làm hại tí, mười năm trước tí đã từng cứu qua gia phụ, hôm nay lại cứu ta. Tí đối với hai chúng ta có ân rất lớn, chúng ta sao có thể lấy oán báo ân được? ” vị cô nương kia vội vàng hướng nàng giải thích

Vân Phi Yên nghĩ dù sao thì ở đâu cũng giống nhau, vậy thì sao không nghe lời vị cô nương này nói đi? và lại trước mắt nàng cũng không có nơi nào để đi, nếu như những lời vị cô nương kia nói đều là thật, tạm thời mình cũng có nơi trú thân, sau này rồi hãy tính, hiện tại còn có thể bỏ qua cho sự phản bội của hần nữa không? trái tim giờ đây tan vỡ, hai hài tử cũng không ở bên cạnh nàng, cho dù bây giờ có chết cũng yên tâm rồi, nàng tin tưởng cho dù Long Ngự Phong đối với nàng bất nhân bất nghĩa cũng sẽ không đem hài tử ra trút giận, và lại chính mình không phải đã rời đi đúng như tâm nguyện của hần rồi sao? càng huống chi hồ dữ cũng không ăn thịt con a! ngẩng đầu nhìn về bầu trời hướng bắc, nàng đi rồi hần sẽ nhớ đến nàng không? bất giác một giọt nước mắt rơi xuống mặt

” Đi thôi! “

Vị cô nương kia ngăn người nhìn nàng, tuy không biết nàng có chuyện thương tâm gì nhưng cũng thông minh không hỏi, miễn cho người ta cảm thấy bi thương.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5

Muội tên là Bùi Tư Tư, tỷ gọi muội là Tư Tư được rồi, muội nên xưng hô với tỷ sao đây? “ ” Cứ gọi ta Vân Phi Yên đi! “

” Muội năm nay vừa hai mươi, vậy gọi tỷ là Yên tỷ tỷ nhé! ” Bùi Tư Tư từ nhỏ đã sùng bái Vân Phi Yên, thật không ngờ tỷ ấy là một tuyệt sắc mỹ nhân đúng như những gì cha nói. Vân Phi Yên cười nhạt coi như là đồng ý. Suốt dọc đường đi Bùi Tư Tư giống như chim sẻ kêu réo không ngừng. Ha ha, đúng là một nữ tử đáng yêu.

Bất tri bất giác đã đến Hồng Diệp sơn trang

” Cha, con về rồi, xem con đem theo ai đến này? ” Bùi Tư Tư vừa bước vào cửa liền khoe với phụ thân. Bùi lão gia vừa nhìn thấy người mới đến ngay lập tức quỳ xuống

” Cảm tạ ân cứu mạng của ân nhân năm đó, nếu không lão phu cũng không sống được đến bây giờ “

Vân Phi Yên không ngờ đúng như những gì Bùi Tư Tư nói. Nhưng nàng vốn không nhớ có Bùi lão gia này

” Bùi lão gia mời người đứng dậy trước, ta đã không nhớ những việc năm đó rồi, không thể nhận đại ân này của người “

” Năm đó lão phu bị người ta truy sát trong rừng, là cô nương giải thoát lão phu khỏi khốn cảnh đó.”

Từ lúc vừa bước vào cửa đã cảm giác được một đôi mắt cứ nhìn chòng chọc vào nàng, vì Bùi lão gia quỳ lạy nên làm lơ nó không muốn để ý đến, thật không ngờ như vậy lại càng khiến người ta không thể phớt lờ, Vân Phi Yên nhíu mày nhìn về hướng của ánh mắt đó, nhìn thấy một nam tử vẫn đang đứng yên nhìn chòng chọc nàng, ánh mắt nóng bỏng như nhìn thấy người yêu, hận không thể ngay lập tức ôm vào trong lòng

” Vị này là? “

” Ó, đây là khuyển tử Bùi Tư Hoàn, con dâu Đường Nhiễm ” Vân Phi Yên gật đầu không nói gì thêm nữa, đương nhiên ánh mắt nóng bỏng kia vẫn không biến mất.

” Cha, con nói cho cha biết nha, vừa nãy con gặp thổ phi, là Yên tỷ tỷ đã cứu con. Vân tỷ tỷ còn đáp ứng sẽ lưu lại nhà chúng ta nữa đó! thật tốt quá! ” Bùi lão gia vừa nghe lập tức cao hứng nhìn Vân Phi Yên

” Đa tạ cô nương đã cứu tiểu nữ, xin hãy lưu lại đây, hãy để chúng tôi báo đáp ân cứu mạng của cô nương, không biết xưng hô như thế nào với cô nương? “

” Gọi ta là Phi Yên được rồi “

” Yên nhi...”

Vân Phi Yên vừa thả lỏng lông mày ngay lập tức không nhận được nữa mà nhìn về hướng Bùi Tư Hoàn

”Bùi công tử, xin hãy gọi ta là Văn tiểu thư hoặc là Long phu nhân. ‘Yên nhi’ không phải để người gọi. Còn nữa, xin hỏi có phải người đã quen dùng cái ánh mắt nóng bỏng nhìn chòng chọc người khác không? nhưng ta không thích. Xin người hãy tự trọng. Bùi lão gia, xem ra nơi này không thích hợp với ta, Phi Yên xin cáo từ tại đây “

”Yên tỷ tỷ, tỷ đừng đi. Tỷ bây giờ thì có thể đi đâu được, như vậy đi, sau này tỷ hãy ở cùng với muội, không cần phải nhìn thấy ca ca ” Bùi Tư Tư trừng mắt với ca ca, khó khăn lắm mới gặp được người mình sùng bái, chỉ muốn lưu cô nương ấy lại, nàng lại không phải không phát hiện ra ánh mắt ca ca nhìn Văn tỷ tỷ

”Đúng thế! lão phu tại đây xin hướng Long phu nhân bồi tội, chỉ xin cô nương hãy lưu lại đây để cha con chúng tôi được báo đáp ân tình của cô nương ” một tiếng Long phu nhân này của Bùi lão gia coi như là bồi tội, coi như là khuyên răn nhi tử. Chỉ như thế Văn Phi Yên đã bị Bùi Tư Tư kéo vào nơi mà Bùi Tư Tư ở.

Bùi Tư Tư ánh mắt bi thương nhìn theo hướng Văn Phi Yên rời đi ” thì ra nàng đã gả cho người khác rồi à! “

”Con làm vậy là sao? có ai đối đãi với khách nhân như con không? càng huống hồ lại là ân nhân cứu mạng của phụ thân và muội muội con? ” Bùi lão gia tức giận nhìn đứa con độc nhất của mình

”Cha, người biết không? từ lúc cha kể về nàng cho con nghe, con liền đã yêu nàng. Tuy rằng chưa gặp qua, nhưng con đã yêu nàng sâu đậm suốt mười năm ” Bùi Tư Tư không ngờ nàng còn đẹp hơn trong tưởng tượng của mình. càng muốn có được nàng hơn ” cha, đừng ngăn cấm con, nếu như để nàng trở thành con dâu của cha như vậy thật tốt! ” Bùi Tư Tư giống như tàu hỏa nhập ma sâu trong ánh mắt đều là sự tham luyến.

Bùi lão gia bị sự tham luyến của con trai dọa đến nhảy dựng lên ” thật là gia môn bất hạnh! ta làm sao lại dưỡng ra cái thứ con như người chứ? ta cảnh cáo người không được khinh cử vọng động (hành động lỗ năng thiếu suy nghĩ), cô nương ấy vĩnh viễn là Long phu nhân, không phải là người mà người có thể động đến. Nếu như vì sự tham luyến của người mà hại chúng ta tan cửa nát nhà, ta có chết cũng không bỏ qua cho người đâu! ” lần gặp mười năm trước, cô nương ấy vẫn còn là một cô gái ngây thơ, sau này lại có giang hồ đồn đại chuyện giữa cô nương ấy cùng thái tử, sau lại trốn mười năm cuối cùng được thái tử năm đó, mà cũng là hoàng thượng đón về hoàng cung. Tuy không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng lão tin cô nương ấy cuối cùng rồi cũng sẽ thuộc về hoàng thượng. Haizz! Bùi lão gia lắc đầu thở dài, nếu để hoàng thượng biết sự tham luyến của Tư Tư đối với Phi Yên cô nương, nhẹ thì diệt môn nặng thì tru di cửu tộc. Haizz! thật không biết mình cứ nhất quyết lưu lại Văn Phi Yên là đúng hay sai...

”Yên nhi, cuối cùng cũng sẽ có ngày nàng là của ta! ” Bùi Tư Tư vốn không biết tâm tư của phụ thân, một lòng chỉ nghĩ muốn có được Phi Yên, lại bỏ mặc thế tử Đường Nhiễm của hân. Đường Nhiễm thấy trọng phụ nhìn Văn Phi Yên bằng ánh mắt si luyến, tức giận nhìn hân, thành thân ba năm nay, cho dù sinh cho hân hai đứa con, hân cũng chưa từng nhìn nàng như vậy. Mỗi lần nhìn nàng tựa hồ như đang nhìn người khác vậy, lần này nàng hiểu rồi, thì ra nàng chỉ là thể thân, càng buồn cười hơn là nàng lại là thể thân của một người mà hân chưa từng gặp qua. Nàng chỉ là thể thân của một người mà hân tưởng tượng ra.

”Ha ha ha... Bùi Tư Tư, người thật đáng cười! yêu sâu đậm người ta mười năm, người ta lại không biết người là ai! uống cho người ba năm nay đem ta làm thể thân, hôm nay nhìn thấy người thật, người biết người ngu xuẩn bao nhiêu không? ” Bùi gia phụ tử xoay đầu lại nhìn nàng, bọn họ vừa nãy đều quên đi sự tồn tại của nàng. Bùi lão gia lo lắng nhìn con dâu, nhưng Bùi Tư Tư lại không thêm để ý, trong tim hân chỉ có một mình Văn Phi Yên, trong mắt sớm đã không có thể tử và phụ thân.

”Bùi Tư Tư! người cứ đợi mà tan cửa nát nhà đi! ” Đường Nhiễm nhìn cũng không thêm nhìn hân mà rời đi.

Trong mấy năm nay nàng và Bùi Tư Tư giống như bằng hữu trong khuê phòng, nàng sẽ không vì việc này mà giận lây sang Bùi Tư Tư, đến phòng Bùi Tư Tư hướng muội ấy cáo biệt, đồng thời nhờ muội ấy chăm sóc hai đứa con.

”Tư Tư, ta đi đây, ca ca của muội điên rồi, hân vì muốn có được Văn Phi Yên mà ngay đến phụ thân hân cũng không nhận, muội mau cùng phụ thân rời khỏi đây đi! nếu không các người sẽ bị ca ca của muội hại cho tan cửa nát nhà đấy! hai đứa con là huyết mạch của nhà các người, muội và phụ thân để ta như vậy là được rồi, cứ để chúng nó lưu lại với các người đi! ca ca của muội không thể có được Văn Phi Yên đâu, giang hồ truyền ngôn muội lại không biết sao? hoàng thượng sao có thể từ bỏ Văn tiểu thư? Văn tiểu thư nói cho cùng cũng là người của hoàng thượng, ca ca của muội mà cứ như vậy, ngày triều đình vây bắt Hồng Diệp sơn trang không xa! “

Những điều tâu tâu nói sao nàng lại không biết? nhớ lại lúc Văn tỷ tỷ cùng về với mình mà luôn nhìn về bầu trời phía bắc cùng với khuôn mặt đầy nước mắt, cho dù nàng có ngu đi nữa cũng biết trong lòng Văn tỷ tỷ chỉ có một mình hoàng thượng.

”Ừ, muội biết rồi, trên đường đi tâu nhớ cẩn thận đó! ” haizz! ca ca sao lại như vậy? Yên tỷ tỷ giống như tiên nữ thần thánh, làm sao người tầm thường có thể làm tỷ ấy động lòng được? nghĩ trong thiên hạ người được Yên tỷ tỷ giúp đỡ nhiều biết bao, nếu đều như ca ca như vậy thì làm sao đến phiên ca ca chứ? nghe nói đương kim thánh thượng là một vị minh quân, và lại còn được mọi người xưng là thiên hạ đệ nhất mỹ nam, nghĩ cũng chỉ có nhân tài như vậy mới xứng với Yên tỷ tỷ, khiến cho Yên tỷ tỷ yêu sâu đậm thôi?

Văn Phi Yên lại ngăn người nhìn về bầu trời phía bắc rồi, mấy ngày nay Bùi Tư Tư không lúc nào là không xuất hiện bên cạnh nàng, làm phiền nàng chết đi được, có lẽ nên rời đi rồi! không biết Long Ngự Phong có khỏe không? hân có vui vẻ không?

”Yên tỷ tỷ” Bùi Tư Tư nhìn thấy nàng lại ngăn người, lên tiếng làm gián đoạn suy nghĩ của nàng, nếu không sẽ lại ngồi như thế cả ngày.

”Tư Tư. Muội đến rồi, ta nghĩ cũng đã đến lúc nên rời khỏi đây.”

”Ừm, muội biết ca ca muội lại làm phiền tỷ nữa rồi. Nhưng hãy đáp ứng muội, đem muội cùng đi được không? ca ca càng ngày càng đáng sợ, cha muội cũng đã quyết định đem theo hai đứa trẻ đi ẩn cư, nhưng lại không yên tâm về muội, đem theo muội rời đi, muội biết ở cùng tỷ có lẽ sẽ có nguy hiểm,

nhưng muội lại thấy rất vui, nói không chừng có thể gặp được tình yêu kiếp này, và lại cha muội cũng đã đồng ý rồi, cha còn bảo muội nói cho tỷ, cha có lỗi với ân cứu mạng của tỷ, rước đến phiền phức lớn này cho tỷ, cha không còn mặt mũi nào nhìn tỷ nữa “

Vân Phi Yên hiểu tâm tư của Bùi lão gia, nàng không hề trách người

”Đi, nói với cha muội tối nay chúng ta sẽ đi, để người bây giờ nhanh chóng rời khỏi đây đi thôi! nếu như đi sau chúng ta mà ca ca muội lại có hành động mất nhân tính, cha muội nhất định sẽ bị tổn hại, nhưng nhất quyết không được để ca ca muội biết, hiểu không? “

”Ừ, muội đi liền đây “ thật không ngờ tham dục (lòng tham + dục vọng) của một con người lại điên cuồng như vậy.

Hoàng thượng, đã được nửa tháng rồi, cũng không biết Vân tiểu thư đã đi đâu? “

Yên nhi, ta có thể cảm giác được nàng từng giờ từng phút đều nhớ ta cũng giống như ta nhớ nàng. Ta biết mỗi lần tìm ta đau, đều là nhớ nàng, giờ phút này tìm ta đau đớn kịch liệt, ta biết là nàng đang nhớ ta đúng không?

”Yên tỷ tỷ, tỷ sao thế? “ vừa mới tiễn cha về Bùi Tư Tư liền thấy Vân Phi Yên sắc mặt nhợt nhạt ôm lấy ngực.

”Không, ta không sao, ta cảm ứng được rồi Ngự Phong, ta cảm ứng được chàng cũng đang nhớ ta đúng không? ta cũng giống chàng, mỗi một lần chàng nhớ ta, tìm ta cũng vì chàng mà đau.

Bùi Tư Tư nhìn thấy Vân Phi Yên bọn họ yêu thương nhau như vậy, lại không hiểu tại sao họ không thể ở cùng nhau. Cũng không dám hỏi Yên tỷ tỷ, sợ khiến tỷ ấy thương tâm, nhưng trong lòng kì vọng chính mình cũng có được tình cảm giống như Yên tỷ tỷ và hoàng thượng, cho dù không thể nhìn thấy nhau, nhưng lại rất thê mĩ (thê lương + mĩ mẫn)

Màn đêm buông xuống, khắp nơi đều bị bao phủ bởi một màu đen. Có hai bóng người lén lút lút lút treo tường rời khỏi Hồng Diệp sơn trang, thẳng hướng đông mà đi.

Ngày hôm sau

”Thiếu gia, hôm qua Vân tiểu thư đã rời khỏi đây rồi, tiểu thư cũng không thấy đâu nữa “

”Tìm người ra giang hồ truyền tin, Dạ Tu La chỉ cần có thể trở về Hồng Diệp sơn trang, Bùi Tư Hoàn ta sẽ không ngại chuyện trước kia mà nguyện sẽ bảo hộ nàng “ hần không tin nàng sẽ không cảm động trước những gì mà hần làm, chiều này vừa hay nói cho giang hồ biết Dạ Tu La đã xuất hiện rồi, mà chỉ có hần mới có thể bảo hộ cho nàng. Từ mười năm trước khi cha kể về nàng, hần đã yêu nàng rồi, mười năm nay hần cần mẫn luyện võ là để đợi đến ngày hôm nay. Yên nhi, nàng nhất định sẽ trở lại để ta yêu nàng...

Mấy ngày sau, giang hồ truyền tin: thiếu trang chủ của Hồng Diệp sơn trang đã tuyên ngôn với giang hồ, Dạ Tu La nếu trở về Hồng Diệp sơn trang, thiếu trang chủ sẽ không ngại chuyện trước kia mà nguyện sẽ bảo hộ nàng...

Không lâu sau, trong giang hồ lại có một lời đồn: trang chủ Hồng Diệp sơn trang và đại tiểu thư cùng thiếu trang chủ cắt đứt tình phụ tử huynh muội, mặt khác Dạ Tu La đã cảnh cáo với người trong giang hồ, thiếu trang chủ điên rồi, vì muốn có được Dạ Tu La liền đem phụ thân, thê tử, muội muội cùng hai đứa con đuổi ra khỏi Hồng Diệp sơn trang...

”Người đâu, triệu Lý tướng quân đến đây, huyết tẩy Hồng Diệp sơn trang “ Long Ngự Phong vừa nghe tin Hồng Diệp sơn trang loan tin Yên nhi đã rời khỏi hoàng cung, nhất thời giận dữ, hần ta thiên tân vạn khổ phong tỏa tin tức chỉ vì muốn có được Yên nhi mà không màng đến sự sống chết của nàng, con người này chết cũng chưa đền hết tội.

”Chủ tử, những người bị Bùi Tư Hoàn đuổi ra khỏi sơn trang thì sao? “

”Tha cho họ đi! “ Yên nhi, nàng vẫn tốt chứ? Hồng Diệp sơn trang phát ra thông cáo đó ta nghĩ nhất định sẽ tạo cho nàng rất nhiều khó khăn? Yên nhi, ta rất đau, tìm rất đau. Nàng nhất định phải hào hào đợi ta đón nàng về...

”A!... “ ngực Vân Phi Yên đau đớn kịch liệt, lần này hần nhớ nàng sâu đậm như vậy, nàng gần như sắp chịu không nổi tư niệm của hần nữa rồi, nhưng nàng không thể trở về, là hần phát bức họa của nàng ra giang hồ, là hần muốn phong Lâm Yên công chúa làm hậu. Cho dù tin tưởng hần yêu nàng là thật lòng, cũng không thể thay đổi được sự thật. Đời này tuy rằng không thể chung sống cùng hần, chỉ cần bọn họ tâm ý tương thông, nàng chính là duy nhất của hần. Cho dù vì sự tư niệm của hần mà đau đớn, nhưng đây cũng là sự đau đớn ngọt ngào...

Bất tri bất giác rời khỏi hoàng cung đã một tháng, Long Ngự Phong gần đây luôn tâm thần bất định, giống như sắp xảy ra chuyện gì đó, bây giờ chỉ mong nhanh chóng tìm được nàng. Đột nhiên trong tim dâng lên một trận đau đớn, nôn ra một ngụm máu tươi

”Hoàng thượng!... “

”Yên tỷ tỷ!... “

Long Ngự Phong cảm giác được, là Yên nhi gặp nguy hiểm

”Yên tỷ tỷ, tỷ sao rồi? “ Bùi Tư Tư khóc chạy đến trước mặt Vân Phi Yên

” Ta không sao, chỉ là thời gian trước khí huyết công tâm khiến cho bị nội thương, võ công của ta chính là dựa vào lực, mà công phu của hần cũng không kém mới dẫn đến nội thương học máu, đừng lo lắng, nghỉ ngơi một lát là khỏe ” Vân Phi Yên nhẹ nhàng an ủi Bùi Tư Tư, mấy ngày nay nàng cùng Long Ngự Phong cảm ứng được càng ngày càng mạnh mẽ, vừa lúc này học máu nàng cảm ứng được hần cũng đang bị nội thương. ... nếu như ngày hôm đó nàng xảy ra chuyện, hần sẽ như thế nào? đây rốt cuộc là phúc hay là họa?

Long Ngự Phong cũng cảm giác được mấy ngày nay cảm ứng giữa hần và Yên nhi ngày càng mãnh liệt, nếu như vậy có thể nói kiếp này của họ đã được định sẵn là cột chặt vào nhau, có lẽ có thể dựa vào phần cảm ứng này mà tìm được nàng!

” Chủ tử, Lý tướng quân đến rồi “

” Truyền hần vào đây! “

” Khấu kiến hoàng thượng! “

” Lý Triết! những việc trăm giao, ngươi đã rõ chưa? “

” Thần đã rõ, thần sẽ dẫn theo một ngàn tinh tinh người người võ công đều do thần huấn luyện ra “

Long Ngự Phong ngẫm lại hay là tự mình đi thì hơn! đây dù sao cũng là việc tư của hần, là nữ nhân hần yêu sâu đậm

” Đợi ta cùng đi “

” Hoàng thượng! “

Long Ngự Phong không thêm đề ý đến bọn họ mà trực tiếp đi ra ngoài. . .

Ba ngày sau Long Ngự Phong giống như tử thần xuất hiện ở Hồng Diệp sơn trang, Bùi Tư Hoàn nhìn thấy một mỹ nam tử giống như ảo mộng liền kì quái hỏi

” Ngươi là người nào, tới Hồng Diệp sơn trang của ta có chuyện gì? “

Long Ngự Phong thân nhiên quét mắt liếc nhìn hần ” ngươi chính là Bùi Tư Hoàn? ta đến vì Yên nhi “

” Yên nhi? ” người này nói không chừng cũng đến để giết Yên nhi?

” Xin hãy gọi là Long phu nhân hoặc là Vân tiểu thư, ‘ Yên nhi ‘ ngươi không xứng đáng để gọi “

Người này nói chuyện sao giống Yên nhi vậy, Bùi Tư Hoàn kinh ngạc nhìn Long Ngự Phong ” ngươi... ngươi là... ”

” Ngươi không xứng để biết, đều là tại ngươi mà Yên nhi lún sâu vào nguy hiểm, ngươi chết cũng không đáng tiếc. Người tới, huyết tẩy Hồng Diệp sơn trang cho ta ” nói xong liền rút kiếm hướng Bùi Tư Hoàn đâm tới, mười mấy người hội họp lại Bùi Tư Hoàn có chút ăn không tiêu

” Hừ! chỉ một chút công phu như vậy mà cũng dám trên giang hồ tuyên bố bảo hộ Yên nhi? ” Long Ngự Phong cười lạnh kết thúc mạng sống ngắn ngủi của Bùi Tư Hoàn. Bùi Tư Hoàn trước khi chết mới tỉnh ngộ, cả đời này hần cũng không thể có được Yên nhi, nhìn thấy nam nhân này cười lạnh lùng với mình cũng đẹp đến nỗi làm cho người ta khó thở, cùng với cổ khí chất tôn quý, đây có lẽ chính là hoàng thượng! chỉ có bọn họ ở bên nhau mới cảm thấy thích hợp, đáng tiếc khi biết thì đã quá muộn. . .

Ngày hôm sau liền nghe đồn Hồng Diệp sơn trang bị huyết tẩy, quan phủ nhận được chỉ thị của thượng cấp không tiếp nhận vụ án này, trong giang hồ cũng không tra xét được gì.

” Tư Tư, xin lỗi, là tại ta, ca ca muội mới chết ” Vân Phi Yên đã cảm giác được. Là hần huyết tẩy Hồng Diệp sơn trang, nhưng không biết tại sao hần lại phải làm vậy.

” Không, ca ca muội trừng phạt đúng tội, không trách tỳ, với lại, nói không chừng việc này không liên quan gì đến tỳ ” Bùi Tư Tư biết sớm muộn gì ca ca cũng sẽ rơi vào kết cục này, trách ai được.

” không, ta biết là hần, ta cảm giác được, là hoàng thượng “

” Muội cũng nghĩ vậy, bất quá muội còn phải cảm tạ hoàng thượng chỉ giết ca ca, ca ca muội là trừng phạt đúng tội, không cần phải tự trách, kì thực ngay cả trường hợp xấu nhất cha muội cũng đã nghĩ qua, lúc đó chỉ nghĩ đến bị diệt môn hoặc tru di cửu tộc, nhưng hoàng thượng lại tha cho bọn muội, bọn muội đã rất biết ơn rồi, và lại tấu tâu trước khi đi có để con lại, nhà bọn muội cũng xem như có hậu rồi ” Bùi Tư Tư vui mừng cười.

Long Ngự Phong cảm giác được cách Vân Phi Yên càng ngày càng gần. Nhưng hần cũng cảm thấy ngày càng bất an, gần đây đau đớn trong tim ngày càng bình thường, đây không phải đau vì sự nhớ nhung của Yên nhi, mà vì Yên nhi bị thương mà cảm thấy đau, lúc đó học máu, hần biết, là vì Yên nhi đã bị trọng thương, hần phải nhanh chóng tìm được nàng, hần càng ngày càng không thể chịu được sự đau đớn này nữa. Hần muốn biết thương thế của nàng, hần muốn bảo hộ nàng, muốn thay nàng chịu tổn thương. . .

” A a...đồ ngốc, chàng thay ta chịu tổn thương ta sẽ không đau lòng sao? ” Vân Phi Yên không lúc nào là không cảm nhận được sự đau lòng của hần,

tình yêu của hắn. Chỉ là...nếu như có thể quên đi tình yêu đối với hắn có phải hay không tim sẽ không đau như thế nữa?

” không, ta không cho phép, Yên nhi, nàng làm sao có thể đem ta quên đi chứ? ” Long Ngự Phong hôn mê trong sự đau đớn. Vân Phi Yên sau khi đột nhiên cảm nhận được một trận đau đớn mãnh liệt, lại đột nhiên không cảm thấy đau nữa, nàng không biết đã xảy ra chuyện gì, không thể cảm ứng được Long Ngự Phong nữa, đặc biệt mấy ngày nay, bọn họ từng giờ từng khắc đều cảm ứng được sự tồn tại của đối phương, giống như vậy đột nhiên cảm ứng mất đi vẫn là lần đầu tiên, càng huống chi tới trận đau đớn trước nay chưa từng có lúc cảm ứng sắp bị cắt đứt kia. Vân Phi Yên nhất thời lâm vào khủng hoảng...

” Hoàng thượng! ” Lý Triết và thiếp thân thị vệ của Long Ngự Phong – Trương Đình nhìn thấy hắn ngất xỉu, liền vội vàng nâng hắn lên giường

” Trương Đình, hoàng thượng làm sao vậy? bình thường có như thế không? ” Lý Triết khẩn trương hỏi thiếp thân thị vệ của hoàng thượng, muốn hiểu tình hình gần đây của hoàng thượng

” Không, như vậy là lần đầu tiên, bất quá gần đây hoàng thượng thường nói đã cảm ứng được với Vân tiểu thư, thỉnh thoảng tự lẩm bẩm một mình. Giống như là trả lời người khác vậy, cứ như thế một hai lần rồi hoàng thượng nôn ra máu tươi, mà người chỉ lau sạch sau đó ai thán một tiếng ‘ Yên nhi lại bị thương nữa rồi ‘, sau đó hoàng thượng lại không sao nữa.

Lý Triết từ trước đến giờ không biết có chuyện như vậy, vẫn không yên tâm ” người tới, mời tất cả đại phu trong thành đến đây xem bệnh cho hoàng thượng “

Trương Đình cũng cảm thấy kì lạ, phải là người như thế nào mới có cảm ứng tâm linh như vậy? nếu như vậy có phải là Vân tiểu thư đã gặp phải chuyện gì không may nên mới khiến cho hoàng thượng lâm vào hôn mê không?

” Đại nhân, đại phu đến rồi “

” Tất cả mau cùng tiến vào đây xem rốt cuộc như thế nào rồi “

Lý Triết nhanh chân chạy đến ” đại phu, sao rồi? “

” Vị công tử này không có gì đáng lo ngại, chỉ là nhất thời khí huyết công tâm, điều dưỡng một chút là được “

” Nhưng mà, chủ tử ta nói một tháng gần đây có thể cảm ứng được với một người khác nữa, hắn nói mỗi một lần tim hắn đau là mỗi một lần cảm ứng được người kia đang nhớ hắn, gần đây lại vô cớ học máu, hắn nói là người kia đã bị thương, thỉnh thoảng còn tự lẩm bẩm một mình trả lời gì đó, nhưng không phải chỉ có vài lần “

Đại phu mở to mắt nhìn Trương Đình ” đối phương cảm ứng được có phải là một nữ tử, và còn là nữ tử hắn yêu sâu đậm? “

” Đúng thế! đây cũng không có gì là kỳ quái, chỉ có thể nói là hiếm thấy, theo như trong sách nói hơn ba trăm năm trước phát hiện được một đôi nam nữ trong hoàng thất cũng có được cảm ứng giống như vậy, không phải chỉ có vị công tử này... “

” Nga, chúng ta biết rồi, đại phu đi thông thả, người tới mau tiến đại phu ” lần này hai người họ tâm tình mới được thả lỏng, chỉ cần hoàng thượng không sao, bọn họ có thể yên tâm được rồi...

Đã hai ngày không cảm ứng được sự tồn tại của Long Ngự Phong rồi, Vân Phi Yên không thể không mạo hiểm nhanh chóng đi vào trong thành, xem xem đã xảy ra chuyện gì, nàng không hiểu tại sao bọn họ luôn cảm ứng được đối phương, nay lại không cảm ứng được nữa, chỉ nhớ lần cuối cùng, nàng hình như có nói ‘ nếu như có thể quên đi tình yêu đối với hắn có phải hay không tim sẽ không đau như thế nữa ‘ sau đó liền một trận đau đớn rồi không cảm ứng được với hắn nữa

” Haizz! Ngự Phong, chàng sao rồi? mau nói cho ta biết đi! “

” Yên tỷ tỷ, tỷ sao vậy? có phải đã phát sinh chuyện gì rồi không? ” Bùi Tư Tư nhìn thần sắc lo lắng của nàng, liền trở nên khẩn trương

” Ta không cảm ứng được với hắn nữa! đã hai ngày rồi! cho dù là trên giang hồ, hay là trong lòng ta, đều không cảm ứng được sự tồn tại của hắn “

” Như vậy có phải là tim sẽ không còn đau nữa? như vậy không phải rất tốt sao? “

” không, muội không hiểu, cho dù tim lại đau đi nữa ta cũng nguyện ý, đó là hắn đang tư niệm (nhớ nhung). Nay lại đột nhiên mất đi cảm ứng, chỉ sợ là hắn đã xảy ra chuyện gì rồi ” Vân Phi Yên nhìn về hướng bắc hướng tây thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh, lần cuối cùng nàng cảm ứng được hắn là ở hướng tây, cách Hồng Diệp sơn trang không xa, có lẽ ngày mai đến đó tìm hắn đi!

” A... Yên tỷ tỷ, tỷ... ” Bùi Tư Tư nhìn nàng sợ hãi kêu lên một tiếng

” Ân, sao vậy Tư Tư? ” Vân Phi Yên nhìn Tư Tư giống như bị dọa cho sợ hãi. Bùi Tư Tư che miệng, mở to hai mắt, mắt đầy sợ hãi nhìn nàng

” Yên... Yên tỷ tỷ, tỷ có cảm thấy chỗ nào không được khỏe không? “

” Rốt cuộc sao vậy? nói cho ta ” nhìn thấy vẻ mặt khẩn trương của Bùi Tư Tư, nàng nóng lòng muốn biết đã xảy ra chuyện gì

Bùi Tur Tur nhẹ nhàng nuốt ngụm nước bọt ” Yên tỷ tỷ, mắt của tỷ...”

Vân Phi Yên bây giờ mới chú ý thấy trên mặt nàng có gì đó ảm ảm, có lẽ do lúc này lo lắng cho Long Ngự Phong mà rơi nước mắt? Tur Tur sao lại khăn trương như vậy? nàng đâu phải lần đầu tiên rơi nước mắt trước mặt muội ấy, nàng cười nhạt, dùng tay lau đi.

” Đây là chuyện gì vậy? Tur Tur? đây đâu phải là nước mắt, là máu? nhanh! đem gương đến đây cho ta! “

Bùi Tur Tur mặt đầy nước mắt nhìn nàng ” đừng, đừng nhìn nữa Vân tỷ tỷ! đừng nhìn nữa “

” Đưa cho ta! để ta biết! Tur Tur nhất định phải để ta biết bộ dáng của ta “

Bùi Tur Tur tay run run mà đưa gương ra, nàng hi vọng Vân tỷ tỷ có chuẩn bị tâm lý. Tiếp nhận chiếc gương từ tay Bùi Tur Tur, ngẩn ngơ vạn nghĩ cũng không tưởng tượng ra nàng vốn dung nhan tuyệt lệ giờ phút này lại tái nhợt không có chút huyết sắc, hai hàng mắt vốn là nên rơi nước mắt giờ phút này lại là máu đỏ tiên diễm (xinh tươi đẹp đẽ). Hai hàng huyết lệ theo khuôn mặt mà rơi xuống....

” A! ” tiếng kêu sợ hãi của một người làm thức tỉnh Vân Phi Yên, Vân Phi Yên nhìn thấy hai người ăn mặc giống như người giang hồ đang hoảng sợ nhìn nàng, nàng cười hung tợn với bọn họ ” các ngươi cũng là đến để giết ta sao? ta thật sự là đang sợ đến thế sao? “

” không...không...không, bọn ta....bọn ta không....dám nữa....không dám nữa ” hai người họ giờ phút này bị dọa đến nỗi nói không ra lời. Một thân y phục huyết sắc diễm hồng, gương mặt tuyệt sắc nhưng lại tái nhợt, trên mặt lộ ra hai hàng huyết lệ giống như sứ giả từ địa ngục, giờ khắc này dùng ” Dạ Tu La ” để hình dung nàng càng thích hợp hơn. Vân Phi Yên lộ ra một nụ cười tuyệt mỹ nhất hơn tháng nay

” Các ngươi đi đi! nói với những người muốn giết ta, từ nay về sau Dạ Tu La ta sẽ là sứ giả địa ngục, quyết không nương tay ” hai người họ vừa nghe liền rời khỏi ngay, vất chân mà chạy, sợ nàng sẽ đổi ý.

” Yên tỷ tỷ ” Bùi Tur Tur đưa chiếc khăn lụa để nàng lau đi huyết lệ

” Tur Tur, muội không sợ ta sao? ” Vân Phi Yên không nhận chiếc khăn, bình tĩnh nhìn nàng, nhìn đến nhập tâm

” Tur Tur không sợ, tỷ vĩnh viễn cũng sẽ là Yên tỷ tỷ của muội, muội biết là tỷ vì lo lắng cho hoàng thượng nên mới rơi huyết lệ, là huyết lệ từ sâu tận đáy lòng ” Bùi Tur Tur đi lên phía trước thay nàng lau mặt ” chăm sóc tốt cho bản thân, chăm sóc tốt cho hài tử “

Vân Phi Yên kinh ngạc nhìn Tur Tur, không ngờ muội ấy đã phát hiện...

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Từ Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6

Ngự Phong, chàng đang ở đâu? chàng rút cuộc ra sao rồi? trong lòng Vân Phi Yên kêu lên từng tiếng.

” Yên nhi! ” Long Ngự Phong hôn mê suốt ba ngày cuối cùng cũng đã tỉnh lại, hắn đã nghe thấy tiếng kêu của Yên nhi.

” Tur Tur, ta đã cảm ứng được hắn, hắn không sao nữa rồi ” Vân Phi Yên hưng phấn ôm lấy Bùi Tur Tur.

” Như vậy không phải tốt lắm sao? như thế tỷ sẽ không cần phải suốt ngày lo lắng cho hoàng thượng ” Bùi Tur Tur cười nhìn nàng, từ khi biết tỷ ấy đến nay đây là lần đầu tiên thấy tỷ ấy vui như vậy.

” Hoàng thượng, ngài tỉnh rồi? có cảm thấy chỗ nào không thoải mái không? “

” Trẫm không sao, trẫm đã hôn mê mấy ngày rồi? “

” Hoàng thượng, ngài đã hôn mê ba ngày rồi “

” Ba ngày? ” ba ngày này không biết Yên nhi sao rồi. ” Các ngươi phái người hỏi cung triệu vài thái y đến đây, cứ việc đem những dược liệu tốt nhất đến đây, trẫm cảm giác được Yên nhi gần đây không ngừng bị nội thương ngoại thương có lẽ sẽ cần dùng đến “

” Vâng, thần đi làm ngay “

Ngày hôm sau giang hồ thịnh truyền Dạ Tu La giống như sứ giả địa ngục, tuyên bố với giang hồ, từ nay về sau nếu như còn trêu chọc nàng, ai cũng không tha. Các môn phái đến bãi phóng lẫn nhau, chuẩn bị liên thủ mấy ngày sau vây giết Dạ Tu La, bọn người này không ngừng mơ tưởng tại lần này

giết này có thể đề cao danh vọng của mình, nhưng bản thân lại không giết được Dạ Tu La, chỉ có thể đoàn kết cùng nhau mượn sức người đồng.

”hoàng thượng, trên giang hồ nghe đồn tất cả các môn phái muốn liên hợp cùng nhau chuẩn bị mấy ngày sau vây giết Vân tiểu thư “

” Cái gì? bọn chúng muốn liên thủ? chỉ vì giết một nữ tử? ” Lý Triết là một quân nhân, nhất thời không có cách nào nhìn được hành vi lầy nhầy khi ít này, mà những người này lại còn tự xưng là danh môn chính phái, thật không ngờ làm người lại tiểu nhân như vậy.

” Đây không có gì là lạ, trầm đã tính đến rồi. Bọn họ đơn độc sẽ không giết được Yên nhi, những gì trầm lo lắng chính là bọn chúng sẽ liên thủ với nhau ” Yên nhi, nàng nhất định phải cẩn thận!

” Yên tỷ tỷ, bọn họ liên thủ chuẩn bị vây giết tỷ “

” ha ha... tính nhân nại của bọn họ cũng nhiều đến thế thôi. Tur Tur, muội đi tìm cha muội đi! ở bên cạnh ta sẽ liên lụy đến muội “

” Không, Yên tỷ tỷ, con đường này là do muội tự chọn, muội muốn đi tiếp, bất kể sống chết, chỉ cần có thể được ở bên tỷ, bất luận xảy ra chuyện gì muội cũng sẽ không hối hận, từ thời khắc tỷ cứu muội, liền đã quyết định muội muốn làm bạn với tỷ cả đời “

Vân Phi Yên bắt đầu dĩ lạc đầu ” muội cuối cùng cũng sẽ rời xa ta thôi, muội sau này còn phải thành thân sinh con, những cái này muội đều chưa trải qua sao có thể xem thường mà buông thả sinh mệnh? “

” Yên tỷ tỷ, nhìn thấy tình cảm sinh tử của tỷ và hoàng thượng, cả đời này nếu không có được tình cảm như vậy thì muội thành thân sinh con thì có ích gì? đừng nói nữa, không cần biết tỷ có đáp ứng hay không muội cũng phải cùng tỷ sinh tử tương tùy, nếu như tỷ không cho muội ở bên cạnh tỷ thì muội vẫn cứ theo tỷ làm bạn sinh tử “

” Tur Tur muội... ” Vân Phi Yên không ngờ đời này còn có thể gặp được nữ tử giống như Tur Tur, nếu như đại chiến lần này bọn họ may mắn sống sót, nhất định phải giúp Tur Tur tìm được sinh tử tình ái thuộc về muội ấy...

Trước con sóng gió thường yên tĩnh, mấy ngày nay không còn gặp người đánh lén nữa, Vân Phi Yên và Bùi Tur Tur cùng nhau vào thành, hồi hương, son đã. Cuộc chơi lần này, mặc dù đã biết trước hậu quả, ngược lại các nàng càng phóng khoáng hơn, các nàng biết bất luận như thế nào cũng tránh không khỏi lần vây giết này, dứt khoát không thèm để ý đến đoạn sinh tử kia nữa. Vân Phi Yên bình thường sẽ cảm ứng được nỗi lo lắng nồng nàn và sự tưởng niệm sâu đậm của Long Ngự Phong, có lẽ đời này không ở bên nhau, nhưng chưa từng hối hận, nàng đã không còn để ý hấn muốn phong ai làm hậu nữa, chỉ cần hấn dành phần tình yêu này cho nàng, sống chết cũng mặc kệ đi.

” Tur Tur, chúng ta đi tìm hoàng thượng đi! ” Bùi Tur Tur xoay đầu lại kinh ngạc nhìn Vân Phi Yên. ” Ta biết muội cảm thấy lạ, có lẽ hấn đã giết ca ca muội, muội không muốn gặp hấn, nhưng hấn ngày nào cũng ở chỗ này của ta ” Vân Phi Yên chỉ vào trái tim mình ” hấn mỗi ngày đều ở chỗ này nói lên nỗi tương tư của hấn, nỗi quan tâm sâu sắc của hấn. Có lẽ thời gian còn lại của ta không còn nhiều nữa, nhưng ta hi vọng có thể được gặp mặt hấn lần cuối. Cho dù gặp được hấn, ta cũng muốn dùng sức lực cuối cùng cho dù chết cũng muốn được ở gần hấn “

” Muội hiểu, tỷ yên tâm muội sẽ không trách hấn đâu, muội đi cùng tỷ, thuận tiện đến xem thiên hạ đệ nhất mỹ nam trong lời đồn. Chi là kì lạ tại sao đột nhiên tỷ lại nghĩ thông suốt rồi “

” Trân trọng những gì hiện có, không thể chết không sáng mắt “

” Ha ha...còn thất thần gì nữa? ” Bùi Tur Tur chạy đến trước mặt Vân Phi Yên vẫn còn đang thần thờ. Buông xuống ai oán trong lòng, thuận tâm mà đi, Vân Phi Yên nhất thời thoải mái rất nhiều, chỉ muốn mau chóng gặp được Long Ngự Phong. Cả đời này không yên tâm nhất chính là hấn...

” Hoàng thượng, thái y đều đã đến cả rồi, dược liệu cũng đã chuẩn bị tốt “

” Ừm, Trương Đình người mau chuẩn bị đi, một lát chúng ta sẽ cùng hội hợp với Yên nhi, trầm cảm giác được, Yên nhi cũng đến tìm trầm ” hơn hai tháng nay cuối cùng trên mặt Long Ngự Phong cũng lộ ra nụ cười vui mừng. Trong nháy mắt tất cả mọi người đều vì hấn mà thất sắc. ” Đến rồi, trầm cảm nhận được, Yên nhi đang ở trong khu rừng kia “

Trương Đình và Lý tướng quân nhìn theo phương hướng mà Long Ngự Phong chỉ, ” nếu như chúng ta tăng nhanh tốc độ thì khoảng một canh giờ nữa sẽ đến “. Lý Triết thường nghe Trương Đình nhắc về Vân Phi Yên nên không khỏi cảm thấy có chút tò mò. Hơn nữa Vân Phi Yên là định mệnh hoàng hậu, hấn cũng muốn nhanh chóng nhìn thấy nàng. Lý Triết là đại thần đức cao vọng trọng trong triều cũng là thủ hộ nhiều đời của Long thị, cho nên biết những bí mật của Long thị mà người ngoài không biết.

(1 canh giờ = 2 tiếng đồng hồ)

” Dạ Tu La, xem hôm nay ngươi còn chạy được đi đâu “

” Hừ! Dạ Tu La ta chạy trốn khi nào? là các ngươi chạy trốn thì có “

” Mặc kệ như thế nào, yêu nữ ngươi hôm nay chết chắc rồi “

” Còn lời thôi gì nữa? muốn lên thì nhanh một chút ” Vân Phi Yên nhẹ nhàng bay lên, đứng ở nơi bao quanh bởi hoa vận nội công để không chế cánh hoa, chỉ trong nháy mắt những cánh hoa vốn mềm mại xinh đẹp liền giống như lợi kiếm đâm về phía những tên tiểu nhân muốn đánh lén nàng.

” Nhanh! Yên nhi gấp nguy hiểm ” Long Ngự Phong cảm ứng được tình cảnh của Vân Phi Yên liền giục ngựa đi trước...

” Như thế nào? đây mà gọi là tác phong của danh môn chính phái sao? đánh úp sau lưng? ta với các người không oán không thù, các người muốn giết ta chẳng qua là muốn nâng cao địa vị của mình trong giang hồ, mà bản thân lại không giết được ta nên mới liên thủ với nhau đúng không? ” vài người của đại phái xấu hổ cúi đầu, Vân Phi Yên dùng ánh mắt lạnh lùng quét qua bọn họ, khoe miệng lộ ra một nụ cười khinh bỉ.

” Hừ! yêu nữ người, ai ai cũng muốn diệt trừ, còn nói cái gì quang minh với chả không quang minh! chỉ cần có thể giết người, thì chính là vì dân trừ hại! ” vài tên thuộc môn phái nhỏ chỉ sợ chưa đủ loạn mà thêm vài câu châm ngòi.

” Mọi người cùng nhau lên, ai diệt trừ được yêu nữ này thì sẽ là võ lâm minh chủ của chúng ta ” không biết là ai hô lên một tiếng như vậy mọi người cũng không màng đến cách nói giang hồ đạo nghĩa mà đồng loạt xông lên. Vân Phi Yên nhanh tay lẹ mắt trừ được vài tên đánh lén, Bùi Tư Tư cũng đã gia nhập trận đấu, ha, thật không ngờ võ công của Tư Tư lại tốt như vậy. Vân Phi Yên phân thân liếc nhìn Bùi Tư Tư một cái. Nhất thời không chú ý liền bị đâm trúng một đao, hồng y giải nhân mang theo mùi máu tanh mùi hương hoa cùng với bọn người kia tàn sát nhau, khu rừng vốn an tĩnh bỗng hòa thời khắc này lại trở thành địa ngục nhân gian. Tiếng kêu la, tiếng tàn sát, tiếng thương khóc, tiếng phẫn nộ giao tạp vang lên. Trong đó có một tiếng cười nhỏ suốt nửa bị át đi không nghe được.

” Ha ha....như thế nào? nhiều người vây giết như vậy, ta đáng giá để các người bỏ nhiều mạng đến thế sao? “

” Giết nàng ta báo thù cho những người đã chết của chúng ta! ” nhất thời các môn phái không cần câu nệ gì nữa. Đánh lén, ám khí, độc dược cái gì cũng dùng được. Vân Phi Yên đối mặt với cách đánh này hiển nhiên hao tổn rất nhiều sức lực, nhất thời bị ám khí làm cho bị thương vài chỗ. Trong lúc né tránh độc dược, không chú ý có kẻ đánh lén hướng ngực nàng đâm tới.

” Yên nhi cẩn thận! ” thời gian đứng yên lại, nhất thời tất cả những người ở hiện trường đều ngậy người, chỉ thấy một nam tử tuyệt sắc té xuống trước mặt Vân Phi Yên. Long Ngự Phong lộ ra một nụ cười an tâm, nhắm mắt lại chìm sâu vào giấc ngủ. May là Yên nhi của hắn không sao.

” Không! ” Vân Phi Yên ôm lấy hán giữa mặt lên trời kêu thét lên ” Ngự Phong! chàng không thể như vậy, chàng đi rồi thì triều đình phải làm sao? Con của chúng ta phải làm sao? còn ta phải làm sao bây giờ? ” có lẽ là nàng đã đã động đến hán, Long Ngự Phong suy yếu phát ra một chút thanh âm

” Yên nhi, đừng khóc, nước mắt của nàng làm ta đau lòng, người của ta lập tức đến ngay, nàng phải... sống tiếp! ” Long Ngự Phong và Vân Phi Yên đồng thời nôn ra một ngụm máu tươi, bọn họ ai cũng không phân rõ được ngụm máu này vì ai mà trào ra.

” Không! ta không đáp ứng! nếu như chàng đi rồi, một mình ta sống tiếp còn có ý nghĩa gì nữa? “

” Yên nhi, nàng thật đẹp thật đẹp quá.... ” lần này Vân Phi Yên hoàn toàn mất đi cảm ứng tâm linh với Long Ngự Phong

” Đừng đi, đừng để ta lại một mình! đừng mà! ” trên mặt Vân Phi Yên xẹt qua một trận ấm nóng, nhưng nàng không còn sức lực để bận tâm đến nó, chỉ ôm lấy hán khóc rống. Đám người Trương Đình khi đuổi đến nơi cũng yên lặng bất động nhìn Vân Phi Yên và Long Ngự Phong.

” A! quý! ” không biết là kẻ nào thức tỉnh trước kinh hách kêu thét lên một tiếng. Tất cả những người ở hiện trường không có cách nào hồi phục lại tinh thần. Không biết là do nhìn thấy Long Ngự Phong ngã xuống mà kinh sợ hay là Vân Phi Yên khiến bọn họ kinh sợ. Trong mắt họ chỉ nhìn thấy Long Ngự Phong bình yên nằm trong lòng Vân Phi Yên, nàng một thân diễm hồng sắc mặt còn tái nhợt hơn cả hán, trên hai gò má tái nhợt của nàng có thứ không phân rõ là nước mắt hay máu tươi. Hai gương mặt tuyệt mỹ như thi như họa. Nàng ôm lấy hán, lộ ra với hán một nụ cười mỉa hoặc, nhẹ nhàng nói chuyện với hán, dường như sợ đánh thức hán. Thanh âm của nàng rất nhẹ rất nhẹ, nhẹ đến nỗi gần như không nghe thấy.

” Ngự Phong! ta biết chàng chẳng qua chỉ là đang ngủ say mà thôi, giống như mười năm trước cũng ngủ trong lòng ta giống như vậy, những người ở đây thật chóng mắt lắm đúng không? ta đem bọn họ giết hết rồi sẽ bồi chàng được không? như thế chúng ta có thể đời đời kiếp kiếp ở bên nhau rồi, sẽ không có người chia cắt chúng ta nữa. Chàng đợi ta, sẽ nhanh thôi. ” Vân Phi Yên nhẹ nhàng đặt Long Ngự Phong xuống đất sau đó đứng dậy. Hồng y lượn lờ, cánh hoa tung bay, huyết lệ đỏ tươi trên khuôn mặt cũng không lau đi, khuôn mặt tái nhợt cười tuyệt diễm, nhưng thời khắc này nhìn giống như sự giả đến từ địa ngục, nhẹ nhàng đến trước mặt họ bắt đầu giết chóc...

Tại tràng giết chóc này không ít người sợ hãi đào tẩu, Dạ Tu La giờ phút này là sự giả địa ngục, có lẽ từ nay về sau đây vĩnh viễn sẽ là bóng ma trong lòng họ. Vân Phi Yên không rảnh bận tâm đến những người tẩu thoát, bây giờ nàng chỉ muốn yên tĩnh ở bên Long Ngự Phong, một trận ấm nóng từ trong thân thể nàng chảy ra giữa hai chân, bụng đau đớn cũng không thèm để ý đến, chỉ vỗ nhẹ ” hải tử đừng nháo nữa! chúng ta cùng nhau đi tìm phụ hoàng, Ngự Phong ta đến đây, chàng xem đây là con của chúng ta ” nói rồi nằm trong lòng Long Ngự Phong ôm lấy hán chìm vào giấc ngủ..

Bùi Tư Tư cũng bị dọa choáng váng, nàng nhìn Vân Phi Yên nằm trong lòng Long Ngự Phong, rốt cuộc nhìn không được đi đến chỗ bọn người Trương Đình.

” Yên tỷ tỷ và hoàng thượng làm sao bây giờ? không thể để bọn họ cứ nằm mãi như thế! ” mãi cho đến lúc Bùi Tư Tư mở miệng đám người họ mới hồi phục tinh thần

” A! đúng rồi, thái y! chúng ta có đem thái y tới! ” Lý Triết sắc mặt ửng đỏ nhìn Bùi Tư Tư nói.

” Vậy còn ngăn người ở đây làm gì? mau để họ đến xem có cứu chữa được không! ” Bùi Tư Tư tức giận trừng mắt với hán.

Trương Đình đem theo thái y bước nhanh đến chỗ Long Ngự Phong bọn họ. Nếu không phải không đúng thời điểm thì hán nhất định sẽ cười to một trận, tư trước đến nay chưa có người nào dám nói chuyện như thế với Lý tướng quân, nha đầu này....chặc chặc...

” Sao rồi thái y? ” Bùi Tư Tư cuống quýt truy hỏi

” Vân tiểu thư không sao, nhưng phiền toái chính là hoàng thượng, may là trên thanh kiếm không có độc, hai ngày này chúng thần sẽ đích thân chăm sóc cho hoàng thượng, các người yên tâm đi! “

” Người nói là hoàng thượng còn có thể cứu chữa được? ” Trương Đình kích động quên mình ôm lấy thái y.

” Cứu được, chỉ là không thể di động cũng không thể lại dễ xảy ra bất kì sai sót nào, còn mong Lý tướng quân và thị vệ đại nhân đích thân bảo hộ tốt cho hoàng thượng. “

” Đây là việc nên làm “. Thái y yên tâm đi sắc thuốc, những người trong phòng cũng cảm thấy yên tâm. ...

Trải qua vài ngày điều trị Long Ngự Phong đã có thể xuống được giường.

” Không phải nói Yên nhi không có việc gì sao? sao đến giờ vẫn chưa tỉnh lại? “

” Hoàng thượng, Vân tiểu thư cứ nghĩ ngài đã chết, trong ý thức của nàng không muốn tỉnh lại, dùng thuốc cũng không có tác dụng “

Long Ngự Phong đau lòng nhìn Vân Phi Yên ” Yên nhi nàng mau tỉnh lại đi! chỉ cần nàng tỉnh lại thì có thể thấy được trăm, chúng ta sẽ không bao giờ xa nhau nữa. “

” Hoàng thượng ngài phải bảo trọng long thể! nếu như Yên tỷ tỷ nhìn thấy nhất định sẽ rất đau lòng, ngài yên tâm, Yên tỷ tỷ nhất định sẽ tỉnh lại ” Bùi Tư Tư mấy ngày nay nhìn thấy tình cảm khắc sâu của bọn họ đã cảm động khóc ra thành tiếng.

” Các người lui xuống trước đi, trăm muốn nói chuyện với Yên nhi, còn Vương thái y, thương thể của trăm trong mấy ngày này nhanh chóng trị khỏi, Lý Triết người cũng kiểm kê binh lực một chút đi! “

Trương Đình và Lý tướng quân nhìn Long Ngự Phong thật sâu, bọn họ biết hẳn muốn làm gì, từ thời khắc mấy ngày trước nhìn thấy Vân tiểu thư vì hắn rơi huyết lệ trở đi bọn họ đã biết hẳn cũng sẽ vì nàng báo thù, nàng xứng đáng với thâm tình của hắn. ...

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7

Mấy ngày sau Long Ngự Phong đã khỏe hơn, nhìn danh sách những kẻ vây giết Vân Phi Yên ngày ấy Trương Đình thu thập được.

” Chuẩn bị tốt cả rồi chứ? “

” Chuẩn bị tốt rồi, chỉ đợi ngài xuất phát “

” Ừm, đi xuống nghỉ ngơi đi! ngày mai liền xuất phát ” Long Ngự Phong nằm lên giường ôm lấy Vân Phi Yên, Yên nhi, chúng ta sớm đi nghỉ ngơi đi! ngày mai chúng ta liền xuất phát tìm những kẻ đó báo thù, ta hứa với nàng, chúng ta sẽ không bao giờ xa nhau nữa, ngày mai chúng ta cùng đi. ...

” Hoàng thượng?... ” mọi người kinh ngạc nhìn Long Ngự Phong, hắn chỉ là cúi đầu thâm tình nhìn chăm chú vào Vân Phi Yên còn đang mê man.

” Trăm đã hứa với Yên nhi, sẽ không xa nàng nữa! ” nói xong cũng không quay đầu lại ôm Vân Phi Yên tiến vào trong xe ngựa. Mọi người hồi lâu mới lấy lại tinh thần. Trong lòng đều nghi hoặc nhìn nhau, Vân Phi Yên cho tới bây giờ còn chưa tỉnh lại, hoàng thượng hứa lúc nào vậy?

” Trong lòng trăm và Yên nhi là tâm linh tương tề, tuy rằng nàng chưa có tỉnh lại, nhưng trăm nghe được, nàng đang nói chúng ta vĩnh viễn sẽ không xa nhau nữa ” như nghe được nghi vấn của mọi người, Long Ngự Phong thấy gần đây bọn họ đã vất vả nhiều liền cho bọn họ đáp án. ” Đi thôi! ” ra lệnh một tiếng hơn một ngàn nhân mã đồng nghệt bắt đầu công cuộc ‘ võ lâm đại tàn quét ‘ của bọn họ. ...

Một tháng sau giang hồ không còn riêng là một giang hồ nữa, một số những môn phái nhỏ từng vây giết Vân Phi Yên hoặc là giết môn hoặc là sung quân, cao hứng nhất không phải Lý tướng quân thì còn ai nữa, hẳn để hoàng thượng sắp đặt những người này làm trưởng hạ của mình, cũng coi như là chính mình luyện binh, trừ bỏ những môn phái không vây giết thì chỉ còn lại bảy đại môn phái, nhưng bọn họ cũng đã viết thư đầu hàng, từ nay về sau nghe theo sự sai khiến của triều đình. Long Ngự Phong giống như chiến thần trong một tháng ngắn ngủi đã đem giang hồ nhét vào dưới trướng của mình mặc cho hắn sai khiến. Nhất thời uy danh của Long Ngự Phong đã truyền đến các nước trên dưới. Mọi người đều cho rằng hắn không còn đơn giản chỉ là một hoàng đế, một tuyệt sắc mỹ nam tử, mà còn là chiến thần bách chiến bách thắng!

” Hoàng thượng, ngài giận dữ là vì hồng nhan đúng không? thần là một người thô lỗ, không biết có phải ý tứ này không? ” từ nhỏ lớn lên cùng Long Ngự

Phong, Lý Triết cười hi hi nói giỡn với hân.

” Lý Triết, quân tốt nữ nhân của mình là được rồi! ” Long Ngự Phong tức giận trừng mắt liếc hân một cái. Ôm lấy Vân Phi Yên đi vào phòng. Đem nàng đặt trên giường xong cũng nắm xuống theo. ” Yên nhi, đã hơn một tháng rồi, nàng đến tột cùng là khi nào mới có thể tỉnh lại? xem hài tử của chúng ta đã lớn như vậy, nàng đã bao lâu không cùng nó nói chuyện rồi. nàng cả ngày đều ở cùng ta, cũng không để ý đến ta, Yên nhi, mau tỉnh lại đi! tỉnh lại thì có thể nhìn thấy Phàm nhi Diệp nhi, chỉ cần nàng có thể tỉnh lại, ta sẽ đáp ứng nàng, chúng ta sẽ không bao giờ xa nhau nữa “

Là ai đang nói chuyện bên tai nàng vậy? ồn quá!

Long Ngự Phong đã liên tiếp mấy ngày không nghỉ ngơi, giờ phút này liền thả lỏng ôm Vân Phi Yên ngủ say.

Í? sao không nói nữa? Vân Phi Yên chậm rãi mở to mắt, đây là đâu? nàng là ai? Ó? hình như không động đậy được! nàng từ từ xoay đầu, Woa! thật khá! nam nhân thật đẹp, có lẽ là quá mệt rồi.

Nàng mơ một giấc mơ, mơ thấy mình nhìn thấy một nam nhân rất đẹp. Sáng sớm một tuyệt sắc giai nhân từ trong giấc ngủ sâu tỉnh lại, Ó? giống như trong mơ! có phải cũng là mỹ nam tử đó không vậy? quay đầu, woa....ta không phải đang nằm mơ chứ, nước miếng tí tách rơi trên mặt nam nhân, Long Ngự Phong nhủ mảy nhưng chưa tỉnh dậy, trời mưa sao? đây là trong phòng chắc là không phải, mặc kệ nó tiếp tục ngủ. Bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng cởi bỏ quần áo của nam nhân, đầu ngón tay chọc chọc vào vòm ngực cứng rắn, ” Cứng? ” lại so sánh với của mình, mềm. tiếp tục thám hiểm. bàn tay nhỏ bé chạm rãi đi xuống .

” Người này đi ngủ không có việc gì lại bỏ cái vật cứng cứng thô thô trong quần áo làm gì? cũng không sợ không thoải mái, ta giúp người lấy ra nhé, một lát nhớ cảm ơn ta thật tốt đó nha! ” nói xong liền động thủ, ắc? lấy không được, được, ta lại dùng sức.

” A! ” Long Ngự Phong cảm thấy phần thân của mình bị người khác dùng sức kéo, kinh hô một tiếng. Ngoài cửa Lý Triết đi ngang qua nghe được tiếng la của Long Ngự Phong liền vội vàng xông vào, Long Ngự Phong tức giận trừng mắt nhìn chủ nhân của cái tay nhỏ bé đó. Lý Triết kinh hách nhìn một màn này không có phản ứng.

” Người hung dữ như thế làm gì? ta là tốt bụng thấy người ngủ còn kẹp cây gậy nên muốn giúp người lấy ra thôi! “

” Cây gậy? ” Long Ngự Phong và Lý Triết song song kinh ngạc nhìn nàng.

” Đúng thế! người tự xem đi! cứng cứng thô thô, thật không biết sao người lại đem nó để giữ ấm ” nói xong còn cầm ‘ cây gậy ‘ kia vẫn không buông tay.

” Ha ha....” Lý Triết nhìn không được cười to

” Vậy hôm nay ta sẽ cho nàng nếm thử sự lợi hại của ‘ cây gậy ‘ này ” Long Ngự Phong tức chết không thêm quân nàng có phải mới tỉnh lại hay không. ” người ra ngoài, đóng cửa lại “. Lý Triết cười sặc sụa đi ra ngoài, còn tốt bụng giúp bọn họ trông cửa để tránh kẻ khác đến quấy rầy

” Người muốn đánh ta? nam nhân đánh nữ nhân thì không phải nam nhân tốt! ” Vân Phi Yên xuất ngôn cảnh cáo hân.

” Không, khiến nàng thoải mái thoải mái ” nói xong phi thân về phía trước lộ ra nụ cười mỉa hoặc chúng sinh, Vân Phi Yên thật sâu nuốt nước miếng.

” Người thật đẹp! “

Long Ngự Phong cúi người hôn lên cánh môi kiều diễm kia, dụ hoặc nàng, thân thủ cởi bỏ quần áo của nàng, hai tay nhẹ nhàng xoa nắn, vuốt ve. ” A... ” cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được phát ra tiếng rên rĩ. nàng cảm giác như một trận hư không, thống khổ khó nhịn. Long Ngự Phong chậm rãi hoạt tiến vào cơ thể nàng.

” A! thật thoải mái, ‘ cây gậy ‘ của người ra rất thích, cho ta được không? ” Long Ngự Phong cười mỉa hoặc với nàng, hôn lên cái miệng nhỏ nhắn huyền thuyên không ngớt kia.

Ngoài cửa Lý Triết nghe thấy lời đối thoại câu dẫn người kỳ quái ở bên trong, nhớ đến Bùi Tư Tư cũng nhìn không được dục hỏa thiêu đốt toàn thân. Tìm hai thị vệ thay hân canh gác, xem ra muốn tìm nữ nhân để phát tiết dục hỏa rồi, tìm Bùi Tư Tư được rồi, do nàng khơi dậy, đương nhiên nàng phải phụ trách....

Vân Phi Yên nằm trong lòng Long Ngự Phong, ngón tay trên ngực hân vẽ vòng tròn ” cây gậy của chàng dùng thật tốt nha, chàng mỗi ngày đều cho ta mượn được không? ” Vân Phi Yên sau khi được hân yêu càng thêm kiều diễm động lòng người

” Được, nàng lúc nào muốn ta lúc đó cho nàng được không? “

” Đáng ghét sao ta lại béo như thế, bụng thật lớn nha! “

” Ha ha....Yên nhi, nàng mang thai, đương nhiên lớn rồi “

Vân Phi Yên nhủ mảy ” mang thai? khi nào? cha đứa nhỏ là ai? chúng ta ngày hôm qua không phải lần đầu tiên mới gặp mặt sao? đúng rồi, ta còn chưa biết tên chàng nha ” Vân Phi Yên lần này nhớ hỏi tên mỹ nam. ” Là thật, chàng tại sao cùng với lần gặp mặt hôm qua có chút thay đổi? chàng sao biết ta tên Yên nhi a? “

Long Ngự Phong nghe xong lời nàng nói nhất thời cứng người ” chúng ta ngày hôm qua gặp ở nơi nào? ta cùng ngày hôm qua có gì không giống nhau? ” Long Ngự Phong muốn xác định có phải là quay về thời điểm mười năm trước hay không.

” ngày hôm qua ở trên phố đó! ta còn quên hỏi tên chàng nữa, ngày hôm qua chàng còn nhìn khoảng mười bảy mười tám tuổi, tại sao sau một đêm lại già đi nhiều vậy? Nhưng càng thêm mê người “

Phố? bọn họ hẳn là ở khách điểm chứ ” Phố? ta không nhớ “

” Chàng đương nhiên là không nhớ, ta hôm qua giả trang thành tiểu khất cái còn sờ mặt chàng nữa nè! ” Vân Phi Yên đắc ý cười, Long Ngự Phong mơ hồ nhớ tới từng có một tên khất cái nhìn hắn chảy nước miếng, còn đặt bàn tay bẩn thỉu lên mặt hắn. Ha ha... thật không ngờ Yên nhi của hắn lúc đó đã bắt đầu si mê hắn. Nhưng cũng tốt, nếu nàng đã quên thì làm lại từ đầu cũng được.

” Yên nhi, đừng đùa với lửa! ” Long Ngự Phong gầm nhẹ, nha đầu kia không biết thân thể nam nhân không thể đùa sao? Vân Phi Yên cảm giác vật nóng bỏng trong tay trở nên cứng thô

” Ấc, ha ha...cái kia...”

” Nàng phải chịu trách nhiệm! ” nói xong động thân hôn lên môi nàng...

Vân Phi Yên tỉnh dậy lần nữa thì đã là giữa trưa, tìm hết căn phòng cũng không thấy Long Ngự Phong ” A! hắn còn chưa nói cho ta biết tên của hắn. Ấy! chàng ở đâu vậy? ” nói rồi chạy ra ngoài

” Vân tiểu thư ” thị vệ ngoài cửa thấy nàng ra ngoài liền hành lễ với nàng.

” Hắn đâu? “

” Hắn? ” thị vệ kì quái nhìn nàng, không rõ nàng nói là ai.

” Chính là nam nhân rất xinh đẹp đi ra từ căn phòng này a! “

” Hoàng thượng? ” thị vệ kinh ngạc nhìn nàng, không hiểu cách xưng hô kì lạ của nàng với hoàng thượng ” hoàng thượng đi ra ngoài làm việc, nếu Vân tiểu thư đói bụng thù hạ có thể chuẩn bị thức ăn trước cho người “

Hoàng thượng? hắn là hoàng thượng? hoàng thượng sao có thể trẻ như vậy được? đến thái tử cũng đã mười bảy mười tám tuổi sao có thể như vậy được? hay là đùa hắn về rồi hỏi thử xem, bọn họ khẳng định không phải nói cùng một người. Nói không chừng hắn là hộ vệ của hoàng thượng bọn họ mới hiểu lầm. Đúng! chính là như vậy!

” Được, phải nhanh lên nha! “

” Thuộc hạ đi làm ngay “

” Yên nhi, nàng tỉnh rồi? ” Long Ngự Phong vừa bước vào cửa thì nhìn thấy nàng đang ngẩn người

” Chàng về rồi? đúng rồi, chàng vẫn chưa nói tên cho ta biết! ta tỉnh lại tìm không được chàng, cũng không biết tìm chàng như thế nào ” Vân Phi Yên vẻ mặt ai oán sắp khóc, kì quái nàng từ khi nào trở nên không muông ròi xa hắn, chẳng qua chỉ ở cùng nhau có một ngày thôi, nhưng lúc nàng không nhìn thấy hắn tìm lại đau đến không thể thở nổi.

” Yên nhi, nàng lên gọi ta Ngự Phong, biết chưa? lúc chỉ có hai chúng ta mới có thể gọi như thế “

Ngự Phong? cái tên rất dễ thuộc, giống như nàng đã từng gọi qua trăm ngàn lần rồi. ” Vậy bình thường ta gọi chàng thế nào? “

” Ngoan, gọi ta là hoàng thượng “

” Hoàng thượng? chàng không phải có thái tử rồi sao? hơn nữa thái tử đều đã lớn như vậy, sao chàng còn trẻ như thế? hơn nữa ta sẽ không cùng người khác hầu chung một chỗ “

Sao hắn lại quên chứ? kí ức của Yên nhi trở về thời điểm bọn họ lần đầu gặp mặt rồi.

” Yên nhi, không sai ta có một thái tử, hơn nữa còn có một công chúa, đã mười tuổi rồi, thái tử tên Long Phi Phàm, công chúa Long Phi Diệp. Bọn nó là đứa con nàng sinh cho ta, hơn nữa ngoài nàng ra, ta không có bất kì nữ nhân nào khác “

” Chàng đùa gì vậy? không vui chút nào! ” đầu tiên là bồng dung lớn bụng, bây giờ bồng dung lại có hai đứa con.

” Yên nhi lại đây, đến bên ta, ta từ từ nói cho nàng ” Long Ngự Phong kéo nàng vào trong lòng ” nàng hiện tại mất đi kí ức rồi, kí ức chỉ dừng lại tại lúc chúng ta lần đầu gặp mặt, từ đó đến nay đã mười năm, mười năm trước ta là thái tử, lúc đó chúng ta gặp nhau sau này bởi vì hiểu lầm mà nàng bỏ đi, vài tháng trước rốt cuộc chúng ta cũng gặp lại nhau hơn nữa nàng còn sinh cho ta hai đứa con, trăm phong họ làm thái tử công chúa, ngay tại trước hai ngày phong nàng làm hậu, đột nhiên rời khỏi hoàng cung, không biết nguyên nhân gì, trăm đến nay cũng chưa tra ra được “

” Vậy ta tại sao lại mất đi kí ức? “

” Nàng bị thương một chút nên mất đi kí ức ” Long Ngự Phong không muốn nói cho nàng nhiều như vậy, có lẽ như thế là tốt cho nàng, mặc kệ là nguyên nhân gì tóm lại nàng ở bên cạnh hắn là tốt rồi

” Chẳng sau này đi đâu cũng đem ta theo có được không? không nhìn thấy chàng ta rất đau lòng. “

” Yên tâm đi! bất kể ở đâu ta cũng biết nỗi lo lắng và sợ hãi của nàng, ta đều nhanh chóng đến bên cạnh nàng. “

” Chàng không ở đây, sao chàng có thể biết được! “

” Ha ha... chúng ta tâm linh tương thông! ” Vân Phi Yên lần này tỉnh lại trở nên không muốn rời xa hắn, có lẽ đây là chuyện tốt?

” Yên tỷ tỷ, tỷ cuối cùng cũng tỉnh lại rồi ” Bùi Tư Tư kích động chạy đến ôm lấy Vân Phi Yên

” Bỏ ta ra! người là ai? “

” Yên nhi, không sao, cô nương ấy là tỷ muội tốt của nàng Bùi Tư Tư ” Long Ngự Phong từng người từng người giới thiệu cho nàng, vẫn ôm chặt lấy nàng, không để nàng phải chịu thêm sự kinh ngạc nào nữa.

” Hoàng thượng, Vân tiểu thư làm sao vậy? ” Lý Triết phát hiện Vân Phi Yên có gì đó không đúng liền nhìn về phía Long Ngự Phong

” Yên nhi mất kí ức rồi ” Long Ngự Phong sùng nịch nhìn Vân Phi Yên ” như thế cũng tốt, như vậy là nàng có thể vui vui vẻ vẻ, bây giờ đối với trăm mà nói nàng khôi phục trí nhớ hay không cũng giống nhau cả thôi, chỉ cần nàng ở bên trăm là được rồi “

” Hoàng thượng...”

” Đừng nói gì nữa, chuẩn bị hồi kinh đi! Yên nhi, đưa nàng ra ngoài chơi được không? ” Vân Phi Yên vừa nghe thấy được ra ngoài chơi liền cao hứng hôn Long Ngự Phong.

” Chàng đối với ta thật tốt nha, sự phụ ta trước giờ chưa từng đưa ta ra ngoài chơi “

” Ha ha, đi thôi! “

” Hoàng thượng, chàng đừng có cười yêu mị như thế được không ” Vân Phi Yên thật sự chịu không nổi nụ cười này, mỗi lần hắn cười nàng đều nhịn không được chảy nước miếng.

” Yên mị? ” Lý Triết và Trương Đình kinh ngạc nhìn Vân Phi Yên

” Vốn là vậy mà! các người nhìn xem hắn lớn lên xinh đẹp như vậy, lại còn cười yêu mị như thế, căn bản là diên đảo chúng sinh mà! “

” Đúng đúng đúng ha ha ha... ” Lý Triết, Trương Đình không có hình tượng cười to.

” Yên nhi...” Long Ngự Phong tức giận trừng nàng. Nha đầu này thật là không có biện pháp với nàng, không, nên nói là hắn không nở trừng phạt nàng.

Ngày hôm sau Vân Phi Yên lại là đến trưa mới tỉnh dậy, từ lúc mang thai đến nay nàng đặc biệt thích ngủ.

” Hoàng thượng, hoàng thượng, chàng ở đâu? ” nàng tìm không thấy thân ảnh Long Ngự Phong gấp đến nỗi khóc chạy ra ngoài.

” Yên nhi, ta ở đây, ta ở đây ” Long Ngự Phong cảm thấy tim đau đớn khó chịu liền biết nàng tỉnh rồi, đang tìm hắn.

” Chàng lại đi đâu? ta tìm không được chàng! “

” Trăm đi phân phó chuyện hôm nay chúng ta hồi cung, nàng xem trăm không phải đến rồi sao? “

” Vậy có phải chàng sẽ không rời xa ta nữa không? “

” Sẽ không, đối chưa? ” Long Ngự Phong phái người lui xuống chuẩn bị bữa trưa xong, nhẹ nhàng ôm nàng, xem ra từ lần vậy giết trong rừng, sau khi hắn ngã xuống trước mặt nàng trong tiềm thức nàng không muốn tỉnh lại, cho dù tỉnh lại rồi, cũng không muốn tin tưởng tin hắn chết trước mặt nàng nên mới mất đi trí nhớ, nhưng theo bản năng lí trí nàng cũng không hoàn toàn quên mất hắn, nên trí nhớ mới dừng lại ở lần đầu bọn họ gặp mặt. Bây giờ nàng chỉ cần rời khỏi hắn liền cảm thấy bất an. Haizz! vẫn là nhanh chóng đem nàng hồi cung, nói không chừng lúc hắn thượng triều có các con bồi nàng thì sẽ khá hơn được một chút.

” Ngự Phong...”

” Hừm? chuyện gì? “

” Ta không muốn rời xa chàng, cho dù chàng làm chuyện gì cũng phải ở nơi ta nhìn thấy có được không? ” nàng không hiểu tại sao chính mình không thể rời xa hắn, chỉ cần không nhìn thấy hắn, trong lòng nàng đau đớn khó chịu, chỉ có ở bên hắn nàng mới cảm thấy yên ổn.

” Được, trầm đáp ứng nàng, mau dùng bữa đi, lát nữa chúng ta liền xuất phát thôi ”

Chỉ cần có thể ở cùng hắn thì ở đâu cũng như nhau. . .

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Từ Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8

Mẫu thân, người về rồi, Diệp nhi và ca ca đều nhớ người lắm đó! ” Long Phi Diệp bay nhanh vào lòng Vân Phi Yên ” Đây là con của ta? “

” Đúng, nó là tiểu công chúa của chúng ta Diệp nhi, đây là hoàng nhi của chúng ta Phàm nhi. Ba ngày sau trăm sẽ phong nàng làm hậu, như thế chúng ta có thể vĩnh viễn ở bên nhau, sẽ không có bất kì người nào chia cắt được chúng ta “

” Được, ta đều nghe theo chàng hết ” Vân Phi Yên hạnh phúc dựa vào người Long Ngự Phong. Từ nay về sau sẽ không có ai chia cắt được chúng ta nữa, sẽ không nữa. . .

” Phi Yên, các người về rồi! “

” Yên nhi, đây là mẫu hậu, nàng từng bái mẫu hậu làm nghĩa mẫu, đây là phụ hoàng, cũng là nghĩa phụ của nàng, phong hào của nàng là Lâm Yên công chúa “

Lâm Yên công chúa? ” A! đau quá! Ngự Phong đau ta đau quá! ” Long Ngự Phong ôm chặt lấy nàng, không rõ tại sao sau mấy chữ Lâm Yên công chúa lại làm nàng kích động như vậy.

” Ngoan, không nhớ được thì đừng nhớ nữa, chỉ cần ở bên ta là được rồi, không nhớ được gì cũng không sao, chỉ cần chúng ta ở bên nhau là được “

Vân Phi Yên bởi vì sự săn sóc của hắn mà cảm động khóc ” nhưng mà ta không nhớ được con của chúng ta, không nhớ được tất cả mọi người, ta chỉ có chàng “

” Ta biết, không sao chúng ta từ từ nhận thức họ được không? “

” Hoàng nhi, chuyện này là sao? ” Long lão gia nhìn Vân Phi Yên cùng với trước kia hình như không giống lắm, cũng không nhớ được họ nữa.

” Phụ hoàng, chuyện này nói ra thì dài lắm, hiện giờ không thích hợp, đợi Yên nhi nghỉ ngơi rồi nói sau! đúng rồi phụ hoàng, sau lần rời khỏi hoàng cung này con cùng Yên nhi bắt đầu tâm linh tương thông, bọn con bắt luận bên nào xảy ra chuyện, đối phương đều có thể cảm ứng được, từ lúc đầu tương tư cho đến cuối cùng cảm ứng được phương hướng của đối phương. Chuyện này là sao? ” phụ hoàng sẽ biết không?

” Điều này không có gì kì lạ, từ ba trăm năm trước tổ tiên của chúng ta cũng có hiện tượng này, mà sau này chúng ta mỗi đời quân vương chỉ có một hoàng hậu, trước nay không nạp phi tần. Bởi vì thế hệ quân vương chúng ta đều sẽ tìm được hoàng hậu cùng mình tâm linh tương thông, theo những gì tổ tiên lưu truyền lại, hoàng đế ba trăm năm trước là đa phi đa tần, bỏ bê triều chính, sau này yêu một nữ tử, nhưng mà nữ tử kia cho rằng hắn rất trắng hoa nên không tin hắn yêu nàng. Có một ngày nữ tử kia bị hậu cung phi tần của hoàng đế hại chết, hoàng đế vì nàng, trước linh tiên của nàng thay nàng thủ linh, sau này sự thành tâm của hoàng đế đã cảm động trời xanh, nữ tử kia sống lại, nhưng người đã chết mà muốn sống lại, cần phải có một trái tim, hoàng đế đem tim của hắn cho nàng, từ đó về sau bọn họ dùng chung một trái tim. Cứ thế hoàng tộc chúng ta mỗi đời quân vương chỉ cần có thể gặp được nữ tử cùng ta sông chết có nhau thì có thể cùng nàng tâm linh tương thông, giống như dùng chung một trái tim, đây cũng là nguyên nhân tại sao có hiện tượng tâm linh tương thông ” Long lão gia cười ha ha nhìn bọn họ

” Hoàng gia gia, con lớn lên cũng sẽ giống như phụ hoàng sao? ” Long Phi Phàm hiếu kì sau này mình sẽ thành bộ dạng gì

” Ha ha. . . đợi con lớn lên thì sẽ biết ” Long Ngự Phong cười xoa đầu Long Phi Phàm, ôm Vân Phi Yên càng chặt hơn, ha, bọn họ bây giờ là cùng một trái tim rồi. . .

Trong cung điện huy hoàng giăng đèn kết hoa nghênh đón một ngày trọng đại, hôm nay là đại lễ phong hậu, cổ nhạc hợp tấu, các quan viên trong cung đình đều đến hạ lễ. Khắp hoàng cung đều phi thường náo nhiệt.

” Yên nhi, mệt không? ” Long Ngự Phong giúp nàng chải vuốt sửa sang lại đầu tóc, đỡ nàng đi về phía giường. Từ lúc nàng mang thai đến nay, thân thể nàng không được tốt như trước kia, hôm nay đúng là mệt chết nàng rồi.

” Một thì có một chút, nhưng ta rất cao hứng nha, như vậy ta cùng chàng có thể vĩnh viễn ở bên nhau rồi “

” Phụ hoàng, bọn con muốn gặp mẫu thân ” Phàm nhi Điệp nhi cả ngày không được nhìn thấy mẫu thân rồi.

” Phàm nhi, Điệp nhi, sau này các con phải theo quy củ trong cung gọi là mẫu hậu, không thể lại gọi mẫu thân nữa biết không? ” Long Ngự Phong dạy bọn nó thay đổi cách xưng hô.

” Vậy tại sao lúc mới tiến cung không gọi như vậy? ” Điệp nhi bất mãn bĩu môi

” Khi đó mẫu hậu của con vẫn chưa chính thức phong hậu, gọi không được, nhưng từ nay về sau phải gọi như vậy ” hân ôm lấy Điệp nhi hôn một cái.

” Phụ hoàng, hôm nay mẫu hậu rất xinh đẹp đúng không? ” Điệp nhi thuận miệng liền sửa.

” Không, mẫu hậu con trong mắt phụ hoàng mỗi ngày đều rất xinh đẹp “

Phàm nhi liếc xéo hân một cái ” buồn nôn chết đi được! đi thôi Điệp nhi, xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng! đừng ở đây quấy rầy phụ hoàng mẫu hậu nữa! ” sau khi tiễn Phàm nhi Điệp nhi Long Ngự Phong đóng cửa lại đi về phía nàng.

” Yên nhi, nghe thấy chưa? xuân tiêu một khắc đáng giá ngàn vàng! “

Vân Phi Yên hai má đỏ bừng, nhìn càng thêm kiều mị. Trong phòng một mảnh xuân tiêu nóng bỏng, ngay cả ánh trăng cũng xấu hổ mà trốn sau đám mây....

Đã mang thai hơn chín tháng thân mình Vân Phi Yên càng thêm công kênh. Long Ngự Phong chỉ cần hạ triều xong đều luôn ở bên làm bạn với nàng.

” Hoàng thượng, ta hiện tại xấu chết đi được, chàng có phải không còn thích ta nữa không? ” Vân Phi Yên chu cái miệng nhỏ nhắn trong lòng cực kì bất an.

” Làm gì có? nàng vĩnh viễn là Yên nhi của ta ” Long Ngự Phong cười nhìn nàng, mấy ngày gần đây nàng toàn hỏi mấy câu hỏi kì quái.

” Hừc.... làm sao có thể được! chàng xem hiện tại ta tròn như một quả cầu, chàng không thích ta nữa, chàng thích nữ nhân khác rồi, chàng vốn là hoàng thượng gặp qua biết bao nhiêu mỹ nhân, làm sao còn có thể thích nữ nhân bụng to như ta chứ? “

” Ngoan, đừng nghĩ vớ vẩn, trầm làm sao có thể thích nữ nhân khác? Trâm yêu nhất Yên nhi rồi, đợi nàng sinh hạ hài tử thì có thể trở lại như trước kia, đừng lo lắng nữa ” haizz! nữ nhân chỉ cần mang thai thì sẽ trở nên kì quái, quả nhiên là vậy!

” Chàng gạt ta! ” tiểu nữ nhân vẫn chưa chịu buông tha cho hân ” chàng đã một tháng ở trên giường không chạm qua ta rồi! không phải có nữ nhân khác thì là gì? ” Vân Phi Yên giống như con tôm bị luộc chín toàn thân đỏ bừng đứng đó chu miệng. Long Ngự Phong bị lời nói của nàng dọa cho choáng váng, Yên nhi của hân oán hân buổi tối ngủ không chạm đến nàng? nàng có biết vì nàng, hân cũng nhịn thật vất vả lắm đó.

” Yên nhi, đó là vì sợ thân thể nàng chịu không nổi! đừng nghĩ nhiều nữa “

” Thật chứ? “

” Thật! “

” Vậy hiện tại ta muốn, bây giờ cho ta! “

” Bây....bây giờ? ” cung nữ bên cạnh ghen cười bộ dáng nhìn thật khó sở.

” Đúng vậy, bây giờ, ta muốn mà! “

Thê muốn, phu có sao lại không làm? Long Ngự Phong ôm nàng đã hơn chín tháng nhanh chóng đi về tẩm cung, làm cho những người lưu lại có mấy suy nghĩ lung tung....

A! ” một tiếng la hét thống khổ từ trong Phù Dung Cung của Vân Phi Yên truyền ra. Chỉ thấy cung nữ thái giám trong Phù Dung Cung chân tay luống cuống, tiếng la hét thống khổ từ trong phòng không ngừng truyền ra. Long Ngự Phong một khắc cũng không ngừng đi qua đi lại

” Hoàng nhi, đừng lo lắng, Phi Yên sẽ không sao đâu... ” Long phu nhân còn chưa nói xong liền bị tiếng la hét thống khổ trong phòng truyền đến chặn lời.

” Ta không sinh nữa, không muốn sinh nữa, đau quá! Ngự Phong, chàng gạt ta, chàng nói lúc nào cũng sẽ ở bên cạnh ta, ta không muốn sinh nữa! ” từng trận khóc la hét thất thanh của Vân Phi Yên đã sớm làm loạn tâm Phong Ngự Phong, tìm hân vì nàng mà đau đớn khó chịu.

” Yên nhi “

” Hoàng thượng, không thể tiến vào, vào trong sẽ không cát lợi “

” Tránh ra! Yên nhi, ta ở đây, ta sẽ ở cùng nàng, không gạt nàng ” Vân Phi Yên suy yếu nhìn hân, gập đầu với hân, gất gao cắn vào cánh tay mà hân đưa

qua.

”Hoàng thượng! “

”Mặc kệ trăm, chăm sóc tốt cho hoàng hậu! “ Long Ngự Phong nhìn sự thống khổ của nàng, vì nàng mà đau lòng, hận chính mình không thể thay nàng chịu đựng thống khổ. Lúc nàng sinh Phạm nhi Điệp nhi, có ai ở bên cạnh nàng? Yên nhi của hắn, hoàng hậu của hắn, hắn đau lòng vì nàng.

”Đã qua một canh giờ rồi, tại sao Yên nhi còn chưa sinh? “ Yên nhi đã đau đớn lâu như vậy có xảy ra chuyện gì không?

”Hoàng thượng, sắp rồi, đầu của đứa trẻ đã ra rồi, hoàng hậu người cố gắng thêm tí nữa “

”A... “

”Yên nhi... “ Vân Phi Yên đem tay của hắn cắn nát, máu theo tay hắn chảy xuống miệng nàng. Nhưng hắn một chút cũng không sợ đau, hắn biết Yên nhi còn đau hơn hắn. Đau đớn của Vân Phi Yên giằng co suốt một nén hương rồi cuộc đã nghênh đón được đứa nhỏ của bọn họ.

”Hoàng thượng hoàng hậu, chúc mừng chúc mừng là một tiểu công chúa “

”Yên nhi, nàng vất vả rồi “

”Ngự Phong, đau không? “ nàng đau lòng nhìn tay hắn, nàng cắn bị thương tay hắn rồi, nhưng hắn ngay cả một cái nhíu mày cũng không có.

”Đau là ở tim, nhìn nàng vất vả như thế tim trăm rất đau! “

”Ngự Phong! “ nàng nhào vào trong lòng hắn, cho dù vừa nãy có đau đi chăng nữa, vì lời nói của hắn mà không đau rồi.

”Yên nhi, nàng mệt rồi, nghỉ ngơi một lát đi! “ nhìn bộ dạng suy nhược của nàng, để nàng ngủ một lát sẽ tốt hơn chăng?

”Ừ, chàng cũng đi băng bó lại vết thương đi! “ Long Ngự Phong vừa đi nàng liền mệt mà ngủ mê man.

”Phụ hoàng, người đặt tên cho đứa nhỏ đi! “ Long Ngự Phong ôm đứa nhỏ đi về phía Long thị phụ phụ.

”Ừm, được, đặt tên cho tiểu công chúa của chúng ta nào, thôi thì gọi là Long Điệp Nhã, các người thấy sao? “

”Điệp Nhã? được, gọi là Điệp Nhã đi, phong làm Điệp Nhã công chúa! “ Long Ngự Phong hôn lên mặt cô con gái nhỏ, lặp lại để xác định tên của con.

”Phụ hoàng, chúng con cũng muốn xem tiểu muội muội “ Phạm nhi muốn xem muội muội mới của mình có dễ thương giống Điệp nhi không.

”Woa! nó thật nhỏ nha, cũng thật đáng yêu nha! “ nó quyết định phải yêu thương muội muội này, bé thật nhỏ, cần sự bảo hộ của nó

”Phụ hoàng, muội muội thật lười mà, bé còn lười hơn Điệp nhi, cứ ngủ mãi không chịu thức dậy chơi “ Điệp nhi chu miệng nhìn ca ca.

”Muội muội còn quá nhỏ, không có cách nào chơi với chúng ta, ca ca chơi với muội là được rồi! đợi bé lớn lên thì sẽ lại chơi với muội “ Phạm nhi rất có tự giác của một ca ca, bảo hộ muội muội là trách nhiệm của nó, chơi với muội muội, sủng ái muội muội cũng là mong muốn của nó, chỉ cần muội muội vui vẻ nó liền cao hứng.

”Ha ha... Phạm nhi làm tốt lắm! các con chơi cùng với hoàng gia gia và muội muội, phụ hoàng đi chăm sóc mẫu hậu của các con, có chuyện gì thì đến tìm phụ hoàng được không? “

”Được, phụ hoàng mau đi đi! “

Long Ngự Phong nhẹ nhàng đi đến bên giường Vân Phi Yên, vuốt tóc nàng, nàng vẫn chưa tỉnh. Long Ngự Phong lặng lẽ chăm chú nhìn nàng, nhớ lại trên đường bọn họ gặp bao nhiêu khó khăn trắc trở, cho đến hôm nay hắn vẫn chưa trả ra được lần trước tại sao nàng lại rời khỏi hắn, chỉ cần một ngày hắn chưa trả ra thì không thể an tâm.

”Hoàng thượng “ Vân Phi Yên vừa mở mắt liền thấy hắn đang dùng ánh mắt phức tạp nhìn nàng, có đau lòng có lo lắng cũng có bất an. Nàng không rõ hắn đang lo lắng cái gì, tại sao lại bất an như vậy.

”Nàng tỉnh rồi, đói chưa? “ sự dịu dàng của hắn có thể làm nàng tan chảy, nhưng nàng luôn mơ hồ cảm thấy hắn có rất nhiều tâm sự, tay xoa mặt hắn.

”Không đói, có thể nói tâm sự của chàng cho ta nghe được không? “

”Ngay đến trăm cũng không biết trăm đang lo lắng cái gì thì làm sao nói cho nàng biết được chứ! “

”Vậy thì đừng nghĩ nữa, rồi sẽ có một ngày chàng rõ ràng không phải sao? “

”Đây cũng chính là những gì mà trăm lo lắng, ngày mà chàng được rõ ràng nàng sẽ chịu tổn thương, gần đây trăm luôn cảm thấy tâm thần bất định, không biết sẽ phát sinh ra chuyện gì! “ đến bây giờ những cung nữ từng chăm sóc Yên nhi vẫn chưa tìm được, rốt cuộc là người nào có thể đem giấu họ

tốt đến thế?

Không ngờ một tháng tiếp theo đáng người Vân Phi Yên lại khôi phục tốt đến vậy, một chút cũng không nhìn ra dấu hiệu vừa sinh qua đứa nhỏ. Nay không, buổi tối lại câu kinh.

”Hức... biết ngay là chàng không thích ta nữa! chàng ghét ta! “

”Làm gì có? đừng nghĩ lung tung, chúng ta là chung một trái tim, ta làm sao có thể không thích tim của mình được? “ Long Ngự Phong không biết đã than thở bao nhiêu lần. Một tháng nay nàng vẫn chưa yên tĩnh qua.

”Nhưng mà chàng không có chạm đến ta! “ nữ nhân điều ngoa vẫn không chịu buông tha.

”Đây là vì lo cho thân thể của nàng mà! nàng vừa mới sinh cần phải hoàn toàn được nghỉ ngơi. “

”Đây chẳng phải xem như chàng đem ta biếm vào lãnh cung rồi sao? “

”Làm gì có? trẫm không phải mỗi ngày đều ở cùng nàng sao? cùng giường chung gối với nàng mà. “

”Nhưng chỉ không chạm vào ta! “

”Nàng... haizz! “ hắn thật sự không biết nên nói gì, nàng không biết hắn lo lắng cho thân thể nàng sao?

”Hừ! quên đi, ta đói rồi, bồi ta ăn chút gì đi! “ hôm nay sao chỉ có thể là xong rồi? lúc trước không phải nháo rất lâu sao? hắn thực sự là nghĩ không ra.

”Sao đều là đồ ăn cay? “ Long Ngự Phong nhìn Vân Phi Yên, hắn hoài nghi cái này có thể ăn sao?

”Đây đều là trù phạt chàng, chàng phải ăn! “ Hoàng hậu điều ngoa tiêu chuẩn.

Long Ngự Phong trong lòng kêu thảm ”Yên nhi, mau lấy nước cho trẫm, nàng muốn cay chết trẫm à “

”Được được được, nước đến đây, mau uống đi! “ lúc này khoe miệng Vân Phi Yên lộ ra một nụ cười quỷ dị ”quên đi, hôm nay bỏ qua cho chàng “

”Thật cảm tạ đại ân của hoàng hậu nha “ nha đầu kia, thật muốn chinh chết trẫm à? hôm nay xem như qua cửa. Xem ra ngày mai phải cẩn thận. Vân Phi Yên đột nhiên ở sau tai hắn thổi một hơi, hai tay không an phận di chuyển đến trước ngực hắn.

”Qua cửa sao? Hừ. “

Hắn cảm giác trong cơ thể một cỗ nhiệt lưu chảy vào thân thể.

Bạn đang đọc truyện *Hỏa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9

”Hoàng thượng, đã tra ra được số cung nữ đã từng hầu hạ hoàng hậu nương nương rồi “

”Ồ đâu? “ cuối cùng cũng tra ra được tung tích của họ, xem ra mọi chân tướng sắp phơi bày ra rồi.

”Kì thật bọn họ không rời khỏi kinh thành, họ được giấu ở một thanh lâu, vừa tra ra được chủ tử phía sau của thanh lâu đó chính là hoàng hậu “

Là Yên nhi, vậy là sao chứ? “ Hỏi ra nguyên nhân chưa? “

”Bọn họ nói ngày mà hoàng hậu rời đi, hoàng hậu có từng tiếp kiến qua phu nhân hàn lâm học sĩ, cũng chính là con gái của thừa tướng Tần Như Mộng “

Tần Như Mộng? sao ả lại tiến cung? ả và Yên nhi có quan hệ gì? “ Bọn họ còn nói gì nữa? “

”Bọn họ nói ngày đó Tần Như Mộng nói với hoàng hậu là ngài muốn thành thân với Lâm Yên công chúa, nhưng lúc đó vẫn chưa ai biết hoàng hậu chính là Lâm Yên công chúa. Còn nói về chuyện bức họa của hoàng hậu một năm về trước, tuy rằng lúc ấy ả không nói rõ ràng với hoàng hậu, nhưng giống như hoàng hậu đã biết...đã biết...”

”Đã biết cái gì? nói mau! “

” Là ngài công bố bức họa của hoàng hậu trên giang hồ “

” Cái gì? Trẫm? thì ra đây là nguyên nhân lúc đó Yên nhi rời bỏ trẫm, người nói tại sao Tần Như Mộng lại nói những lời này với Yên nhi “

” Hoàng thượng, đây không phải quá rõ rồi sao? mười một năm trước, sau khi hoàng hậu từ thái tử cung của ngài rời đi, Tần Như Mộng không phải tính hạ được ngài sao? nghĩ cũng biết ả ta đối với ngôi vị thái tử phi hoàng hậu muốn đã lâu. ả ta làm vậy thuộc hạ nghĩ ả ta cho rằng bởi vì sự xuất hiện của hoàng hậu nên ả ta mới không có cách nào trở thành thái tử phi của ngài. Nên mới tiến hành báo thù. “

” Ừm, lời người nói không sai, bây giờ cần phải tra ra bằng chứng xác thực hơn, nếu không theo như tính cách của thừa tướng không dễ đắc tội đâu! “

” Vâng, thuộc hạ đi làm ngay “

Kì lạ, họa sư cung đình mà ả ta tìm đến sao lại giúp ả che giấu? lần trước ở chỗ họa sư tra hỏi thế nào cũng không hỏi ra được, rốt cuộc là ai trung thành với ả ta như vậy?

” Hoàng thượng, đang nghĩ gì thế? “

” Yên nhi, sao nàng lại đến đây? đi, chúng ta đến ngự hoa viên! “

” Sao thế? chàng có chuyện gì sao? “

” Phụ hoàng mẫu hậu ngày mai rời khỏi kinh thành rồi, đêm nay chúng ta cùng nhau dùng thiện đi! kêu thêm hai đứa con nữa “

” Phụ hoàng mẫu hậu phải đi sao? ” Vân Phi Yên kinh hô, sao lại nhanh như vậy?

” Đây là tâm nguyện của họ không phải sao? chúng ta phải thành toàn cho họ! “

” Ta hiểu những gì chàng nói, chỉ là ta không nỡ thôi! “

” Ngoan, sau này họ còn trở về thăm chúng ta ” haizz! phụ hoàng mẫu hậu mà đi, hi vọng Yên nhi sẽ không tỉnh mạch cảm thấy buồn chán.

” Hoàng gia gia, người phải thường xuyên về đây thăm Điệp nhi nha, bằng không Điệp nhi sẽ rất nhớ người “

” Ha ha... Điệp nhi ngoan, hoàng gia gia và hoàng nãi nãi đều sẽ rất nhớ tiểu Điệp nhi của chúng ta. Điệp nhi phải nghe lời phụ hoàng và mẫu hậu biết không? còn phải cùng ca ca chăm sóc cho muội muội được không? “

” Được, Điệp nhi thích nhất muội muội ! ” cả nhà vui vẻ ăn bữa tối.

***

” Tiệp nhân nhà người, hiện tại hoàng thượng điều tra ra. Là người năm đó bức hoàng hậu đi, ta quân không được người, người về nhà tìm cha người đi, đừng liên lụy ta! “

” Họ Vu kia, người đây là ý gì? người đừng quên địa vị của người là cha ta cho! “

” Vậy thì sao, mấy năm nay người dưỡng tên họa sĩ cung đình kia ta đã nói gì người chưa? nếu không phải nể mặt cha người đã giúp ta thăng quan phát tài, người nghĩ ta sẽ cho phép người cấm sùng ta sao? “

” Người... người đều biết cả rồi? ” Tần Như Mộng sắc mặt trắng bệch, không ngờ chuyện bí ẩn như vậy mà hắn lại biết được

” Người cho rằng ta không biết sao? ta đã bảy năm không chạm đến người rồi, thế mấy năm nay người đã phá đi bao nhiêu đứa nhỏ? người tưởng ta không biết? tiệp nhân người, nếu không phải người còn có chút công dụng, người cho rằng chỉ dựa vào việc năm đó người câu dẫn hoàng thượng không thành mà gây xôn xao cả thành ta tại sao còn cưới người? nếu không phải cha người hứa với ta chỉ cần cưới người, con đường làm quan của ta sẽ được thăng tiến, người cho rằng tại sao ta còn muốn cưới người? từ lúc cưới người xong ta đã sớm cho thuốc tránh thai vào trong thức ăn rồi, bằng không đến bây giờ người cũng không biết nguyên nhân tại sao người khác có thể hoài thai con của ta mà người lại không thể? ha ha ha....”

” Thì ra là thế? tại sao người lại làm vậy? “

” Tại sao? người cho rằng ta có thể để nữ nhân dơ bẩn như người sinh đứa con của ta sao? ba năm sau ta liền lấy lí do người không có hậu để nạp thêm thiếp, cha người không những không trách ta, còn thấy có lỗi với ta. Ha ha.... không ngờ chứ gì? “

” Ma quỷ! ” Tần Như Mộng đã hoàn toàn hiểu rõ, năm đó không chỉ đánh mất ngài vàng thái tử phi, còn hủy đi cuộc đời của ả. Vân Phi Yên chết tiệt, ta có chết cũng sẽ kéo người cùng xuống địa ngục. Nhưng ta cũng sẽ không bỏ qua cho Vu Việt. ” Được ta biết rồi, sáng sớm mai ta sẽ rời đi ” Vu Việt chỉ lo cao hứng mà không nhìn thấy vẻ mặt âm hiểm của Tần Như Mộng nhìn mình.

” Các người đem bữa khuya bỏ xuống rồi đi đi ” Tần Như Mộng từ trong người lấy ra độc dược đã chuẩn bị sẵn, mặt âm trầm đem độc dược bỏ vào ” Vu Việt, người chó có trách ta không nể tình, đây là người tự tìm lấy! ” Tần Như Mộng tới thư phòng cũng không tìm được Vu Việt ” Lão gia đâu? “

” Phu nhân, lão gia ở chỗ nhị phu nhân “

Một khi đã như vậy thì tiểu tiện nhân kia cũng đừng trách ả, muốn trách thì trách Vu Việt đi.

” Lão gia, ngày mai ta rời đi rồi, phu thê chúng ta hãy cùng nhau trò chuyện đi. Vừa bảo nha hoàn chuẩn bị chút thức ăn, chúng ta uống một ly thể nào? “

” Người tưởng là ta không biết người đang nghĩ gì? người về sợ cha người đuổi người đi đúng không? ” Vu Việt biết, cha ả cũng không biết chuyện tốt mà ả làm ” Câm lấy! “

” Gia, đừng mà! thiếp thân đã đói rồi, nếu tỷ tỷ đã đưa đến, chúng ta cũng nên tiếp nhận ý tốt của tỷ tỷ mà ăn đi, dù sao thì ngày mai cũng phải rời đi rồi, sau này có xảy ra chuyện gì, cũng không liên quan đến chúng ta nữa, ngài thấy có đúng không? “

” Ha ha... ải thiếp nói đúng lắm, được rồi, thức ăn để đây được rồi người rời khỏi đây đi! “

Hừ! hai người các người chết cũng đáng đời.

” A! lão gia! bụng thiếp đau quá. Lão gia mau cứu thiếp “

” Người đâu! mau đi mời đại phu! ” Vu Việt đau đớn quỳ rạp xuống đất không đứng dậy nổi, đột nhiên một đôi chân đứng ở trước mặt hắn, đau đớn khó chịu ngẩng đầu nhìn người tới. ” Là người! là tiện phụ người! “

” Không sai! lão gia của ta, đây là cái giá phải trả của người! người không phải sợ chết sao? ta càng muốn người chết! ha ha ha... người cầu xin ta đi! quỳ xuống cầu xin ta, ta liền cho người thuốc giải! “

” Phu nhân, ta đã quỳ xuống rồi, mau đưa ta thuốc giải! “

” Đồ vô dụng! ” Tần Như Mộng một cước đem hắn đã văng ra. Đi ra cửa, tiếng kêu rên phía sau một lát liền dừng lại...

” Hoàng thượng, hàn lâm học sĩ Vu Việt đã bị người ta độc chết tại nhà! “

” Cái gì? ” Long Ngự Phong chân kinh đứng dậy, không ngờ vừa mới tra ra được Tần Như Mộng, ngăn ngại mấy ngày ả đã xuống tay đối phó Vu Việt rồi. Là nguyên nhân gì khiến ả ta ra tay hạ độc thủ với Vu Việt chứ? ” phái người điều tra Tần Như Mộng, việc này cùng ả ta không thoát khỏi quân hệ “

” Hồi hoàng thượng, Tần Như Mộng đã mất tích, không tìm được. Cũng không về phủ thừa tướng! “

” Tuyên thừa tướng tiến cung ” Tần Như Mộng đã đi đâu? nếu không nhanh chóng tìm ra ả ta. Yên nhi có thể sẽ gặp nguy hiểm.

” Thần tham kiến hoàng thượng! “

” Miễn lễ! thừa tướng đại nhân, hẳn là người biết trăm tuyên người là vì chuyện gì rồi chứ? “

” Thần hiểu! “

” Thừa tướng cho rằng việc này nên làm sao? ” thừa tướng đã già đi rất nhiều, từ nhỏ đã quá nuông chiều Tần Như Mộng, giờ đây tạo thành đại họa như thế này đây.

” Cứ theo như quốc pháp mà xử trí đi! lão thần cũng muốn cáo lão hồi hương, Như Mộng đã làm ra chuyện đại nghịch bất đạo như vậy, thần có lỗi với hoàng thượng, hoàng hậu. Cũng có lỗi với nhân sĩ giang hồ, càng có lỗi với Vu Việt! lão thần thực sự không thể gặp mọi người nữa! thỉnh hoàng thượng ân chuẩn! “

” Cự cự (cậu), người... “

” Hoàng thượng đừng nói nữa, lão thần thẹn với các người, càng thẹn với sự đề bạt của phụ hoàng và mẫu hậu ngài! ” lão thừa tướng nước mắt giàn dụa rời đi, nhà xảy ra chuyện xấu như vậy, còn có mặt mũi nào làm người giữ vị trí dưới một người trên vạn người nữa chứ! lão thừa tướng suy sụp tinh thần rời đi. Long Ngự Phong hiểu những gì lão nghĩ. Lão làm người thanh bạch, nay trong nhà xảy ra chuyện gièm pha như vậy, muốn lão đối mặt với người đời thế nào đây? nhưng rốt cuộc Tần Như Mộng đã đi đâu chứ?

***

” Như Mộng, ta không hiểu, nàng biết rõ là hoàng thượng hạ lệnh bắt nàng, tại sao lại cứ muốn tiến cung? “

” Hạo Lâm, chàng chưa nghe qua nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất sao? bây giờ khẳng định là hoàng thượng đã phong tỏa cửa thành, lục soát từng nhà tìm thiếp, những người đó có tìm thế nào cũng không dám lục soát ở hoàng cung đúng không? hơn nữa chỉ có ở đây thiếp mới có thể bảo thù! “

” Nói thì nói vậy, nhưng võ công của hoàng hậu cũng không phải yếu, nàng mới học võ công có năm sáu năm có thể đánh lại nàng ta sao? “

” Không đánh lại thì không biết nghĩ biện pháp sao? “ chỉ cần ta đã vào đây, còn sợ không có cách sao?

Trần Hạo Lâm nhìn khuôn mặt xinh đẹp của ả, từ phía sau ôm lấy ả ” ta muốn, cho ta được không? “

” Hạo Lâm, ân... không... ở đây không được... sẽ bị nhìn thấy... “

” Yên nhi, nàng có nhớ rõ Tần Như Mộng không? “

” Tần Như Mộng? ả! đau quá! “ Vân Phi Yên đau đón khó chịu ôm đầu, đau, nàng rất đau.

” Yên nhi, đừng nghĩ nữa! “ ôm chặt lấy nàng, cho dù không nhớ được cũng không sao, hắn sẽ bảo hộ nàng. Còn phải nhanh chóng bắt Tần Như Mộng!

” Tìm được Tần Như Mộng chưa? “

” Hồi hoàng thượng, vẫn chưa “

” Ừm, đã bãi bỏ chức quan của thừa tướng, liền đề Lâm Khôn tạm thay thế chức của thừa tướng đi, còn phải nhanh chóng tìm được Tần Như Mộng... ả! .....phụt... “

” Hoàng thượng, mau truyền ngự y! “

Long Ngự Phong đột nhiên đau đón khó chịu, một cổ khí huyết phun trào ra ” nhanh! đến Phù Dung Cung! “

” Vân Phi Yên ngơ ngác lại đây! nếu không ta giết nó “ Tần Như Mộng biết bản thân đánh không lại nàng, thật không ngờ lại dễ dàng tiếp cận con gái của nàng ta đến vậy

” Bỏ Điệp nhi ra “

” Mẫu hậu, mau cứu con! “

Vân Phi Yên nhìn cô gái nước mắt dàn dụa, tim như muốn vỡ ra. ” Chỉ cần ngươi thả Điệp nhi ra, cái gì ta cũng đáp ứng ngươi! “

” Ngươi qua đây! ta sẽ thả nó “

” Đừng mà nương nương! “ Vân Phi Yên hoàn toàn không nghe họ đang nói cái gì, trong mắt chỉ có sự an toàn của con gái.

” Nương nương cẩn thận! “ theo tiếng là một đạo nhân ảnh từ bên người nàng trượt xuống. Nàng nhìn đạo thân ảnh kia từ từ ngã xuống, một loạt những hình ảnh quen thuộc xâm nhập vào đầu óc nàng.

” ả! đau quá! đau quá! “ hình ảnh máu đỏ tươi tiến vào mắt nàng, nàng nhìn thấy Long Ngự Phong ngã xuống trước mặt nàng, không tỉnh lại nữa, Ngự Phong? Ngự Phong của ta đâu? ” Ngự Phong của ta đâu? có phải các ngươi đem chàng giấu đi rồi không? trả chàng lại cho ta “ Vân Phi Yên suy sụp khóc ngã xuống đất ” Ngự Phong chết rồi. Không thấy chàng nữa, các ngươi đem chàng giấu đi rồi! “

” ả! quý! không, là hoàng hậu nương nương, nương nương? “

Nàng đột nhiên bắt lấy một cánh tay đưa tới ” trả Ngự Phong lại cho ta! là ngươi! ta nhớ rõ là ngươi, là ngươi đoạt đi Ngự Phong của ta, trả cho ta! “

” Vân Phi Yên ngươi còn không qua đây ta sẽ giết con gái của ngươi “

” Con gái? không, con gái của ta đang ở hoàng cung. Ngự Phong chết rồi, ta phải tìm chàng, nhất định là ngươi đem chàng giấu đi rồi! “

Những người ở đây bị nàng dọa đến không dám động đậy, đôi mắt rơi huyết lệ khủng bố như thế. Khuôn mặt trắng bệch trông giống như quỷ! Long Ngự Phong vội vàng chạy đến cũng bị nàng dọa.

” Đây đã là lần thứ ba rồi hoàng thượng “

” Lý Triết, ngươi nói Yên nhi rơi huyết lệ không chỉ có một lần? “

” ta nghe Tư Tư nói lần thứ nhất là lúc mất đi cảm ứng với ngài, cũng là lần mà ngài vô cớ hôn mê ba ngày, lần thứ hai là lúc đại chiến trong rừng ngài thay nàng đỡ một nhát kiếm, lúc nàng tưởng ngài đã chết rồi “

Yên nhi, nàng...” Yên nhi, trầm ở đây, trầm chưa chết, Ngự Phong của nàng đang ở bên cạnh nàng! “

”Ngự Phong đang ở bên cạnh ta? Ngự Phong chưa chết?” giống như âm thanh từ trên trời truyền đến nàng, nói với nàng là Ngự Phong chưa chết.

”Đúng, trầm ở bên cạnh nàng, trầm là Ngự Phong của một mình nàng” giúp nàng lau sạch huyết lệ trên mặt, tìm hân đau đến cực điểm. Hân thề từ nay về sau sẽ không để nàng phải khóc nữa.

”Ngự Phong? là chàng thật sao? chàng đến để đón ta sao? sao chàng lại khóc thế?” nàng nhú mày đau lòng nhìn hân.

”Đúng, trầm là Ngự Phong của nàng, vĩnh viễn là Ngự Phong, chúng ta sẽ không xa nhau nữa “

”Ta biết là chàng sẽ đến đón ta mà, sẽ không vứt bỏ ta, nhưng mà chàng đừng khóc, tim ta rất đau rất đau” kéo tay hân đặt ở ngực. ”Đừng vứt bỏ ta, đem ta rồi đi, không có chàng, ta không biết phải sống ra sao “

”Ngoan, nghe trầm nói, trầm vẫn sống tốt trước mặt nàng, chỉ cần nàng tỉnh lại thì có thể nhìn thấy trầm, nàng sờ xem đây là nhịp tim, là nhịp tim thuộc về Ngự Phong của nàng, chỉ của một mình nàng, không có nữ nhân khác. Vĩnh viễn là của nàng, chỉ cần nàng tỉnh lại, tỉnh lại thì chúng ta có thể ở bên nhau. Tỉnh lại, trầm sẽ luôn ở bên cạnh nàng “

”Thật chứ? chàng sẽ không rời xa ta nữa sao? “

”Thật, sẽ không rời xa nàng nữa “

Ánh mắt mê man nhìn hân, giống như nhìn không rõ, nhưng lại muốn xác định tính chân thật trong lời nói của hân. Vân Phi Yên nhẹ nhàng tựa vào người hân, hân vòng tay ôm lấy nàng.

”Mệt rồi thì nghỉ ngơi đi! trầm sẽ luôn ở bên cạnh nàng” ánh mắt nàng gắt gao nhìn hân rất lâu rất lâu, lúc này mới nhắm mắt lại nằm ngủ trong lòng hân, nhưng tay nàng vẫn nắm chặt y phục của hân không muốn buông ra, sợ hân chỉ là ảo ảnh, chỉ cần buông lỏng tay thì sẽ biến mất. Quay đầu nhìn những người bị dọa đến phát ngốc, liếc nhìn tiểu thái giám trung tâm hộ chủ một cái rồi xoay người về phía Lý Triết.

”Ở đây giao cho người, đem tiểu thái giám kia cứu sống sau này lưu lại bên cạnh hoàng hậu, trước tiên đem Tần Như Mộng giam vào đại lao. Điệp nhi, mẫu hậu con có dọa con sợ không? “

”Không, phụ hoàng người đem mẫu hậu đi nghỉ đi! Điệp nhi đi tìm ca ca “

”Điệp nhi ngoan lắm! ” lại nhìn Điệp nhi một cái, ôm Vân Phi Yên đi về phía tẩm cung.

”Ngự Phong! Ngự Phong...”

”Yên nhi, trầm ở đây, ngay bên cạnh nàng“

Mê hoặc mở mắt ra, thân thủ sờ soạng lên mặt hân ”chàng còn ở đây? là thật? không gạt ta! “

”Đúng, là thật, chúng ta đã thành thân rồi, sẽ không có ai chia cắt được chúng ta nữa! “

”Chúng ta thành thân rồi? lúc nào? “

”Á à... lần này trí nhớ của nàng dừng lại ở đâu đây? “

”Trí nhớ của ta dừng lại? là ý gì? “

”Chúng ta thành thân đã gần một năm rồi, biết không? “

”Thật sao? thế có phải chúng ta sẽ không rời xa nhau nữa? ” nàng cao hứng ôm lấy hân, đột nhiên nàng nghĩ đến chuyện gì đó, sờ lên bụng mình.

”Có sờ nữa cũng không có đâu, đã sinh ra rồi! “

”Hả? ” nàng kinh ngạc nhìn hân

”Ha ha... lúc nàng ngủ trầm đã tìm thái y cho nàng rồi. Thái y nói là nàng đã chịu kích thích quá lớn nên đã quên đi những chuyện xảy ra trước kia, nay lại bởi vì kích thích mà khôi phục trí nhớ, mới có thể quên đi những chuyện xảy ra trong một năm này. Có lẽ ngày mai hoặc ngày sau nàng sẽ nhớ lại toàn bộ ”a! tóc nàng sờ thật là thích nha.

”Ta mệt rồi! lên đây ngủ cùng ta ” vươn tay kéo hân lên giường, vẫn là ngủ trong lòng hân thoải mái nhất!

Cả người nóng lên, cơ khát khó chịu. Hân kinh ngạc quay đầu nhìn nàng ”nàng lại bỏ gì trong thức ăn nữa? “

” Cái gì cũng không có, chẳng qua không khéo chàng uống chén trà kia “

” Ừm... ” Vân Phi Yên cường hôn hấn. Tay cũng cực kì không an phận. Ngay sau đó quyền chủ đạo về tay hấn, nếu nàng đã không muốn nghỉ ngơi, vậy thì cũng đừng trách hấn. Vân Phi Yên được đền bù như mong muốn liền cười gian, ha ha... để xem hấn đêm nay còn cự tuyệt được không. Đêm nay mới bắt đầu, sẽ còn có chuyện gì xảy ra nữa? chỉ có bọn họ mới biết...

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Trong Ngự hoa viên có một đôi kim đồng ngọc nữ gắn bó tựa vào nhau.

” Hoàng thượng! hỏi chàng một việc được không? ” con người kiều mị sà vào lòng một vị mỹ nam tử làm nũng.

” Chuyện gì? nàng nói đi! “

” Lâm Yên công chúa kia là ai thế? “

Đấy không phải là bản thân nàng sao? chẳng lẽ nàng vẫn chưa nhớ ra? ” Tự mình từ từ nghĩ đi “

” Long Ngự Phong ” mỹ nhân kiều mị nháy mắt đã biến thành người đàn bà chanh chua.

” Mẫu thân! đó là tại người ngọc, trách ai? không phải người đã gặp qua hoàng gia rồi sao? còn không biết nghĩa nữ Lâm Yên công chúa là ai? ” Long Phi Phàm không khách khí phê bình mẫu hậu, mẫu hậu thật ngốc, cũng may là nó giống phụ hoàng nhiều hơn, thật ngoài nghi giang hồ sao có thể xưng mẫu hậu là Dạ Tu La chứ.

Người đàn bà chanh chua kịp thời ý thức được. ” Ta? “

Long Phi Diệp cũng theo ca ca liếc mẫu hậu một cái, trong lòng còn không quên bổ sung, thật ngốc! nó thật đồng tình với phụ hoàng nha! ” còn có người khác nữa sao? “

Người đàn bà chanh chua nháy mắt khôi phục lại hình tượng mỹ nhân kiều mị. Biến đổi cực nhanh làm cho người ta cứng lưỡi ” cái đó...hoàng thượng.....thần thiếp biết sai rồi! mong hoàng thượng đại nhân không tính toán với kẻ tiểu nhân! thần thiếp nhất định sẽ bồi thường ngài thật tốt! ” con người kiều mị lần nữa sà vào lòng của nam nhân, sử dụng chiêu làm nũng dùng mãi không hết của nàng.

Nam nhân chỉ buồn cười lắc đầu, mặt tươi cười không có một tia tức giận, nụ cười đó ngay cả băng đá cũng có thể làm tan chảy.

Long Phi Phàm đảo mắt nhìn mẫu hậu, ngốc hết thuốc chữa rồi. Tay kéo muội muội Long Phi Diệp đi tìm tiểu muội muội Diệp Nhã chơi, Nhìn Diệp Nhã càng ngày càng đáng yêu, Phi Phàm cũng càng ngày càng thích tiểu muội muội. Hi vọng sau này lớn lên tiểu muội muội sẽ không ngốc giống như mẫu hậu!

” Long Phi Phàm, đây là thái độ gì thế hả? ta nói thế nào cũng là mẫu hậu của con đấy nhá! ” tên tiểu tử thối này vẫn không để người mẫu hậu đã sinh nó nuôi nó này vào trong mắt, từ sau khi nó có phụ hoàng càng trở nên vô pháp vô thiên.

” Ai biểu mẫu hậu ngốc! may mà con không giống người, giống phụ hoàng nhiều hơn, nếu không thái tử con đây cũng nên thoái vị đi là vừa ” nói xong cũng không thèm để ý đến nữ nhân đang dậm chân kia, kéo muội muội rồi khỏi, nó thật không muốn muội muội cũng trở nên ngốc giống mẫu hậu, xem ra vẫn là đón Phi Diệp và Diệp Nhã đến thái tử cung ở là hay nhất, mẫu hậu thì giao cho phụ hoàng xử lý đi!

” Ngự Phong, chàng xem nó kia! đem ngôi vị thái tử của nó phế đi được không? xem nó về sau còn kiêu ngạo được nữa không! ” mỹ nhân tức giận dậm chân, ôm lấy nam nhân của nàng xin giúp đỡ.

” Ngôi vị thái tử không phải nói phế liền phế được, hơn nữa chúng ta chỉ có một đứa con trai này, phế ngôi vị thái tử ai sẽ thay thế đây? ” hấn đương nhiên biết nàng chỉ nói vậy thôi, không phải là thật.

Sau khi con trai và con gái đi xa rồi mỹ nhân mới đột nhiên nhớ ra một việc. Bất mãn nhéo lấy nam nhân.

” Lại sao nữa Yên nhi? ” nam nhân không những không tức giận ngược lại cười sùng nịch nhìn nàng.

” Không công bằng! người ta vừa gặp đã thích chàng rồi, nhưng chàng thì không! ” mỹ nhân bĩu môi thờ phỉ phỉ bộ dáng cực kì đáng yêu, làm cho người khác nhìn không được muốn bắt cái miệng nhỏ nhắn mê người kia ân ái một phen.

” Ai nói? trâm cũng vừa gặp đã thích nàng rồi! “

” Vậy chàng nói xem lần đầu tiên chúng ta gặp mặt là ở đâu? “

” Ở trên phố, tiểu khát cái cửa trâm “

” Sao chàng biết.....um. ....” mỹ nhân còn chưa nói hết đã bị hôn. Nam nhân thâm tình hôn nàng, đem nàng hôn đến không biết trời trăng gì luôn. Về phần hân tại sao biết bọn họ lần đầu tiên gặp mặt ở đâu, ha ha.... hay là tự mình từ từ nghĩ đi!

HẾT

Bạn đang đọc truyện *Hóa Thái Thái Tử Gia* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.